N:r 8. ÅRG. 32. 20 APRIL 1927. PREN.-PRIS 2: 25.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

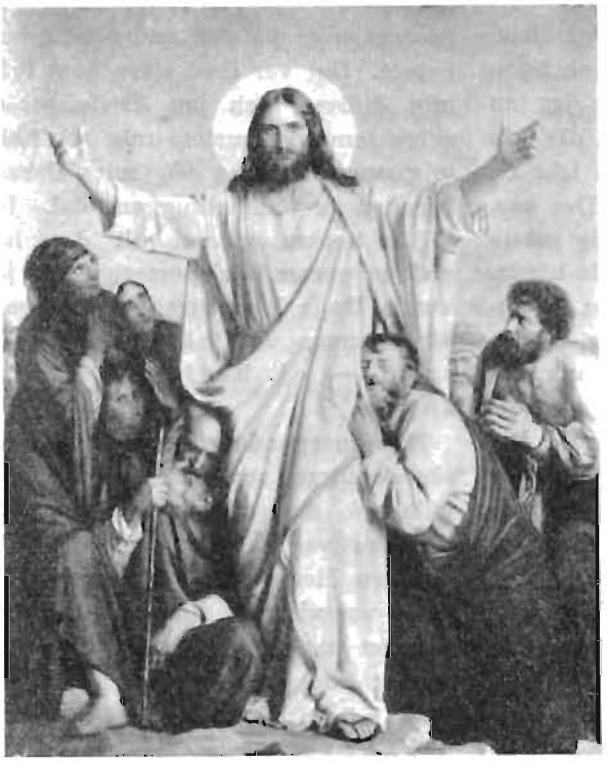

"Kommen till mig, I alla, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro".

Matt. 11: 28.

KORSETS ANDRA SIDA.

I ett litet sjukrum, berättar en troende moder, upplevde jag såsom aldrig förr, att fröjd i Herren är vår starkhet. Jag fick se, hur min Herre och Mästare handlade med mitt älskade barns själ för att fullkomna sitt verk i och med honom, innan Han tog honom hem till sig för evigt.

Under sjutton veckor hade jag med bävan inväntat det ögonblick, då jag måste taga avsked av min älskade gosse. Hur ofta hade jag dock icke sagt: »Herre, ske din vilja!» Och till en viss grad hade jag också menat det. Men Gud, som känner allt, prövar våra ord, när vi giva Honom sådana försäkringar.

Utan att det blivit mig riktigt klart, hade jag i min sorg vänt mina ögon ifrån den Korsfäste, och när jag nu betraktade min döende gosse, där han låg framför mig, hur tyngde icke då sorgen mitt modershjärta! Det var, som om varje livsgnista i mig måste släckas under denna pressande börda. Men just då inträffade något förunderligt. Min älskling viskade, så att det hördes tydligt i det tysta rummet: »Ack, mor, gå på andra sidan om korset!» Jag hade aldrig talat med honom om den kamp, som utkämpades i mitt hjärta, och för hans skull hade jag hållit tillbaka tårarna, som så många gånger hotat att välla fram. Och nu erfor jag genom min gosses ord, att Gud i sin kärlek var mig nära, och att Han visste, hur Han bäst skulle lägga balsam på min sargade själ.

I första ögonblicket förstod jag knappt hela betydelsen av det nådefulla budskap Gud sände mig genom min döende gosse, men jag böjde mig ned till honom, strök honom över pannan och sade: »O, säg mig ännu en gång, vad du har sett!» Men hans kraft var då nästan slut, och han viskade blott sakta: »Mor — den andra — sidan — av korset!»

I denna stund började strålarna från Guds härlighet bryta fram i min själ. Jag upptäckte, att jag stod på den orätta sidan av korset, och att det var därför mitt hjärta var så fullt av bekymmer. Den andra sidan av korset var uppståndelsesidan, där Jesus sitter på Faderns högra hand och beder för oss i nödens tider. O, det var härligt att komma över på den andra sidan om korset. Det var Gud själv, som lyfte mig ditöver, och jag kände, att de eviga armarna omslöto mig och höllo mig uppe, när jag såg mitt älskade barn gå in i dödsskuggans dal. Jag följde honom vidare, till dess han gick in genom pärleportarna, och jag kunde länge höra återljudet av hans kära stämma: »Ej hälften är mig sagt — ej hälften är mig sagt.»

När morgondagen grydde och jag såg de första strålarna av dagsljuset falla på det älskade lilla ansiktet, som nu var så blekt och kallt, ville min tro åter vackla. Men min dyre Jesus var vid min sida och uppfyllde rummet med sin härlighet. Ty vad intet öga sett och intet öra hört och i ingen människas hjärta är uppstiget, det har Gud berett för dem som Honom älska.

(Ur Sanningsvittnet.)

De sista underrättelserna från Kina.

Tisdagen den 12 april avsände missionär *August Berg* från Yuncheng följande telegram: »Allt väl här. Alla missionärerna beordrade att omedelbart resa till kusten. Vi ha beslutat resa till Tientsin. Avresan hindrad av regn.»

Enligt telegrafiskt meddelande från Kina Inlandsmissionen i Shanghai ha de på begäran av olika länders legationer och konsulat tillrått alla sina missionärer i det inre av Kina att resa till kusten. Detta meddelande nådde troligen våra missionärer strax efter sedan de av svenska legationen i Peking allvarligt tillrådts att resa till kusten och har säkerligen i icke ringa mån bidragit till att de fattat det i telegrammet från missionär Berg fattade beslutet.

Må vi i våra böner ihågkomma våra missionärer i Kina såväl som de infödda kristna där.

Missionärer på hemresa.

Enligt till Expeditionen ingånget meddelande avreste missionärsfamiljerna *Nils Svensson* och *Nath. Engbäck* den 13 mars från Shanghai på väg mot Sverige. De resa sjövägen genom Suezkanalen och kunna alltså vara att hemvänta i början av maj månad.

Give Herren dem i sin nåd en vilsam och välsignelserik hemresa.

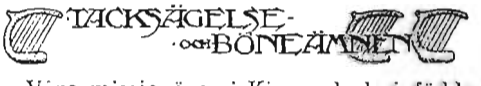

Våra missionärer i Kina och de infödda kristna, s. 91.
De missionärer som äro på hemresa. s. 91.
Evangelisterna i Ishih, s. 92.
Skolorna i Ishih, s. 93.
För julfriden i Yuncheng, s. 95.
För de nydöpta i Lingpao, s. 96.

En tidsbild från Kina.

En kristen kines, som erhållit läkareutbildning och som bedriver medicinsk verksamhet men även är pastor i Kina Inlandsmissionens församling i Chowkiakow, Honan, tillfångatogs under förra hösten av rövare, och berättar i ett enskilt brev till en av Kina Inlandsmissionens missionärer om sina erfarenheter från denna tid av fångenskap och nöd. Eftersom hans brev utgör en belysande tidsbild från Kina, införa vi härmed ett utdrag därur:

Doktor Ho skriver: »Vid det tillfället, då jag fördes bort av rövarna, erfor jag en så stor frid och glädje i mitt inre, att jag ej med bläck och penna kan beskriva den. Samma dag, som jag tillfångatogs, fick jag uthärda fyra hundra slag av bamburör. Därefter brändes jag på så sätt, att tända rökelsestickor höllos intill armhålan, så att brännsår uppstodo. Sedan denna misshandel var överstånden, låstes jag in i ett litet rum.

Till min stora överraskning fann jag där en del av den heliga skrift. Jag tog hand om denna, som om den varit en dyrbar skatt, läste och bad, och fick också tillfälle att frambära vittnesbördet om Jesus Kristus och honom korsfäst för de 18 fångar, som voro instängda i samma rum som jag. Jag somnade sedan och sov lugnt till påföljande dag. Trots det att min kropp var översållad av sår, kände jag inga smärtor, och det dröjde inte så länge, förrän man kom in och meddelade, att jag skulle frigivas. —

Jag vågar naturligtvis ej jämföra min räddning från rövarna med aposteln Petrus' befrielse från fängelset, men faktum är dock, att åtskilliga omständigheter visa en viss grad av likhet.

För närvarande härja rövarna väster och söder om Chowkiakow. Folket, som bor där, föra undan unga och gamla släktingar, så att det är en oavbruten ström av flyktingar undan olyckan. Höstskörden kan följaktligen icke inbärgas; vetet har ej kunnat sås; hästar och andra kreatur föras bort av rövarna. Hemmen brännas, så att folket blir utan hus att bo uti, utan

mat att äta och utan kläder att kläda sig med. Den nöd, som i den närmaste framtiden synes vara oundviklig är så stor, att man knappast orkar att tänka på den.»

Sådan nöd, som här skildras, råder f. n. på många platser därute i Kina. Många äro också de infödda kristna, som nödgats och nödgas genomgå liknande erfarenheter, som doktor Ho. Give då Gud oss nåd att tänka på dem i våra förböner och stödja dem på det sätt, vi kunna!

M. L.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Forts.).

Från Ishih.

Opierökande kristna. Vilken förskräcklig självmotsägelse! Kan en människa vara bunden i opielasten och likväl kallas kristen? Det är svårt att döma i denna sak. Faktum är dock, att flera medlemmar av församlingen fallit tillbaka i denna snara, sedan de en gång befriats, och någon har som kristen börjat använda opium — det är ju den i flera avseenden bästa medicinen, kinesen känner till, men den är försåtlig, innan man vet ordet av är man en slav under dess vana. Så går det ofta, och det gäller att hjälpa de svaga, så att de lösas från banden.

I enlighet med stormötets beslut i höstas har evangelisten Chang berett medicin för sådana, som vilja »avvänjas», och flera stycken både kristna och sökare ha kommit. Med dessa läser, talar och beder Chang flitigt, ty få de icke andlig kraft över sig är det litet hopp om befrielse. Det är egentligen männen, som Chang har hand om, kvinnorna äro på bakgården under min hustrus vård.

Det finns dock än fler, som borde komma men icke kommit: ett par män, vilka äro så klena, att de mena sig riskera livet, om de skulle upphöra med denna sin stimulans, och en kvinna, som i hela grannskapet är känd som opierökare, men själv nekar fräckt därtill. Vad kan man i ett sådant fall göra?

Arbetet utåt — inre tillväxt. Evangelisten Li har hela hösten följt tältet, som detta år varit i Puchowdistriktet. Jämte honom har Puchowförsamlingens evangelister deltagit i detta arbete och Herren har rikligen välsignat verket, så att de kunna nämna personer såsom direkt frukt, personer, som helt beslutat sig att följa Jesus.

Det var kärt att under samtal med Li efter hans återkomst finna att hans andliga växt icke stått stilla under detta kvartal. Det är tydligt, att han väl använt den ledighet i tältarbetet som naturligtvis erbjuder sig. Han blev redan i somras, under vår samvaro i Wanchuan, välsignad till sin inre människa och det goda har icke förflyktat, utan han har tydligen mognat i nåden. Han har inträtt som deltagare i en korrespondenskurs för bibelstudium, vilken är mycket god. Den är beräknad för tre års studier.

Vår fjärde evangelist är ju egentligen ännu ett oskrivet blad. Han är ung och ej så mycket utvecklad men har goda förutsättningar för en fruktbärande tjänst. Han skulle både studera och deltaga i arbetet. Huru det blir med det förra är ännu svårt att säga. Det senare inskränker sig ännu till morgonbön

Foto: M. Nicholson.

Fröken Ackzell på missionsresa.

här då och då samt ett och annat besök i kretsarna. Den unge mannen behöver både mycken förbön och en förbön och en förståndig handledning, och det senare är isynnethet svårt att åstadkomma.

Guds nåd och skolorna. Gosskolans lärare blev i början på terminen sjuk och drogs med det onda ett par veckor, utan att något, som vi kunde göra däråt, hjälpte. Slutligen, då febern envist höll i, föll det mig in att lägga på ett livomslag. Detta verkade genast nedsättning av febern och allmän förbättring. Jag upprepade detta ett par gånger och ansåg det sedan nog, men läraren hade fått smak på kuren och tog med gossarnas hjälp flera omslag, och snart var han fullständigt frisk.

Det var sålunda en kort sjukdomstid, men den hade dock varit full av oro, då vi icke kunde förstå sjukdomens karaktär. Läraren var själv tydligen ej så litet orolig, men allt detta hade gott med sig. Hans förut gudfruktiga väsen blev än mera luttrat. Detta märktes vid gudstjänsten, vari han gärna deltager med vittnesbörd, även om han icke själv är ombedd att predika. Alltid har han nu haft något gott att säga om Jesus, och han har burit fram det *varmt.*

Under denna termin har han skött orgeln vid gudstjänsterna. Förr gjorde ju fröken Gustafsson det; för kineserna är det nog särdeles kärt att finna, att en av deras egna kan denna konst.

Elevernas antal har varit 22. Alla ha varit snälla och flitiga, propra i sitt uppförande samt visat stor uppmärksamhet både vid morgonbönerna och den allmänna gudstjänsten. Huru djupt det gått detta säde, kunna vi ju icke säga. Bland gossarna är en som redan varit gift ett år; han är nu 14 år. Stackars gosse ett offer för den olycksaliga brådskan att få barnbarn, som sammanhänger med hela vävnaden av vidskepelse, som binder hedningen.

Foto: *Lisa Gustafson.*

Terast under resa på S. M. K:s fält.

I flickskolan har allt stått väl till. Med undantag av små tillfälliga krämpor har hälsotillståndet bland flickorna, liksom bland gossarna, varit gott. Läraren är dock icke stark men sköter i alla fall sitt kall till full belåtenhet, och lärarinnan, hans hustru, är en verklig mor för eleverna. Flickornas antal har också varit 23, om dem liksom om gossarna ha vi intet annat än gott att säga.

Jul! Då vi i höstas rådgjorde med lärare och församlingsledare om skolornas avslutning, framgick det tämligen tydligt, att allas önskan var, att skolorna skulle hålla på över jul. Det var förstås barnens talan ledarna förde, ty kinesbarnen såväl som svenska barn älska julen, om de nämligen lärt känna den. Det blev också en verkligt god jul, med stor anslutning vid julottan.

Redan flera dagar förut började folk komma — man vet nu rätt allmänt, att jul är tre dagar efter vintersolståndet. (Detta är vanligen här en dag senare än i Europa). En kvinna hade fått uppenbarelse om att nu riktigt helt vända sig till Herren, därför skyndade hon sig att komma och fira jul!

Familjen Chang, 5 km. från staden, infann sig nästan mangrant. En gosse och två flickor gå i våra skolor och med dem var det 8—9 medlemmar av familjen här. Sådant gör intryck på kineserna. »Se, när husfadern är varm för evangelium, huru han får allesammans med sig», så sades

det om dem. »Husfadern» härvidlag är äldste sonen. Fadern dog för ett par år sedan som en kristen, han blev omvänd på dödsbädden men »bjöd då sina barn och sitt hus efter sig att hålla Herrens väg», och detta göra de. Tre söner äro nu döpta, modern kommer nog snart, och sonhustrurna synas varmt tillgivna tron.

Gubben Pu på backen var naturligtvis här. Hans bön vid julottan var en verklig lovsång till Jesus. Huru underbart! Så nyligen kommen ur hedendomen och så upplyst! Somliga växa hastigt, för andra går utvecklingen långsammare. Denne gamle har genom Guds nåd liksom »tagit igen» för sin sena omvändelse. Är det Herrens särskilda ersättning för nåd, som han gått miste om?

Ett särskilt moment vid julfirandet utgjorde ju »gotterna». För många utgöra de kanske största dragningskraften. Det var oljefiätor, söta kakor och nötter. Av de sistnämnda hade det köpts för 1 dollar det hela gick nog till en vacker summa. Men det var de troende själva, som bekostade det. Vi missionärer hjälpte till med två dollar, men efter insamlingen befanns det vara just två dollar över, så att dessa lades undan för utdelning vid kinesiska nyåret.

Vi sluta året med 286 församlingsmedlemmar, sålunda 16 fler än vid förra årsskiftet. De nydöptas antal är 22 men 6 personer ha dött under året. Det är dock flera, som äro färdiga för dopet, men å andra sidan äro också andra färdiga för uteslutning. Inför detta sista tvekar man länge: tänk, om man skulle skära av en gren, som Herren ännu icke avskurit! Och det har visat sig synnerligen svårt att upprätta sådana, som uteslutits ur församlingen.

O, att Herren sände oss väckelse!

Ishih den 31 dec. 1926.

Axel Hahne.

Från föreståndarens på fältet arbetsrum.

Den 11 februari.

I går avslutades en veckas tältpredikan här i staden. Ledaren var broder Henrik Tjäder och till sin hjälp hade han flera evangelister, skolelever och några av oss missionärer. Som alltid är förhållandet här i staden lyssnade stora skaror med uppmärksamhet till det förkunnade budskapet och några sade sig vilja följa Jesus. Framtiden skall utvisa huruvida deras uppsåt var ärligt och allvarligt menat.

*

Den s. k. »evangelisationsveckan» pågår nu. Kvinnorna äro ute varje dag, två och två, i byarna och i hemmen i staden. Nästa vecka skola tre dagars predikomöten hållas, vartill inbjudning har utfärdats. »Deras fötter, som bebåda frid, äro ljuvliga», säger profeten.

*

I dag på morgonen lämnade våra syskon Nils och Olga Svensson oss för att åtnjuta en välbehövlig vila i hemlandet. Vid vår husandakt läste vi enligt gammal god vana den 91 psalmen, »resepsalmen», och sjöngo de dyrbara orden:

»Tack, min Gud, för vad som varit,
tack för allt, vad du beskär,
tack för tiderna, som farit,
tack för stund, som inne är.»

Kvällen förut hade telegram anlänt, som meddelade oss att Svenska Skolan på Kikungshan var på väg ner till Shanghai. Några detaljer föreligga ej ännu.

Vi leva i ytterst kritiska tider. Man vet ej vad morgondagen bär i sitt sköte. Må Gud i sin nåd avvärja svårare olyckor över detta land!

*

Våra skolor ha i dag tagit sin början. Alla lärarna och de flesta av eleverna ha infunnit sig i tid. Allt är fridfullt, och en god ande är rådande. Vi hoppas att vi må kunna få fortsätta med vårt arbete ännu en termin i fred och lugn.

*

Den 18.

Våra syskon Carl och Ethel Blom samt Dagny Edla Bergling anlände i dag lyckligt och väl. Välsigne Herren deras ingång bland oss!

Aug. Berg.

Julen i Yuncheng.

Mina älskade vänner!

»Ett nådens år från Herren!»

Med dessa ord vill jag önska eder en välsignad fortsättning på nya året! Blive det för oss alla »ett *nådens* år!»

Trots all oro i landet ha vi i frid fått sluta ett års arbete bland vår ungdom. Nog agiteras det väldigt bland de studerande, men ännu har oron ej nått oss här. Det ser ut ibland, som skulle vi ej länge få hålla på med våra kristna skolor, men Herren står vid styret, och så länge *han* vill, få vi med frimodighet stå kvar. Terminen slutade den 21 dec., men, som i fjol, ha vi 22 flickor kvar samt 3 kvinnor, vilka ej kunnat resa hem. Visserligen ha de eget hushåll, men det är ändå åtskilligt att se till, jämte morgonbönerna. Böneveckan samlades vi var e. m. i kapellet.

Vi hade en god julhögtid, givande möten och mycken julglädje. Visserligen kommo ej våra jullådor fram i tid nu häller, men posten gick obehindrat och bringade så många kärleksfulla hälsningar från hemlandet: brev, tidningar och böcker.

Julaftons middag voro Frida Prytz och jag hos Bergs på »dopp i grytan», sen hade vi vår julafton hemma vid »gran» och klappar. Hade sparat alla hemlandshälsningarna till dess, och vi hade båda blivit ihågkomna av många kära vänner. — Vi bruka tala om »svensk» julmat, men denna gång var det sanning. Tack vare en nyss återkommen kamrat hade vi både lutfisk och Smålandsost på vårt julbord! Om ni kunde tänka er, vad det smakade gott, och hur det påminde om *hemma!* Om vi få stanna här och jullådor kunna komma fram, kommer jag nog att önska mig litet lutfisk, ty den står sig utmärkt, ha vi funnit. — För övrigt ha vi det så gott, kunna få köpa allt vi verkligen behöva för oss och vår stora familj. Gud vare tack för all lekamlig nåd! Vi ha ej heller behövt lida på grund av något främlingshat.

Före julottan drucko vi »ottekaffe» hos Berglings, gingo sen till det vackert prydda kapellet, där vi vid granens sken började med: »Var hälsad» etc. liksom hemma. Det var en härlig gudstjänst, ledd av läraren Kao, som läste flera texter, omväxlande med sång. Han talade så enkelt och hjärtevarmt men ock så manande. Det var endast de *vakande* herdarna, som hörde änglasången, då de *höllo vakt* över sin hjord! — På aftonen hölls en enkel fest, då bibelfrågor gåvos och belöningar utdelades för rätta svar. De unga togo livligt del däri.

Fröknarna F. Prytz, E. Andersson och M. Nylin.
Fotot taget i ett hörn på missionsstationen i Yuncheng.

Tisdagen efter jul hade vi en liten fest för våra kineser. Vi voro 44 personer, lärarefamiljen m. fl. Flickorna hade klätt en gran och vi hade en trevlig afton. Nästa dag hade vi »svensk afton» hos Berglings, då alla hemmen bidrogo till kaffe och kväll. Vi bjödos ock på vacker orgelmusik, grammofonmusik, högläsning m. m. och hade en så kär afton. Sen reste fröken Prytz till Ishih för några dars vila.

Nyårsafton hade vi som vanligt nattvardsgång hos Bergs. Då hade vi ock några engelska missionärer med, vilka nyligen sluppit ut ur belägring i Shensi. Då ett par av dem nästa dag fortsatte, blevo

de på vägen över berget rövade på över $ 200.—. Några män med revolvrar tilltvingade sig pengarna men skadade ingen. Alltså synes vårt lugna Shansi ej längre vara fullt säkert.

Till trettondedagen var Frida Prytz hemma igen, och vi **firade helg** samt tänkte på alla missions**fester därhemma**. Gud välsigne alla, som offra för hans heliga sak! »Din saken är, o, Jesus kär, Uti din tjänst vi sta», både ni kära därhemma och vi ute på fältet. Därför få vi ock tillsammans »glädjas i hoppet».

Innerligt tack för all kärlekens hägkomst, för förbön och hjälp! Vi äro vid gott mod, trygga i Herrens hand. Välsigne han oss alla detta nya år, att vi likt herdarna må *vaka* och *vakta*, var och en på sin post, tills Herren kommer!

Så innerliga hälsningar till er, en och var, både från Frida Prytz och mig! Det var adertonde juleu vi två firade tillsammans, och den fyrtionde, som svenska missionärer fänt julljus i detta land!

Eder i Mästarens tjänst lyckliga
Maria Nylin.

Rapport från Shanchow och Lingpao 4:de kvartalet 1927.

I Shanchow ha de sedvanliga söndagsmötena hållits. I gästrummet är ganska många besökare, mest soldater. I slutet av november och första delen av december voro vi alla tre där under 2 veckor. Ej så få kvinnor samlades under veckodagarna. Jag var ibland med boksäljarna ute i staden. Folket är vänligt men ej intresserade av att lyssna till det glada budskapet.

I Lingpao hade vi i november först kurs för dopkandidater, sedan stormöte då rätt mycket folk var samlat. Många hindrades dock av oroligheterna att lämna sina hem. Tretton fingo mottaga dopet: 8 män och 5 kvinnor. Efter evangelisten Li-Tsing-sin, har Chi Pao-loh blivit anställd. Församlingsmedlemmarnas antal i Lingpao vid årets slut var 122. Ganska många sökare finnas ock särskilt omkring utstationen Chüch-chow.

Juicheng i januari 1927.

Oscar Carlén.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1927 i sin 32:dra årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhalla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — Korsets andra sida. — Från Red. och Exp. — Tacksägelse- och böneämnen. — En tidsbild från Kina. — Från missionärerna. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget. 1927.

N:r 9. ÅRG. 32. 5 MAJ 1927. PREN.-PRIS 2:25.

以便以認耳

·MISSIONSTIDNINGEN·

·SINIMS·LAND·

·ORGAN·FÖR·SVENSKA·MISSIONEN·I·KINA·

耶和華以拉

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

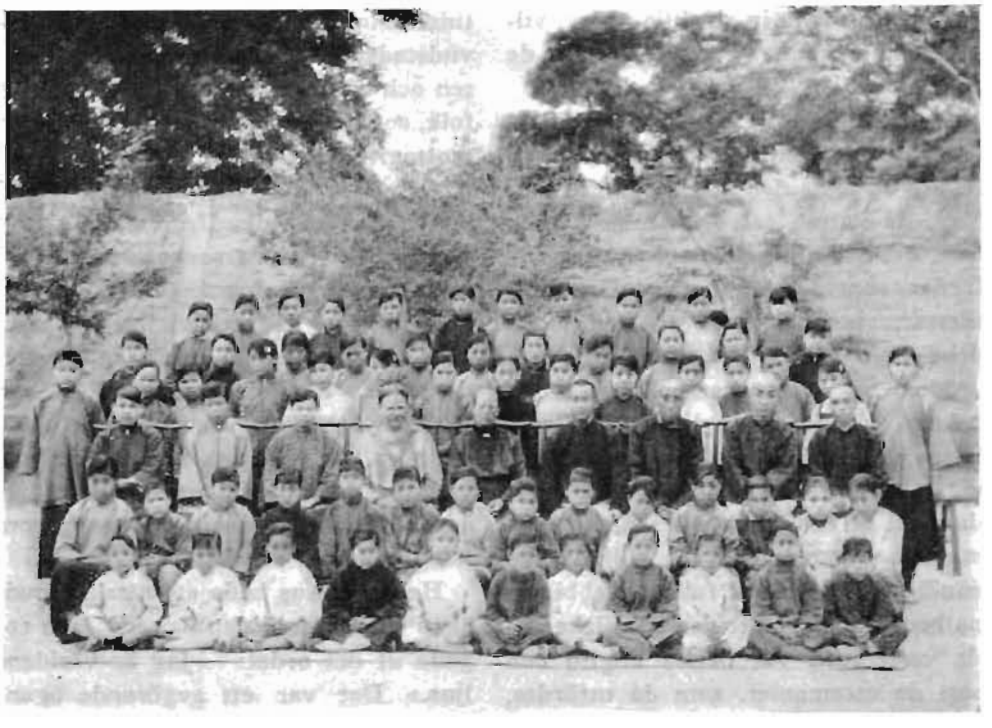

Kvinnliga seminariet samt dess övningsskola i Yuncheng vårterminen 1926.

I mitten fröken *Frida Prytz* och på hennes högra sida fröken Maria Nylin. På fröken Prytz' vänstra sida sitter herr Suen, som är rektor vid manliga seminariet och även tjänstgör som ämneslärare vid det kvinnliga.

JAG ÄR VÄRLDENS LJUS.

Av Nath. Högman.

Åter talade Jesus till dem och sade: »Jag är världens ljus; den som följer mig, han skall förvisso icke vandra i mörkret, utan skall hava livets ljus. Joh. 8: 12.

Det var vid den stora lövhyddohögtiden, som Jesus uttalade dessa ord. Han befann sig vid detta tillfälle i kvinnornas förgård, där de tretton offerkistorna voro placerade. Det var på denna minnesrika plats Jesus en annan gång såg, hur kvinnorna buro fram sina offergåvor, såg bland andra änkan, som lade in sin lilla skärv, vilken var av större värde än alla de andras gåvor.

Det var högtid i Israel vid det tillfälle vår text skildrar och under denna högtid ägde den märkliga ceremoni rum, då vatten östes ur Siloa-källan. Och det var, när denna handling utfördes, som Jesus ropade: »Den som törstar, han komme till mig och dricke.»

Men på denna tempelgård stodo också två jättelika ljusstakar, som kastade sitt sken så, att det sträckte sig långt ut över staden. Och varje dag vid aftonoffret tändes dessa ljusstakar. Det var vid det tillfället en oändlig glädje bland folket Rabbinerna brukade säga, att den som icke hade varit med vid denna högtid och sett de ceremonier, som då utfördes, visste icke, vad verklig glädje var.

Mitt under denna jublande feststämning, då Israels folk hängav sig åt glädjen och lät all sorg fara, ropade Jesus ut detta väldiga, underbara ord: »Jag är världens ljus.» Och det låg särskild tonvikt på ordet »jag — jag». — Icke gudstjänstformerna, icke ceremonierna, icke offertjänsten, utan jag själv. Han stod där mitt ibland folket såsom löftenas uppfyllare och fullbordan, såsom den, mot vilken hela den gammaltestamentliga gudstjänsten med sina förebilder pekat hän.

Vi veta, huru sant det ordet är: »Ljuset kom, men mörkret fattade det icke.» Och vi veta också vad följden blev: Att det snart blev slut på högtidsstämningen i den israelitiska huvudstaden, att rätt snart tempeltjänsten och offren upphörde, och att detta folk, som icke »känt sin tid», som icke mottagit sin Messias, fick gå bort i fångenskap, blev förskingrat bland alla länder och folk. Utan tempel, utan högtid blev det ett sorgens folk.

Vi hava också mången gång firat högtid och i dag stå vi inför samma Jesu ord, riktade till oss: »Jag är världens ljus.» Skall det månne gå så även för oss, att vårt högtidsfirande skall upphöra, att vi såsom folk få uppleva, vad det judiska folket fick uppleva, sedan det stött ifrån sig Honom, som kommit bland dem?

Herren Jesus hade ett särskilt budskap till sitt folk den dag, då Han ropade ut det ordet: »Jag är världens ljus.» Det var ett avgörande ögonblick i det folkets liv. Från den stunden gick utvecklingen i otro framåt för den stora mängden, under det att endast några få fattade trons hemlig-

het och i gemenskap med Jesus Kristus gingo fram mot korsets lidande och mörker.

Ordet för i dag har ett särskilt budskap till oss, men är dock icke begränsat till några individer eller nationer. Nej, Jesus Kristus säger: »Jag är världens ljus.» Härigenom ledas vi till missionstanken. Det var den, Jesus Kristus velat väcka hos sitt folk. Han hade dock förutsett, hur det skulle gå. Han visste, att Israels folk skulle stöta bort Honom, men även att Guds rike skulle tagas ifrån dem och givas åt ett folk, som bar dess frukt. Det är underbart att se, hurusom just i de avgörande ögonblicken i Jesu liv, då Han uttalar sina mest bestämda och väldiga ord, hednamissionens tanke alltid är inrymd i vad Han säger. Bakom det avfälliga egendomsfolket ser Han andra folk som komma, ser Han fälten vitna till skörd, ser Han den oändliga skara, som skall vinnas för Guds rike genom Honom själv, världens ljus. Hur har icke också detta förverkligats i hednamissionen! Hur har icke Jesus Kristus gått fram ute på de stora världsmissionsfälten och väckt icke blott behov av kunskap och upplysning, utan framför allt likt solen med sin värmande eld väckt liv i de döda, så att i dag en stor skara sjunger Hans lov!

Jesus Kristus är icke lik denna världens ljus, som endast kunna visa vägen, utan är världens ljus. Genom sin egen pånyttfödande eld i våra hjärtan kan Han också göra oss till levande ljus, till vittnen, till ljusbärare. Han föder fram liv överallt, dit Han kommer och blir mottagen.

Om något skulle kunna sägas vara ett utmärkande drag för hedendomen, är det mörker och hopplöshet. Det är också märkligt att giva akt på, huru som det gamla julevangeliet hos profeten Jesaja skildrar det mörker, som kommer till stånd, där man går bort från Gud i magisk andedyrkan och hednisk vidskepelse. Det åttonde kapitlet slutar med dessa gripande ord: »De skola skåda ned på jorden, men se, där är nöd och mörker och natt av ångest. Ja, tjockt mörker är de fördrivnas liv.» Det är slutsumman av en utveckling utan Gud. Slutet blir mörker och hopplöshet. Så skildrar även Paulus det, när han i Ef. 2 kapitel säger, att hedningarna äro utan hopp i världen. Hopplöshet kan skrivas över det hedniska mörkret.

Det är mot denna mörka bakgrund, som julens stora budskap bör läsas: Dock skall natt ej förbliva, där nu ångest råder. Det folk som vandrar i mörkret, skall se ett stort ljus, ja, över dem som bo i dödsskuggans land skall ett ljus skina klart.»

O, att jag i någon mån kunde visa den hopplöshet, vari hedendomen befinner sig! Det är många, det veta vi, som göra gällande, att även hedningarna i sina religioner finna vägen till Gud. Men vi som varit ute i hednavärlden och talat med dessa sanningssökare, veta, att så är det icke. Jag minns från ett besök på Blomsterberget i Shansi, ett av Kinas s. k. heliga berg, dit årligen tusentals pilgrimer vallfärda, att där fanns en nitttioårig man, som hela sitt liv hade bemödat sig om att vinna gudarnas bevågenhet. Han hade redan som liten

gosse blivit skänkt av sina föräldrar till templet och under sin långa levnad aldrig förtärt kött eller något annat, som kunde var stridande mot den strängaste vegetarism. Han hade företagit pilgrimsfärder till alla Kinas heliga orter och nått stor ryktbarhet såsom en helig man. Den mannen brukade gå upp kl. 3 om mornarna och ringa i den stora tempelklockan för att väcka gudarna. Sedan gick han, iklädd sin prästerliga kåpa, in i den stora tempelsalen och tände rökelse för gudarna samt förrättade sin bön. Under dagens lopp satt han flera timmar i meditation med korslagda ben och armar. Jag frågade honom en dag: »Säg mig, gamle lärare, ni som lever ett så heligt liv, som kan se tillbaka på så många goda gärningar, Ni har väl stor frid i ert hjärta?» Då såg han på mig med en drömmande blick. Det dröjde med svaret, men slutligen sade han: »Frid, frid? Nej, frid har jag inte.» Jag frågade honom, när han hoppades att vinna frid, och hur han tänkte nå detta mål. »Jo», blev svaret, »när jag kommer till salighetens Nirvana.» — »Var är då detta beläget? »Där uppe bakom molnen på den västra himmelen.» — Se, det är icke fridens ernående, buddismen lär, utan när den talar om uppnående av salighetens Nirvana, menar den helt enkelt hela livets tillintetgörelse. I en buddaistisk katekes kan man läsa dessa vemodiga ord: »Att bliva utsläckt som en låga, som slocknar för vinden, eller att brinna ned som en eld, som slocknar av brist på bränsle, detta är salighetens Nirvana.» Det är således icke mot ljus och liv, kraft och glädje, som hedningen vandrar fram, utan mot tillintetgörelse. Hedendomen betraktar själva tillvaron som ett ont, som man önskar komma ifrån. Vilken hopplöshet i allt detta!

Och nu en annan upplevelse: Jag hade förmånen göra en resa i Shensis bergsbygd ett år efter min ankomst till Kina. Uppe i en trakt, där aldrig förr någon missionär färdats, kom jag en afton, när solen sjönk i väster, till en by. Utanför denna gick en åttioårig, vithårig man och samlade bränsle. Jag hälsade och inledde ett samtal, och slutligen kommo vi in på den viktigaste av alla frågor. »Vördade åldring», sade jag, »ni är nu nära åttio år. Snart är er levnad slut; snart kan kroppshyddan icke längre tjänstgöra, och så bäddas ni ned i graven. Men vart går er själ, när ni dör?» Den gamle stod en stund svarslös. Slutligen sade han: »Den går ned till helvetet.» — Jag har aldrig kunnat glömma det svaret. Det finns många som göra gällande, att tanken på helvetet är en kristen dogm, såsom det kallas, något som de kristna uppfunnit. Men jag frågar: Vem hade sagt denne man denna sanning? Varifrån hade han fått den? Var det månne icke den samvetslag, om vilken Paulus talar, som sade honom, när han såg tillbaka på sitt liv, att det var sådant, att han icke hade lytt sitt samvetes bud, att han stod brottslig och dömd, när han såg fram mot den dag, då han skulle lämna detta jordeliv? Ja, allt var hopplöshet och mörker utan ens en morgonrodnad, såsom profeten säger.

Det är till dessa i mörker och dödsskuggans dal fångna, som Jesus Kris-

tus vill komma med sitt ljus, men Han vill komma genom oss, såsom små ljusbärare. Det är det underbara, att Han vill använda dig och mig såsom världens små ljus och såsom jordens salt. Men hur skall detta bliva möjligt? Jo, därigenom, att vi komma i innerlig gemenskap med Jesus Kristus, så att genom oss något av Hans eget liv får stråla fram. Jag glömmer icke en upplevelse på samma berg som nyss nämndes. Det var en köpman som hade kommit ditupp för att söka sig en tillflykt undan den brännande hettan nere på slätten. Denne man var djupt sjunken i olika hedendomens laster, men blev under vistelsen på berget påverkad av Guds ord. När prästen i templet såg detta, sökte han taga ifrån honom alla tankar som oroade honom, och såsom ett argument framhöll han, att den främmande läran vore en dålig lära, som han icke borde följa. Då säger denne okunnige, i synd sjunkne man: »Jag kan icke bedöma, om läran är god eller icke. Jag är ingen präst eller teolog som förstår sådant, men jag vet, att den man, som förkunnat denna lära för mig, är en god man.» — Han syftade på en av våra missionärer, en av de äldre banbrytarne i arbetet. Och jag tänker det är på det sättet evangelium går fram och banar sig väg såsom en makt bland hedningarna.

Men Jesus Kristus är världens ljus icke blott i den bemärkelsen, att han lyser in i människornas hjärtan och gör dem ljusa genom att skingra mörkret och låta det bliva glädje och hoppfullhet, utan Han är världens ljus även i den bemärkelsen, att Han en gång skall komma åter. Och när Hans härlighet uppenbaras, då skall det bliva ljus över jorden på ett sätt, som vi nu blott dunkelt kunna ana. Det finns ett mål för världsutvecklingen, något fast, som vi gå fram emot. Vi gå icke, såsom somliga tro, i en oändlig kretsgång, utan framåt mot allt större och härligare ting, mot en stor och väldig händelse: Jesu Kristi återkomst i härlighet och makt. Det är detta, som kastar sitt ljus över även de mörkaste skuggor, även över tidens avfall, last och blodiga fejder. Jesus Kristus skall komma tillbaka, och när Han kommer åter, blir det ljust. Bibelns sista bok, synernas bok, förtäljer, att siaren på Patmos såg den ena underbara, härliga synen efter den andra, och att i alla dessa syner var Jesus Kristus medelpunkten. I den första synen på Patmos ser Johannes Jesus Kristus i Hans härlighets gestalt strålande skön, såsom det omtalas i kap. 1. Han ser Honom sedan, såsom det berättas i kap. 5, i Hans härlighet med lidandesmärkena, och Han hör den jublande lovsången, som sjunges till Jesu ära. Uppenbarelseboken är en bok, vari Jesus Kristus är a och o, begynnelsen och änden. Det blir aldrig något verkligt ljus i ett människohjärta, aldrig något verkligt livsmod, om icke Jesus Kristus får komma därin. Men det blir heller aldrig något verkligt ljus över världsproblemen och de nationella förhållandena, förrän den dag, då Jesus Kristus skall taga sin stora makt och regera. Det är detta, som är det stora slutmålet för världsutvecklingen och som vi också böra påminna oss.

Världshistorien kan, har någon sagt, sammanfattas i tre punkter: »Han skall komma. Han har kommit, och Han kommer igen.» Och de orden är så sanna.

Nu vill jag också i detta sammanhang säga, att mellan dessa två stora händelser: »Han har kommit, och Han kommer igen» ligger missionens stora gärning. Det är just genom missionen, som vi på det kraftigaste sätt kunna påskynda Jesu tillkommelses dag. När hedningarna i fulltalig skara kommit in, då är tiden inne för dessa underbara händelser, om vilka Skrifterna så samstämmigt tala. Det som blir en så oändlig inspiration i allt missionsliv, är icke blott — hur oändligt stort det än är — betydelsen av en enda själs räddning från död och fördömelse, utan att vi för varje sten, som lägges in i den himmelska tempelbyggnaden, komma den stund närmare, då Jesu Kristi härlighet skall uppenbaras över Hans folk, över det nya andliga tempel, som Han själv skapat genom sitt eget underbara, livgivande ljus, sin egen pånyttfödande makt.

»Jag är världens ljus.» Detta är garantien för missionsarbetets framgång. Vi gå icke ut med människotankar och mänskliga teorier, utan med den levande Gudens ord. Vi föra icke av människor uppgjorda system ut till hedningarna. Vi söka icke föra hedningarna till kyrkopolitiska sammanslutningar, utan till Jesus Kristus, den personlige Frälsaren, Guds egen Son, in i livsgemenskap med Honom. Och när Han kommer igen, när den stora, ljusa dagen inbryter, då skuggorna försvinna, då skall Han förhärligas i sina heliga och beundras i alla dem som tro. I varje troende hjärta skall då något av Jesu Kristi strålglans återspegla sig, och Han skall komma åtföljd av de himmelska härskarorna. Det skall bliva en ljus och härlig dag, då bruden får draga in i brudgemaket, då Lammets sång skall sjungas, då det aldrig mer skall bliva mörkt och vi icke mer behöva ljus av lampa eller av sol, utan Herren själv skall vara vårt ljus, när Han skall avtorka alla tårar från våra ögon och fröjd och glädje för evigt skola råda.

Herren give oss nåd att under denna missionstid få vandra i gemenskap med Honom på ett sådant sätt, att vi på den dagen äro rika inför Honom, som blev fattig för vår skull! Amen.

Nordiskt student- och gymnasistmöte

äger rum i Karlskoga den 30 juni—6 juli 1927.

Som talare medverka: från Danmark sogneprästerna Bang och Nörfelt; från Finland pastor Muroma; från Norge professor Hallesby och rektorerna Höeg och Leere; från Sverige kyrkoherde G. Arbman, missionsdirektorerna N. Dahlberg och E. Folke samt rektor K. Landgren.

Bland ämnen för föredrag märkas: Korsets förargelse, Den trånga porten, Trons vågstycke, Varpa igenkännes ett Guds barn, Vardagskristendom, Nöd och nåd, Bönen, Hednavärldens nöd.

Deltagaravgiften är 25 kr., varav 5 kr. inbetalas vid anmälan. Anmälningar om deltagande insändas före den 15 juni, ansökningar om resebidrag före den 1 juni till med. kand. Lars Vitus, Banérgatan 49, Stockholm.

När jag är trött.

(Ebr. 4: 15.)

När mången gång med trötta fjäl
Jag trampar törnig stig,
Vad outsäglig tröst i det:
»Han gått den före mig,
Han, som på Faderns högra hand
Nu råder över alla land.»

Han vet jämväl vad trötthet är,
Han gått sig trött för mig;
De törnen, som mig stinga här,
Dem lät han stinga sig!
Han känner vägens tyngd och längd,
Se'n själv han gick i dödens ängd.

Och vill min ovän dag från dag
Än bringa mig på fall
Med frestelser av tusen slag,
Han mig bevara skall.
Han varit frestad själv och kan
Varkunna sig som ingen ann'.

Han känner mig, min vän så god,
Han vet vad verk jag är,
Ty i mitt arma kött och blod
Han har ock vandrat här.
Förstår ock ingen jordisk vän
Mitt hjärtas nöd -- han delar den!

Han delar den — vad skulle jag
Väl mera önska då!
Han bär mig hult, då jag är svag
Och icke själv kan gå,
Tills sist han lika huld och god
Ock bär mig över Jordans flod.

Ur »Samlade Sånger» av L. S.

Ethel L. Blom 50 år.

Ethel L. Blom.

Den 8 maj innevarande år fyller S. M. K:s missionär, fru *Ethel Lloyd Blom*, född Usher, 50 år. Fru Blom föddes nämligen den 8 maj 1877 i Lewisham, London. Hennes föräldrar, som ännu leva, äro baptistpastorn, med. d:r William Usher och hans hustru Emma Mary Usher, född Williamson.

Efter att hava studerat vid Methodist College, Belfast, och vid Knightsville College, London, tjänstgjorde fru Blom såsom lärarinna först i England och sedan i Tyskland. Redan dessförinnan hade hon vid major D. W. Whittle's möten i Belfast vid 11 års ålder personligen avgjort sig för att bliva en Herrens tjänarinna.

Missionsintresserad ända från barndomen tillkännagav fru Blom redan vid 18 års ålder i samband med ett missionsmöte vid Blackheath Convention sin önskan att bli missionär. Då sedermera plats erbjöds henne som lärarinna vid Thomas Hanbury School for girls i Shanghai log hon detta som en kallelse från Gud till henne att inträda i missionsarbetet. Hon inträdde sålunda i arbetet vid denna skola först såsom första lärarinna och sedan i egenskap av föreståndarinna.

Något senare leddes dock fru Bloms väg så att hon ännu mera fullt kom att inträda i missionsarbetet i Kina. År 1905

ingick hon nämligen äktenskap med missionär C. F. Blom, och har alltså sedan detta år varit Svenska Missionens i Kina missionär.

Under fru Bloms tid som missionär har givetvis hennes pedagogiska utbildning och hennes förmåga som lärarinna tagits i anspråk. Bl. a. har hon deltagit i undervisningen vid våra seminarier i Yuncheng. Detta har dock ej varit fru Bloms enda verksamhetsområde. Hon har alltid villigt och glatt trätt in i arbetsuppgifter, som givits henne, och dessa hava varit av mycket olika slag. I vårt kommissionssekretariat i Yuncheng har hon nedlagt ett stort arbete. Bland kvinnliga fångar har hon verkat kärleksfullt och troget. Och de sjuka och nödlidande har hon tjänat med villighet och stor självuppoffring.

Vi känna därför behov av att på hennes högtidsdag tacka Gud för allt som han givit oss genom fru Blom och vilja nedbedja Guds välsignelse och lycka över henne under dagar som stunda.

M. L.

S. M. K:s årsmöte.

Svenska Missionens i Kina årsmöte kommer v. G. även innevarande år att hållas i Stockholm vid Kristi Himmelsfärdsdag, som i år infaller den 26 maj.

I nästa nummer av vår tidning hoppas vi kunna införa fullständigt program för årsmötet, men redan nu vilja vi anbefalla detsamma åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

Hemkomna missionärer.

Den 28 sistlidne april anlände missionärsparet *Nils och Olga Svensson* samt deras två döttrar till Sverige.

Vid sin förra semester blevo dessa våra vänner hindrade ifråga om sin avsikt att besöka Sverige, och det är på grund härav efter 22 års bortavaro som de nu återse fosterjorden. Vi hälsa dem varmt välkomna till Sverige och tillönska dem allt gott från vår Gud under vistelsen i hemlandet.

Missionär och fru Engbäck med dotter medföljde båten till Hamburg, varför de först om några dagar kunna väntas landstiga i Sverige.

Jullådorna.

På grund av de nu rådande förhållandena i Kina kunna i år inga jullådor utsändas till våra missionärer där. Må vi dock ej uraktlåta att med kärleksfullt intresse, förbön och offer stödja och uppmuntra våra missionärer under denna deras svåra prövotid.

Förhållandena i Kina.

Beträffande förhållandena i Kina hava vi ej sedan förra numret av Sinims Land utgavs mottagit några senare underrättelser. Vi vänta att våra missionärer telegrafera så snart de anlänt till Tientsin, men ännu hava vi ej mottagit underrättelse därom. Gud skydde och ledsage alla våra missionärer under deras färd, som givetvis kan bliva nog så fylld av faror.

Hemförlovade missionsvänner.

S. M. K:s ombud, fru *Anna Holmgren*, Köping, kallades av Gud att vila sig från sitt arbete på jorden natten mellan påskdagen och annandagen. Hon var vid sin hemförlovning 71 år gammal.

Dessutom ha två S. M. K:s varma och trofasta vänner fått hembud. De äro fröken *Stina Svensk*, Delsbo, och grosshandlare *J. E. Sundell*, Malmö.

Dessa vänner hava varit värdefulla gåvor skänkta vår mission av Gud. Därför fyllas våra hjärtan av tacksamhet till Gud vid tanken på vad de varit och vad Gud givit oss genom dem. Må vi ihågkomma de sörjande i våra förböner och även bedja Gud fylla de tomrum, som uppstått, då dessa våra vänners platser nu stå tomma.

Svenska Missionens i Kina Bibel- och ungdomsvecka på Stenninge den 3—8 augusti 1927.

Kursledare: Missionsföreståndare *E. Folke.*

Syftemålet

är att bereda särskilt S. M. K:s missionsvänner, i främsta rummet de unga, tillfälle till att så studera Guds ord och så göras förtrogna med Gudsrikets väsen och utbredning, att vi som en mission må fördjupas i Guds sanning, förnyas av Kristi Ande och alltmer dugliggöras för den del i Guds verk, som anförtrotts oss. Förutom vad bön, bibel- och missionsstunder äro ägnade att giva i dessa stycken vänta vi, att Herren i stor nåd skall i år som i fjol uppmuntra, stärka och vederkvicka oss genom samvaron med varandra i de lyckliga förhållanden, som erbjudas å Steninge.

Programmet

kommer att bl. a. dagligen upptaga: Före frukost: Gemensam, stilla bönestund.

På förmiddagen: Dels bibelstudium och dels något kortare orienterande fördrag.

På aftonen: Skildringar av hemmavarande missionärer.

Medverkande.

Talare förutom kursledaren bliva: Överste H. Dillner, rektor Joh. Rinman, missionärerna Richard Anderson, Th. Sandberg, Nils Svensson, Nath. Engbäck m. fl.

Som deltagare

inbjudas i första rummet de unga, vilka önska begagna sig av detta tillfälle till att studera Guds ord och till att bättre lära känna Kina samt S. M. K:s arbete där. Dessutom äro även äldre deltagare välkomna så långt utrymmet medgiver.

Övriga meddelanden.

Steninge gamla, ståtliga slott vid en vik av Mälaren äges numera av våra trogna vänner direktör och fru Lindmark, som där godhetsfullt lovat att även i år taga emot oss. Med järnväg kan man resa till Märsta station, ungefär mitt emellan Stockholm och Uppsala, och därifrån hämtas man i så fall med bil eller annat fordon den cirka en halv mil långa vägen mellan Märsta och Steninge. Resan dit kan också lämpligen företagas från Stockholm med ångbåt. De, som ha cyklar, göra väl i att medföra dessa. Priset blir ett för allt kr. 20:— eller 4 kr. per dygn.

Då vi gärna se, att detta möte åtminstone delvis får karaktären av ett »läger», få de ungdomar, vilka kunna finna sig däri, bereda sig på att ligga på väl stoppade halmmadrasser, och böra de själva medföra sänglinne och filt. I »lägersalarna» kommer även ett antal sängar med halmmadrasser och filtar att ställas till förfogande för dem som så önska, dock med en tilläggsavgift av 5 kronor. Dessutom hoppas vi kunna mottaga åtminstone några deltagare såsom gäster i pensionatet. Priset för dessa platser kommer att meddelas senare. Handduk och sänglinne medföras av alla.

Härliga bad och en underbart vacker park med i övrigt naturskön omgivning.

Anmälan om deltagande torde snarast och helst före den 1 juli, senast den 15 juli, göras till Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Det vore önskligt att samtidigt med anmälan erhalla uppgift om vilka som nöja sig med »lägeranordningarna» (och om säng önskas), och vilka som önska plats i pensionatet. För placeringens skull bör även ålder uppgivas.

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

"Genom ära och smälek."

På grund av all den främlingsfientliga agitationen har det uppstått en stark motvilja mot alla »utlänningar» i detta land. Denna har på många håll tagit sig uttryck i våldsdåd och förföljelser mot missionärerna. Vi här uppe i norra Kina ha hittills sluppit sådana ytterligheter, men att vi ändå ej gått fria från inflytandet av dessa agitationer har visat sig mera än

Foto Ester Berg.

Två nygifta kineser.

kärt är i soldaternas »rytande» mot oss vid fråga vart vi skola gå, vilket ärende vi ha o. s. v. vid våra besök i staden eller då vi gå genom stadsporten, där vakten ibland varit riktigt ohövlig mot oss. Många gånger ha soldater också kommit till missionsstationen och begärt att få bo här. Vi blevo också nödgade att låta en general bo i våra manliga medhjälpares rum. De fingo flytta in på den inre gården, som är avsedd för kvinnor.

Nu synes allt detta förändrat! Ty vi två missionärer äro nu ej längre föraktade utlänningar, utan »våra utländska vänner», som generalen Liang flera gånger kallat oss. Hör och märk, hur lätt allt kan förändra sig!

Generalen skulle fira bröllop med en dam från Peking, lärarinna vid en missionsskola, tills hon för några månader sedan reste till provinsen Kansu, där hon blev lärarinna för själva guvernörens fru! Så kom hon hit för att fira bröllop, men denna stad har ej många »salar», där sådant kan gå av stapeln, utan vi fingo förfrågan, om de fingo vara i vårt kapell. Naturligtvis ha dessa höga herrar myndighet att göra som de vilja, så vi kunde bara säga ja till deras begäran.

Soldater och deras befäl kommo för att ordna det hela, med äreport utanför och blommor och flaggor både inne och ute. Från gatan hela vägen inne på gården till kapellet utbreddes vitt tyg att gå på, hela tygrullar.

När tiden nalkades, hade vi hela gården full med soldater, men vakten stod vid dörren åt gatan för att hindra obehöriga att komma in. Så kom brudgummen i enkla soldatkläder, men efter toalett i ett rum, som han fått låna, kom han in i kapellet i ståtlig generalsuniform, guldbroderad, och med plym i mössan och sporrar på skorna.

Bruden kom åkande i bil, behängd med rött silke. Hon var klädd i ljusgrön kinesisk sidendräkt, ljusblå silkesstrumpor, högröda vantar samt vit brudslöja med orangeblommor och — en stor bukett röda pappersblommor!!! Hon var förtjusande söt. Hennes »tärnor» voro unga fruar klädda i vackra sidendräkter med pappersblommor, vilket vi för övrigt alla ståtade med: en stor röd pappersblomma på bröstet, samt ett par gröna silkesband påsatta, där det stod, att vi voro »gäster».

Under det soldaterna bildade häck, gingo brud och brudgum genom olika dörrar in i kapellet, där de möttes framför »altaret». En general var vigselförrättare, och ropade ut de 25 olika ceremonierna, vilka mest bestodo av bugningar: Brudparet skulle buga mot varandra, mot vittnena, mot vigselförrättaren, mot kvinnliga gäster, mot alla närvarande. Varje gång ropades ut: Tre bugningar! Och så kommenderades: ett — två — tre! Så nog fingo de buga!!!

Själva vigseln bestod i att en av styresmännen i staden läste upp bruds och brudgums födelseår och plats samt tid och dag, då de vigdes. Han läste ock upp

de så omtalade »Folkets tre principer». Varefter de fingo stämpla var sitt vigselkontrakt.

Under hela tiden skrattades och klappades händer, så den stillhet, som man önskar vid ett sådant tillfälle, förnams ej. Flera av de höga herrarna höllo tal för brudparet, och både före och efter talen hälsades de med handklappningar.

Efter vigseln var det fotografering av brudparet och deras uppvaktande, varefter de nygifta tillsammans reste i bilen (nya Kina!!!), där också deras »tärnor» åkte. Några minuter senare kom bilen tillbaka för att hämta oss, och där fingo vi sitta inne i den fina bilen, medan soldater och officerare stodo på fotsteget med handen på revolvern, färdiga att försvara oss! Snabbt susade det iväg den lilla biten till generalens hem, där vi undfägnades med en fin bröllopsmiddag. De högsta herrarna både bland militär och civila trängdes med varandra — och där sutto vi två missionärer och några av våra kristna kvinnor såsom hedersgäster, trots det, att det endast var en vecka sedan staden hade stora agitationsmöten, då utlänningarnas synder kungjordes för alla! Men det var politik och vände sig mot England och Japan.

Bröllopet firades i lördags, men kalasandet fortsatte på söndag och måndag också. På söndagen voro vi ej bjudna, och väl var det, ty då hade vi ej kunnat gå, men i går voro vi åter där på fin middag. Då bjödos vi två missionärer att tillsammans med »fru generalskan» och några höga officerare sitta vid »hedersbordet», och sedan sutto officerare vid fyra bord på sidorna om vårt. Även på andra platser litet längre ifrån funnos bord för gäster. Gamla seder i Kina bjuder att män och kvinnor skola äta vid skilda bord, inte ens makar äta vid samma bord. Men nya Kina ändrar på det, och vi fingo höra, att nu gäller »jämlikhet», därför skulle vi äta vid samma bord.

Efter att länge ha ätit både god och mycken mat fingo vi gå upp från bordet och blevo inbjudna till brudens rum, där vi skulle dricka te, innan vi gingo hem. Generalen kom då in till oss, slog sig ned bredvid sin fru (nya Kina igen!!!) och talade länge med oss om politik och annat. Det var förvånansvärt, hur öppet han talade med oss om förhållandena. Han ville riktigt låta oss veta, att de utlänningar, som ej komma för att dra nytta av landet (»och behandla oss, såsom rövare behandla folk!») utan för att hjälpa kineserna, de utlänningarna äro välkomna.

Förnäm ung dam från Kina.

På min direkta fråga, om det var hans partis mening att utlänningarna borde lämna landet, svarade han, att det önska de ej, utom vad som gäller »de imperialistiska». Och naturligtvis önskar myndigheterna att missionärerna skola lämna för tillfället, då den plats där de bo, är i krigstillstånd, ty de kunna ej ansvara för missionärernas liv och säkerhet, då kriget rasar på en plats. Det förstå vi ju alla.

Bland de högre officerarna göres skillnad mellan politik och kristendom. De

kunna anse ett land som fiende till sitt land, under det de kunna värdera enskilda personer såsom vänner, fastän de äro från fiendeland. Faran är dock, att folket i allmänhet och soldaterna ej göra denna åtskillnad. En eld tändes, som ingen kan släcka.

För oss personligen har detta bröllop blivit en vändpunkt, så långt vi förstå, i fråga om arbetet här i staden och trakten. De hundratals soldater, som dessa dagar sett oss såsom gäster hos »den store mannen», kunna ej längre ställa till obehagligheter för oss. Och eftersom den unga frun är kristen ha vi hopp om, att hon skall göra sin insats i arbetet för kvinnor och barn här i staden. Hon har uttryckt sin stora förvåning över hur litet som är gjort för kvinnor i denna provinsen. Och det är ju som vi missionärer så ofta iakttagit: De unga, modernt fostrade kvinnorna i Kinas storstäder ha i regel ej alls reda på kvinnans ställning i provinserna i det inre landet. Det är svårt för dem att förstå, förrän de se det med egna ögon. Nu hoppas vi att det skall bli bättre med kvinnoarbetet, ty den unga intelligenta kristna kvinnan kommer säkert att sätta in sin kraft på att hjälpa sina medsystrar.

Att deras närmaste »tärna och marskalk» vid bröllopet var vår unge lärare lang och hans hustru, båda kristna, visar ju att generalen och hans fru värdera kristna, och det ger oss också hopp för arbetet här.

Innan vi skildes, uttryckte generalen sin önskan att vi skulle umgås med hans brud, ty hon är ju så ensam här, långt skild från släkt och vänner.

I allt detta se vi Herrens ledning och ha nu gott hopp om att få stanna och arbeta i denna stad, fastän det ett slag såg ganska mörkt ut för oss.

Tungkwan, Shc, N. China via Siberia den 8 mars 1927.

Ingeborg Ackzell.

Farväl till Kina.

Kära vänner. Frid!

Vi ha nu sagt farväl till våra kära kinessyskon i Tungkwan, såväl som till fröknarna Ackzell och Nicholson. Rörande var det att se kinesernas kärlek och tillgivenhet, som tog sig uttryck på många sätt. Avskedsmiddagar blevo vi bjudna på fem dagar å rad. Dessutom var det många bjudningar, som vi måste avböja, emedan vi ej hade tid därför. Vår avresa blev ju tidigare än vi först tänkt, på grund av de oroliga förhållanden, som råda.

Vi beslöto att passa på och resa under de första dagarna av det nya kinesåret, emedan det då var mera hopp om ett stillestånd i kriget, ty litet festligt vill man ha vid nyårstid i Kina, även om det krigas. Nu äro vi redan på nionde dagen av det nya året. Vi hoppas resa härifrån Yuncheng i morgon.

På kvällen den 3 febr. hade våra kinesvänner ställt till med ett avskedsmöte för oss. Kvinnor hade kommit en halv svensk mil för att säga oss farväl. Mötet på kvällen var mycket gott, inte emedan det sades så många »goda», allt för berömmande ord, utan medan Gud fick pris och ära för allt, och det märktes, att en sann hjärtlighet präglade det hela.

Församlingsäldsten överlämnade en summa penningar åt oss från de kristna, för vilken de ville vi skola köpa oss en fin kinessak som minne från dem. De hade själva tänkt skaffa en, men emedan avresan blev så tidigt, hade de ej hunnit med det.

Den 4 skulle vi resa, men stark storm och snöfall gjorde, att vi ej kunde komma iväg, ty båtar gingo ej över floden. Lördagen den 5 var det härligt solsken och stilla lugnt väder. Så många, många av bröderna följde oss till flodstranden. Kvinnorna som samlats på stationen togo vi farväl av där, ty vägarna voro dåliga, och de kunde ej följa med till floden, ehuru de så gärna ville göra det.

Då båten lade ut sjöngos flera sånger, bland andra: »Gud vare med eder, tills vi åter mötas». Jag är så ledsen, att jag ej hade någon film i min kamera, så att jag kunde taga ett kort av våra kära vänner: systrarna och kinesbröderna, där de stodo i en lång rad på stranden och viftade farväl. Morgonen var så klar och stilla och snön lyste så vackert i solen på höjderna och stadsmuren. Förundrade stodo en stor skara hedningar i närheten och sågo och hörde. Vad som rördes i deras hjärtan vet endast Gud, men då fröknarna Ackzell och Nicholson sedan gingo hem, hade de blivit bjudna än här än där, att komma och sitta ned och dricka te. Tydligen ville kineserna visa sin medkänsla med dem.

Länge, länge stod äldste Yang och flera andra på stranden och vinkade åt oss, ja, ända tills vi kommit över till andra stranden och de ej längre kunde urskilja vår båt. Vi sågo dem sedan med dröjande steg återvända mot staden. Avskedstårar hade fällts dessa dagar, både av oss och dem vi lämnat. Det är förunderligt, hur man växer fast med detta folk, särskilt med dem som äro ens syskon i Herren.

De sista dagarna i Tungkwan voro litet »oroliga». Mandarinen och en generalens rådgivare kommo en vecka innan vi reste och lade beslag på våra boningsrum för general Feng Y-hsiang, som väntades komma till Tungkwan. Vi måste göra oss beredda på att flytta ut ur våra rum, till och med vår sängkammare, emedan han skulle komma påföljande dag, sade de. Emellertid gåvo de oss löfte om att låta oss veta bestämt, då Feng lämnade Sianfu, så att vi inte skulle behöva flytta ut i förtid. Vi »stodo i packningen» just då och önskade i våra hjärtan, att han måtte dröja några dagar, ehuru vi gärna ville se och träffa honom, om vilken så många olika rykten gå, för att verkligen få se hurudan han är. Han kom emellertid ej medan vi voro kvar, så nu få väl systrarna »ta emot honom». På stationens huvudingång står skrivet: »Feng Y-hsiangs reseresidens».

Vi reste på motorcykeln till Yuncheng från flodstranden. Vägarna voro dåliga, men det gick ändå bra, ehuru vi på en del ställen måste skjuta fram cykeln. Vagnarna med våra saker kommo efter. Vi hade Paulus Li med oss för att hjälpa oss ett stycke på väg.

*

Fredagen den 11 februari lämnade vi Yuncheng på två kärror. Vi hade vackert väder och allt gick väl, ehuru vägarna, särskilt backarna, till följd av det stora snöfallet, voro ganska svåra. Lördag kl. 2 voro vi i Hueihsingchen, och så var det slut med vår färd på kineskärra, för denna period i Kina, om intet oförutsett inträffar. Kvällen innan vi lämnade Yuncheng fingo vi genom telegram till Aug. Berg veta, att Kikungsskolan var i Hankow på väg till Shanghai.

*

Shanghai den 20 febr. — I Hueihsingchen var tåget flera timmar försenat. Vi sutto på stationen och väntade och fröso, ty det var omöjligt att få plats, men en utländsk ingenjör hjälpte oss till sist att komma in i en finka, som de själva använt som expedition. Soldaterna hade förut hindrat oss att komma in där, men nu hade vi hjälp, och de kunde ej hindra längre. Till Honanfu kommo vi vid sjutiden och en av evangelisterna var oss till mötes. Vi funno Engbäcks nästan resfärdiga. De tänkte lämna Honanfu på onsdagen. Vi reste på måndagen och fingo god plats i en bagagevagn.

Tåget gick dock ej i rätt tid och under resan stannade det flera timmar på en del stationer. Komna två mil från Chengchow blevo vi siittande på tåget i åtta timmar. Det var månljust och lugnt, så vi behövde ej frysa där vi sutto hopkrupna på våra saker i ett hörn av vagnen. Soldater lågo utsträckta på golvet runt omkring oss, och det var alldeles mörkt i vagnen utom månskenet, som lyste så vackert. Intressant var det att höra soldaterna diskutera Wu Pei-fu. Många bittra ord fälldes om honom.

Kl. 11 på kvällen sattes tåget i gång igen, och kl. 12 voro vi framme i Chengchow, där vi fingo stiga av i en kolgård. Det var fullt med militärtåg pa stationen. Nästa morgon gingo vi på tåget efter att ha sovit ett par timmar på värdshuset. Vi fingo polettera våra saker till Hsüchowfu. Träffade på Lindbeck, Lindell och fr. H. Person från Honanfu. De hade legat tre dagar i Chengchow och väntat på tåg. Vi fingo nu sällskap och hade det trevligt tillsammans.

I Kaifeng kommo Dr. och Mrs. Gibson med tre barn på tåget, så vi blevo ett stort sällskap. I Kaifeng voro många missionärer nere vid tåget, bland andra Dr. och Mrs. Guiness. De talade om att stanna kvar i Honan, men Mr. Joice kom på tåget i Chengchow och gick av i Kaifeng. Han var ute i provinsen för att få ut missionärerna. De vänta krig och svårigheter i Honan. Vi mötte också flera trupptåg. I Hsüchow stod ett pansartåg bemannat med ryssar färdigt att gå och sedan sågo vi två till mellan Hsüchow och Nanking.

Tåget var fullt av resande, och vi sutto som packade och hade en tröttsam natt, trettiosex timmar mellan Chengchow och Hsüchow. Vi kommo dit vid halv 11-tiden på förmiddagen och gingo till K. F. U. M. Där såg det rysligt smutsigt och ostädat ut. Riktigt kineslikt. Från Hsüchow åkte vi på »The Blue Express» till Nanking. Det var mycket folk på tåget bl. a. naturligtvis en massa militär, så att 2:dra klass vagnar voro fullsatta. Vi fingo sitta i matsalen hela resan. Där var det så helt, att man svettades. Ute småregnade det och var ruskigt, och då vi kommo till Pukow hällregnade det, så vi blevo våta, då vi gingo över på färjan. En ryslig trängsel var det också.

Av någon för oss obekant orsak kunde vi ej få över vårt polletterade gods den kvällen, och det dröjde länge och var mycket krångel innan allt kom nästa dag. Vi fingo vårt på förmiddagen, men endast en del av Augustanamissionärernas kom den dagen. Resten hade blivit efter i Hsüchow. Det kom nästa dag, så de fingo det först på lördagsmorgonen och blevo fördröjda i Nanking två dagar. De reste till Hankow på söndagen där alla deras missionärer voro samlade på Lutheran Home.

I Nanking gingo vi till det hotell, där vi bodde i höstas. I Kinkiang kommo 15 damer från språkskolan i Yangchow på med Mr. Oleson som eskort. Mr. Glandville var med till tåget och hjälpte dem på. I sin iver och brådska att ta emot sakerna och sätta upp dem på hyllorna i kupén, höll han på att slå huvudet av en militär, en högre officer tydligen, med ett fryntligt och godmodigt utseende. En av de större kappsäckarna föll nämligen ned, innan Mr. G. hade fått upp den riktigt på hyllan och föll mitt på huvudet av sagda man, varefter den föll ned på golvet. Han tog det helt gemytligt, och sade blott till Mr. G.: »Bli inte så ivrig, bli inte så ivrig!» Både Mr. G. och Mr. Olesen hade slagit ikull var sina glas te på respektive bord, i brådskan att ta emot sakerna genom fönstret. Alla flickorna skola resa från Yangchow. På måndag, d. v. s. i morgon, komma fröknarna Flodberg och Söderberg.

I natt fingo vi sova litet hur som helst, ty vi hade ej fått våra sängkläder. Emedan vi skola resa hem få vi om ett par dagar flytta över till det riktiga Kina Inlandsmissionens hem, som de försöka att reservera så mycket som möjligt för de hemresande. Vi bo nu i ett av de hyrda husen och Mrs och Mr. Tull sköta hushållet. Vår båt går den 13, och vi äro glada därät.

*

Den 25 febr. Vi bo nu på det stora hemmet och här är fullt hus. Engbäcks kommo i måndags och vi äro glada, att de lyckligt äro här. Vivan är ej riktigt kry. Vår Paulus Li och Chang från Honanfu reste hem den 23 febr. Hoppas de kunna komma lyckligt hem.

Kära hälsningar från

N. och O. Svensson.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under april 1927.

Allmänna missionsmedel.

586. »Annie» 10: —
587. »Mangelpengar från Böckersboda», gm C. W. C., Leksberg 9:
588. »Ö—a», gm M. S., Mora 20:
589. Koll. i Bastuträsk 23/3 20: 85
590. D:o i Spölandsby 26/3 50: 50
591. D:o i Vänfors, gm J. P., Spöland 20: 74
592. D:o i Hjoggsjö 17/3 5: 71
593. D:o i Gullbäck 18/3 9: 35
594. D:o i Vänfors 23/3 16: 18
595. D:o i Spölandsby 24/3 27: 84
596. D:o i Vännäsby 25/3 14: 24
598. E. E., Falun 50: —
599. Föreningen »Anspråkslös», Hardkrankeryd 100: —
600. »Josua 23: 10» 100: —
601. E. P., Lerberget, gm E. A. 30: —
602. »Ur Guds rika förråd 10: —
607. D. H., Hargshamn, »Blommor på tant Stinas grav» 5: —
608. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
609. A. J., Köping 200: —
610. I stället för blommor vid köpman J. E. Sundells bår», gm K. G. 175: —
611. Offerkuvert fr. Fridhem, gm H. L., Älgarås 6: —
614. A. W., Sthlm 30: —
615. H. A., Flisby, »ett litet tackoffer den 14 mars» 5: —
616. »En Jesu vän» 50: —
617. »Onämnd, Torsås» 70: —
618. Krogstorp och Sulegangs syförening 50: —
622. Ps. 60: 6, 7 10: —
623. E. L. 10: —
624. Linderöds kyrkl. mfg 40: —
625. Ukna mfg 50: —
626. »M. L., berg, Ps. 121» 10:
627. »n, Fil. 4: 19» 30: —
628. S. F., Herrljunga, sparb.-medel 11: 75
633. »Okänd , Ps. 21: 1, Uppb. 4: 11 400: —
634. Behållning från bibelkursen i Gbg 28/3—30/3 538: 73
635. L. M. F., till F. Prytz och M. Nylins underh. 960: —
636. H. S., Uppsala 25: —
637. K. S., Huskvarna, till missionärernas hemresor 250: —
639. Kinakretsen i Umeå 30: —
640. Sparb.-medel från Karlskrona, gm H. A. 100: —
641. A. och H. C., Björkeryd, »evighetsblommor på Albin Ländéns grav» 10: —
642. »Herrens del» 15: —
645. Från S. M. K:s offerdag 14/3 i Malmö, gm J. S. 189: —
646. M. L. L., Tyringe 100: —
647. A. S., Sjötorp, gm C. W. C., Leksberg 10: —
648. J. J., Hädinge 10: —
649. B. S., gm J. N., Kramfors 5: —
650. J. W. F., gm d:o 5: —
651. A. K., Umeå 300: —
652. L. T. 50: —
653. A. C., Sthlm 50: —
654. »Joel 2: 21», till R. Andersons underh. 200: —
656. F. S., Kumla, »på d. 11/4» 20: —
657. »Onämnd, ett litet tackoffer» 25: —
658. H. K., Lundsbrunn, »ett tackoffer», gm P. G. D. 5: —
658. K. F. V. M:s mellersta distrikt, till M. Ringbergs underh. 750: —
660. »Tackoffer» 50: —
663. Från några Kinavänner d. 14 mars, gm A. L. Grebo 18: 50
664. H. H., gm G. H., Rök 20: —
665. K. S., Flisby 25: —
666. E. B., Sthlm 50: —
667. Sparb.-medel fr. L. Ö., gm M. Ö., Innervik 2: 29
668. D:o fr. H. S. gm d:o 1: 95
669. D:o fr. M. Ö., gm d:o 5: —
670. D:o fr. M. E., gm d:o 0: 76
671. E. G., gm N. C., Sthlm 90: —
672. »Onämnd, i Jesu namn» 20: —
673. Kinagruppen i Gbgs K. F. U. K., till Lisa Gustafssons underh. 100: —
674. I. J., Tranås, »med tacksamhet» gm K. B. 10: —
675. Offergärd från en missionsresa, gm A. L. Th. 45: —
676. »Mor Dahl», gm d:o 10: —
677. Till S. M. K. fr. d. 14 mars, av J. K., Sanda 20: —
678. E. Ö., Hamburg, »ett tackoffer åt Herren» 500: —
679. M. och J. S., Söter 20: —
682. »1 Krön. 29: 14» 300: —
683. O. Ö., »tionde», gm I. A., Norrköping 20: —
684. H. L., gm d:o 10: —
685. »Onämnd» 80: —
686. Utdelning i Skand. Kred. A.-B. 150: —
687. D:o i Göteborgsbanken 50: —
690. Hakebo mfg 120: —
691. A. L., Skellefteå, offerkuvert, gm A. B. 10: —
692. Ingelstorp och Valleberga Arbetsförening 40: —
693. Koll. vid Undersåkers mfg:s möte den 17/4 28: 35
694. »Herrens del» 100: —
695. K. G., Sthlm 25: —
696. »Till missionärernas resor» 50: —
697. E. Ö., Huskvarna 10: —
698. N. O., d:o 10: —
699. M. R., Växjö 40: —
703. »Gunnar» 20: —
701. Koll. i Mariestad 38: 50
702. D:o i Hassle 80: 50
703. D:o i Månstorp 34: —
704. D:o i Arnäs 25: 50
705. A. J., Arnäs 5: —
706. Kjestads mfg, resebidrag 5: —
707. Koll. i Fullösa 6: 50
708. »Lofte till Herren» 25: —
709. E. J., Kinnemalma 100: —
710. Koll. i Sätra 4: —
711. Österplana mfg, resebidrag 2: —
712. Mfg i Lidköping 40: —
713. Två vänner i Lidköping 20: —
714. J. J., Husaby 20: —
715. Koll. i Göteborg 7: 50
716. D:o i Lundsbrunn 20: 50
717. D:o i Skara 12: —
718. D:o i Axvall 12: —
719. F. K., Tibro, till Carléns och R. Andersons underh. 30: —
720. Mfg i Tibro, resebidrag 20: —
721. Ungd.-föreningen i Skövde, resebidrag 25: —
722. Mfg i Stenstorp, d:o 5: —
723. Koll. i Hägglunt 9: —
724. D:o i Fridene 41: —
725. H. R., Fridene, resebidrag 10: —
726. Koll. i Madäng 30: 65
727. Ungd.-fören. i Madäng 50: —
728. A. L., Madäng 10: —
729. Koll. vid syfören. i Skottek, Ulricehamn 191: —
730. A. och E. B., Madängsholm 10: —
732. »Onämnd», gm F. M., Sthlm 20: —
733. Skärlsta syförening 61: 65
734. Fru E., gm F. B., Sollefteå 2: 25
735. Årsbidrag från Mamrelund, gm P. A. J., Alsheda 50: —
736. Stengöl-Spjutsbygds missionssyförening, auktionsmedel 35: 50
737. D:o, symötes-tioöringar 5: 50
738. Engelholms Ev. Luth. Missionskrets 15: —

739. K. S., sparb.-medel, gm G. H., Undersåker 8: 33
740. E. E., d:o, gm d:o 2: —
741. K. B.-L., Malmö, »tionde» 15: —
742. E. v. F., Järpen 2: 50
743. »Sparbössepengar i Herrens Jesu välsignade namn» av O. och H. K., Lund 7: 65
744. B. H., gm A. W., Gbg 200: —
746. F. N., Sthlm, sparb.-medel 46: 50
747. J. A. V. P., Mönsterås, bidrag till resekostn. för V. Wester 25: —
748. »Onämnd», gm F. Q., Herrljunga 12: 62
749. N. N., Öregrund 5: —
751. M. N., Sthlm 40: —
752. M. N., Hejde 32: —
754. Skillingaryds Kristl. Ungd.-förening, till H. Linders underh. 100: —
755. G. K., Björköby 15: —
758. »Fil. 4: 6», till R. Andersons underh. 200: —
759. E. H., Sthlm, »Ps. 103: 2» 100: —

Kr. 9,307: 89

S. M. K:s Pensionsfond.

655. Mal. 3: 3 50: —
661. C. M., Ystad 30: —
757. »Mal. 3: 3», till Pensionsfonden 50: —

Kr. 130: —

Särskilda ändamål.

585. Grebo mfg, för evang. Ma Tei-ven underh. 50: —
597. Från små missionsvänner vid Umeå Elementarläroverk för flickor till fru Sekine Sandberg, att anv. enl. överenskommelse 200: —
603. P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-lien 30: —
604. Skärstads N. Ungd.-fören. för evang. »Himlagåvans» underh. 300: —
605. E. K., Gbg, till underh. för evang. Li i Ishih 200: —
606. »Tre små syskons sparbössepengar», till Barnh. i Sinan, gm A. A., Åskekärr 20: —
612. L. S., Älgarås, till d:o 20: —
613. A. K., Mörlunda, till Carola Bergling, att anv. eft. gottf. 15: —
619. A. G., Visby, för arb. bland barn och kvinnor i Mienchih 50: —
620. B. S., Figeholm, till Maria Pettersson, Sinan, att anv. eft. gottf. 10: —
621. R. och M., till d:o, d:o 10: —
629. S. F., Herrljunga, till Barnh. i Sinan 10: —
630. K. och J. B., Tranås, till underh. av evang. Den Cien-hsiang i Chiehchow 300: —
631. »Från Sättravänner, till Barnh. i Sinan» 50: —
632. L., Edsbyn, till d:o, gm E. O. B. 50: —
638. K. S., Huskvarna, till Ang. Berg att anv. eft. gottf. 50: —
643. Söderåkra kyrkl. mfg, till M. Ringberg att anv. eft. gottf. 100: —
644. J. S. och A. W., Malmö, till Barnh. i Sinan 100: —
662. Vänner i Uppsala, till underh. av evang. i Hoyang, gm G. G. 400: —
680. M. och J. S., Säter, till M. Ringberg, att anv. i arb. 20: —
681. Gåva efter avl. Ida Nath. Larsson, till Barnh. i Sinan, gm S. J., Kinnemalma 50: —
688. S. S., Sthlm, för lärare i Mienchih 25: —
689. Ev. Luth. mfg i Figeholm, koll. annandag påsk till Maria Pettersson för Barnh. i Sinan, att anv. eft. gottf. 25: —
731. K. A., Örebro, för bibelkv. Lin-tasao i Ishih 225: —
745. Söndagsskolbarnen i Klintemåla, till Barnh. i Sinan, gm L. K. 50: —
750. G. J., Mariestad, »Födelsedagsblommor», till Carléns att anv. eft. gottf. 27: —
753. I. A. M., för evangelisterna Wei Tong-seng och Keng Shih-hsiang 200: —
756. Till de blinda barnen i Kina, gm L:a Svenska Barntidn:s exp., i Jkpg 4: 85

Kr. 2,591: 85

Allmänna missionsmedel	**9,307: 89**
S. M. K:s Pensionsfond	**130: —**
Särskilda ändamål	**2,591: 85**
Summa under april mån. 1927	**Kr. 12,029: 74**

Med varmt tack till varje givare!

»Och må de som känna ditt namn förtrösta på dig, ty du övergiver icke dem som söka dig, Herre». Ps. 9: 11.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1927 i sin 32:dra årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2:.25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — Jag är världens ljus. — När jag är trött. — Ethel L. Blom 50 år. — Från Red. och Exp. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsvecka. — Genom ära och smälek. — Från missionärerna. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1927.

N:r 10. ÅRG. 32. 20 MAJ 1927. PREN.-PRIS 2:25.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Årsberättelsenummer.

Svenska Missionens i Kina 40:e verksamhetsår.

Karta över Svenska Missionens i Kina fält.

SÄG, ATT DE SKOLA VÄNDA OM.

»Säg till Israels barn, att de skola vända om och lägra sig — — — vid havet.» 2 Mos. 14: 2.

Guds vägar med de sina överensstämma ej alltid med våra tankar. Och i Guds rike i stort låter han ofta utvecklingen taga en sådan riktning, att vi stå med undran och fråga: Vad menar Herren med detta. I stället för framåtgående leder han genom omständigheterna eller genom direkt ingripande tillbaka.

En sådan erfarenhet fick Moses och Israel göra strax efter utgången ur träldomslandet. De hade under jubel och med frimodighet vandrat åstad. De behövde ej vara ovissa om vart de skulle tåga, ty moln- och eldstoden gick före dem. Så kom helt oväntat ordern till Moses ifrån Herren: »Säg till Israels barn, att de skola vända om.» Och Moses fick av Herren veta, att de skulle gå att möta Farao och hans starka här. De skulle föras in i själva dödens gap.

Låg ej frestelsen nära för dem att tänka: Var då deras förra ledning ej från Gud eller var denna befallning ett rent missförstånd? Vi kunna lätt tänka oss, vilken svår kamp det skulle bli för Moses, då han såg varthän det bar: då han såg Faraos härar, och då han hörde folkets knorr. Ej under då, att det blev ett rop ur hans djupaste hjärtedjup, ett rop, som Herren hörde och förstod.

Herrens vägar med sitt folk kan synas underliga mången gång, och vi stå rådlösa inför de lägen, i vilka vi råka. Vi kunna t. o. m. frestas att fråga: Är Herren i detta? Ja, vi kunna frestas att i fråga om våra bröder, som råka i dylika lägen uttala en dom.

Herren hjälpe oss att vara stilla, så att vi i sådana stunder behålla tron.

Att låta händelser och omständigheter utgöra ett kriterium på om det som möter är från Herren eller från människor är vanskligt. Vi behöva ordet, Herrens ord, att bygga vår visshet på, och Herren skall förvisso möta oss med sitt ord.

De närvarande händelserna i Kina och missionens och missionärernas läge där påminner mycket om vad som vi erinrats om skedde vid Röda havet.

Våra missionärer ha fått order att vända om. De ha fått denna order i en tid, då utsikterna till ett framgångsrikt fullföljande av deras verksamhet syntes så viss. Och de finna sig plötsligt ställda inför en hotande makt, som de ej ha några utvägar — mänskligt sett — att bekämpa.

Vi kunna nog delvis åtminstone sätta oss in uti, huru smärtsamt det skall vara för dem att lämna allt och resa ifrån det, som är dem kärare än deras liv. Och dock synes de ej ha haft något annat val. Det ser ut, som skulle därmed stormen bli lindrigare för de infödda kristna och orsakerna till oro, upphetsning och våld i allmänhet minskas. Men kan man väl se det hela annat som ett vändande om, en tillbakagång.

Och det hot, som nu tagit sådana fruktansvärda former, hotet från hedningarnas sida, det framstår ju som en allt förintande makt.

Missionärerna ha nödgats vända sina fält, sitt arbete ryggen. Fienderna få driva sitt spel utan att någon makt synes kunna hejda dem. Är då allt förlorat i Kina för missionen nu? Förvisso ej!

Till en sådan utgång brukar Herren aldrig låta det gå. Och göra vi som Moses: behålla tron på vår Gud, ropa till honom i vårt hjärta, hålla löftesstaven fast i vår hand; äro stilla och bida hans stund, förvissade därom, att han ej skall svika, skall det för oss också bli en segerdag med jubelsång, då detta vårt Röda hav är genomgånget.

Herrens ängel skall i rätta stunden flytta sig och intaga platsen emellan oss och våra fiender. Denna vår mörkaste prövningsdag i Kinamissionen skall bliva en härlig segerdag. Herren har ännu ej sagt sitt sista ord. »Tillbaka» skall följas av ett »framåt». Må vi vara beredda att tåga framåt, då Herren bjuder oss.

E. Folke.

S. M. K:s årsberättelse för dess 40:e verksamhetsår.

Under det sist förflutna verksamhetsåret hava vi som mission fått fira 40-årsdagen av vår första missionärs ankomst till Kina. Med anledning därav blevo då våra vänner i Stockholm, och sedan genom tidningen även övriga vänner, erinrade om 5 Mos. 8: 2 f.: »Du skall komma ihåg allt vad som har skett på den väg, Herren, din Gud, nu i fyrtio år har låtit dig vandra... Så skall du då förstå i ditt hjärta, att Herren, din Gud, fostrar dig, såsom en man fostrar sin son; och du skall hålla Herrens, din Guds, bud, så att du vandrar på hans vägar och fruktar honom». Om det ordet vilja vi erinra även nu i vår årsberättelse. Den är ju avsedd att hjälpa oss komma ihåg vad som har skett på den väg Herren, vår Gud, låtit oss vandra. Må den också lära oss i våra hjärtan förstå, att Herren, vår Gud, fostrar oss, såsom en man fostrar sin son; ja, må den hjälpa oss att hålla vår Guds bud, vandra på hans vägar och frukta honom!

Föreståndaren på fältet årsrapport 1926.

»I all deras nöd var ingen verklig nöd, ty hans ansiktes ängel frälste dem. Därför att han älskade dem därför förlossade han dem. Han lyfte dem upp och bar dem alltjämt i forntidens dagar.»
Jes. 63: 9.

Allvarstider i Kina. Det är under särdeles allvarliga tider, som Svenska Missionen i Kina tillryggalagt sitt fyrtionde verksamhetsår. Ja, »det är nöd och mörker och natt av ångest.» Jes. 8.

Förföljelse mot kristna och missionärer, stängda skolor och sjukhus, kringkastade Biblar och sångböcker m. m., allt detta tyder på att laglöshetens ande är i verksamhet. Norr om Yangtsefloden råder dock ännu relativt lugn. Det är ju också möjligt, att detta svåra har en övergång. Om orättvisor, som i så många fall vederfarits Kina, rättas, kan man ju hoppas, att den södra arméns härförares ord: »Vi äro inga fiender till kristendomen», kunna ha någon betydelse.

Under tiden höves det oss att ihågkomma, att vi såsom Herrens tjänare äro kal-

lade att »efterfölja Hans fotspår». Lärjungen är icke förmer än mästaren, ej heller är tjänaren förmer än sin herre. Det må vara lärjungen nog, om det går honom såsom hans herre.»

Nöd och trångmål ha vara kristna såväl som missionärerna pa flera sätt fått utstå under det flydda året, men dock ingen »verklig nöd». »Hans ansiktes ängel frälste dem.» Han älskade dem, skonade dem, förlossade dem och lyfte dem upp. Så skall han ock göra i fortsättningen, lovat vare hans namn!

Under dessa tider och förhållanden få vi lära oss hemligheten av att leva en dag, ett ögonblick i sänder, tacksamma för den nåd, som då beskäres oss, och för de tillfällen, som förlänas oss att få tjäna vår Mästare.

»Ej jag, men Gud förmår, min levnadsvandring leda,
Och mig för varje dag, till helig tjänst bereda.
När modet sviker mig, all egen kraft förgår,
Du griper, Gud, min hand. Jag viskar: 'du förmår'.»

Tillståndet inom våra församlingar. Tillståndet inom församlingarna har på det hela taget varit tillfredsställande. Ett gott förhållande mellan de kristna och missionärerna äger alltfort rum. Om de antikristliga och antiutländska rörelserna har vårt folk noga kännedom. Tidningspressen lämnar upplysningar om allt, och dessutom sändes genom postverket till skolor och enskilda en massa »röd litteratur». Trots detta ha vi ej kunnat förnärka någon förändring gentemot oss från de kristnas sida. De såväl som andra ha ju sina politiska åsikter och i de flesta fall gå väl dessa i den moderna riktningen, ehuru kristendomen, för att tala med nationalisterna, »hindrar dess bekännare från att bliva riktiga revolutionärer».

Med smärta måste antecknas, att några av våra ledare inom församlingarna under årets lopp fallit i synd. Opium, osedlighet och girighet har bringat dem på fall. Vi sörja djupt över att så är fallet, allrahelst då sådana falla, som under årens lopp varit våra ledande krafter i evangelii förkunnelse.

Missionens skolverksamhet. Väldiga ansträngningar har under året gjorts för att få missionens skolor inregistrerade, vilket innebär, att religionsundervisningen måste uteslutas, eller, i bästa fall, bliva ett valfritt ämne. Ännu har ej denna fråga fått sin lösning, men det ser ut, som vore den dagen ej avlägsen, då de maktägande komma att fordra att få missionens skolor under sin kontroll såsom skett i Amerika, Holland och Japan. Nya problem föreligga här för oss att lösa.

Att i dessa tider bedriva skolverksamhet i Kina är förenat med stora vanskligheter. Regeringens skolor äro ständigt utsatta för oerfarna och övermodiga, vilseledda ungdomars övergrepp. Därtill kommer ofta brist på medel med den påföljd, att dessa skolor måste stängas för en tid. Oavsett detta utdelas avgångsbetyg till dem, som bevistat undervisnigen det fastställda antalet år, oberoende av de luckor, som uppstått genom de månader, eleverna varit frånvarande. Våra skolor åter ha stilla och lugnt kunnat fullfölja sin uppgift och läsa den föreslagna tiden och det stadgade pensum, allt till de studerandes fromma.

Det manliga seminariet har från sin begynnelse underhållits av först donationer, sedan, då dessa togo slut, av enskild person. I och med dennes inträffade död kommer driftkostnaden, som uppgår till sex tusen kr. per år, att från och med den 1 januari 1927 utgå ur allmänna missionskassan och med förmånsrätt, d. v. s. missionärernas underhåll kommer i andra rummet. Ännu är det oss ej bekant att någon känt sig manad att åtaga sig underhållet av seminariet.

Missionärer, som inträtt i arbetet, och missionärer vilka rest till hemlandet. Hälsotillståndet har under året varit gott. Med glädje ha vi fått hälsa syskonen Estrid Sjöström, Maria Petterson, Judith Hultqvist och Verner Wester åter till oss igen. Syskonen Theodor och Sekine Sandberg reste hem på våren, efter att denna period hava varit ute i nära tretton år. Efter konferensens slut avreste syskonen Landins samt vid årets slut Elna Lenell till hemlandet.

Vid årskonferensen hade vi glädjen att till det heliga missionskallet få avskilja Martin Bergling. Denna högtidliga akt, då syskonen Dagny och Robert Berglings andre son trädde i sina föräldrars fotspår, skall sent glömmas av dem, som närvoro.

Evangelium predikat för stora skaror. I kapell och på marknader, i hem och på gator har evangelium under året predikats för stora skaror. De

osäkra förhållandena i Shensi och Honan ha lagt stora hinder i vägen, men det är underbart, att så många tillfällen dock givits oss att utså ordet. Att under dessa tider några dop alls kunnat äga rum är ju märkvärdigt. Dock kunna vi anteckna ett antal av 306, varav 69 komma på Shansi, 118 på Shensi och 119 på Honan.

Uttryck för missionärernas tacksamhet. Innan vi övergå till redogörelsen för verksamheten i de särskilda provinserna, må det tillåtas oss att giva uttryck för de känslor av djup tacksamhet, som behärska oss alla vid tanken på att vi ännu ett år fått vara föremål för så många Herrens och missionens hängivna vänners varma kärlek. Densamma har tagit sig uttryck på flerfaldiga sätt, dels genom enskilda brev, dels genom de alltid så efterlängtade julladorna, men framförallt genom den atmosfär av förbön som omgiver oss. Vårt varmaste tack till en och var!

»Vi hava tidens ände inpå oss!» 1 Kor. 10: 11.

»Som på tröskeln till evigheten, Frälsare låt mig leva så!
Som med handen på himmelsportens gyllene dörrvred låt mig stå.
Vakande, väntande, att din ankomst, griper tankarna varje dag,
Att jag må leva för dig allena, Herre, med varje mitt hjärtas slag.»

SHANSI.

Yuncheng.

Tvenne stormöten, dopklasser, årskonferens och presbyteriimöten hava under året hållits här. Missionärsparet Landin reste hem för vila efter årskonferensen. Detta medförde en omläggning av arbetet så tillvida, att stadsarbetet anförtroddes åt läraren-evangelisten *Kao Kweh-chen* och arbetet i landsbygden åt evangelisten *Yang*, allt under det att föreståndaren står vid deras sida som stöd och rådgivare. Hittills har detta utfallit till belåtenhet.

Fru Augusta Berg är ansvarig för den kvinnliga verksamheten och har vid sin sida tvenne dugliga och nitiska bibelkvinnor. Fru Carola Bergling ägnar en del av sin tid åt arbetet, huvudsakligen då bland de unga. Under första halvåret deltog den dugliga hustrun till läraren *Chi Hwa-yuan* i kvinnoarbetet.

På trenne utstationer förekomma söndagliga gudstjänster. Gudstjänsterna i Yuncheng äro i regel ganska väl besökta, dock visar större delen av stadens befolkning, likt stadsbefolkning i allmänhet, fastän alltid vänlig, stor likgiltighet för andliga ting. Eleverna i statens skolor och militären äro av allt att döma ej tillåtna att bevista gudstjänsterna. I denna stad kanske mer än på andra platser äro erfarenheterna så växlande. Man får taga den goda dagen med den onda. Två aftnar i veckan hålles gudstjänst i tvenne affärslokaler. Dessa små andaktsstunder äro mycket uppmuntrande. Då samlas principaler, biträden och ofta även andra kring Guds ord, bön och sång.

Veckomöten för kvinnor förekomma varje onsdag, husbesök nästan varje dag, och varje söndags e. m. besökas de kvinnliga och manliga fångarna i fängelset. Föreståndarinnan för kvinnofängelset är katolik och lär ju sina fångar att läsa böner till jungfru Maria men låter oss på samma gång fritt få meddela vår undervisning.

Utstationerna besökas från Yuncheng så ofta tillfälle gives. En av Brittiska och Utländska Bibelsällskapet underhållen bokförsäljare är i ständig verksamhet.

Efter syskonen Landins hemresa har broder Johannes Aspberg undervisat i seminariet.

Ishih.

Arbetet i detta stora distrikt har en särskild prägel över sig. Staden själv verkar synnerligen lantlig. Affärsverksamheten är ej stor. Befolkningen utgöres till stor del av välsituerade lantbrukare. Ämbetsmän utom de allra nödvändigaste saknas. I detta fall skiljer platsen sig mycket från Yuncheng.

Till Ishihdistriktet hör ock fyra andra domsagor, varför »pastoratet» är stort.

20 personer ha under året upptagits i församlingen. Troget arbete har utförts av flera medhjälpare, dels genom bybesök, dels i tältet och dels genom husbesök av missionärerna med de inföddas tillhjälp. Stationsföreståndaren omtalar med glädje att i församlingen i byn *Peichuang* en förändring till det bättre inträtt, i det att ovänskap fått giva vika för inbördes kärlek och förtroende.

Att några kristna börjat använda opium, troligen för någon sjukdom, är ju ett beklagligt faktum, som måste beivras. Gamle evangelisten Chang, »Himlagåvan» kallad, har fått sig uppdraget att hjälpa dem av dessa, som önska hjälp, och till detta är han nog rätte mannen.

Vår gamla bibelkvinna *Chang* har under sommaren fått hembud.

Kapellbygget upptager f. n. livligt allas intresse. Gamla och unga samla bidrag till detsamma. Virke är inköpt, men i byggnadskassan fattas ännu 2,000 kronor. Församlingsmedlemmarnas antal uppgår till i det närmaste 300, och en rymligare lokal är av behovet synnerligen påkallad.

I båda skolorna har verksamheten pågått som vanligt. Personalen vid Ishih station har liksom förut utgjorts av Axel och Anna Hahne och Lisa Gustafsson. Då budskapet om vår kära syster Agnes Forssbergs hemförlovning nådde oss, kändes det, att en medlem av syskonkretsen i Ishih gått hädan, låt vara att hon ej på länge haft sitt arbete där. Hennes livsgärning i Kina är dock förbunden vid denna station. Välsignelse över hennes gärning!

Chiehchow.

Arbetet på denna gamla missionsstation har försiggått under ganska svåra förhållanden. Kanske har medhjälparefrågan gjort oss det största bekymret. Församlingens diakon, missionens mångårige tjänare, *Yuan Yuin-hsiang*, har ej visat sig äga den andliga kraft, som är så nödvändig för att med framgång kunna utföra en evangelii förkunnares verk. Han har fallit i sådana frestelser som nödvändiggjort hans avskiljande från sin befattning. Den andre evangelisten har ock saknat nödvändiga betingelser till att föra verket framåt och har måst utbytas mot annan, lämpligare person. Länge har denna börda vilat på våra syskons hjärtan. Vi gå dock framåt och bida efter en ljusare och framgångsrikare tid.

Förmedelst tältpredikoverksamhet har evangelium förkunnats vida omkring. Förutom i själva staden under den sedvanliga vårmarknaden, då tältet var uppställt inom själva krigsgudens väldiga tempelområde, har detsamma även varit uppställt i tvenne större byar. Uppmuntrande erfarenheter av denna verksamhet veta våra predikande bröder att förtälja. I en by blev en 68-årig man troende och i en annan påträffades en 55-årig man, som för tio år sedan hört evangelium i Sianfu och sedan dess ej tillbett avgudar. Han köpte nu en helbibel och forskar med allvar i skrifterna.

Hilma Tjäder har under hösten öppnat en bibelskola för kvinnor med vår gamla *»Klara» (Ni Y-ching)* till hjälp. I gosskolan pågick verksamheten under vårterminen med 16 elever, men måste densamma beklagligt nog nedläggas på hösten, på grund av att barnens målsmän ej bidrogo med tillräckligt för deras underhåll.

Utstationen Y-hsiang ledes av pastor *Ching* och utgör en självständig och självunderhållande församling. Vid sin sida har pastor Ching en äldste, som har församlingens fulla förtroende, och från Chichchow får församlingen tillfälliga besök. Vår gamle vän pastor Ching råkade i våras ut för missödet att falla och bryta sitt höftben. Han kan nu reda sig med blott en krycka efter att förut hava varit hänvisad till två.

»Alla ting äro dina tjänare.» »Tala Herre, din tjänare lyssnar till!»

Puchowfu.

Arbetet i detta distrikt har under året övervakats från Ishih. I november återvände broder Verner Wester från hemlandet och övertog stationsföreståndarebefattningen därstädes. Äldste *Hsieh Paochen* har troget och flitigt utfört sitt kall,

och med honom har dessutom trenne andra medhjälpare burit ansvarsbördan.

Tältverksamhet har bedrivits hela året och även här varit av uppmuntrande beskaffenhet. I de båda skolorna ha tillsammans 34 elever åtnjutit undervisning av nitiska och dugliga lärare. Denna station, som är i saknad av kvinnliga missionärer, får dock ofta besök av sådana från andra platser, beroende på att Puchow utgör en tillflyktsort under oroligheter i Shensi. Så var ock förhållandet i slutet av detta år, i det att våra systrar Ingeborg Ackzell och Minnie Nicholson, som voro på väg till Tungchow, ej kunde komma dit på grund av den pågående belägringen. I slutet av året hölls en tio dagars bibelkurs för ett antal av femton kvinnor. Söndagsgudstjänsterna ha i regel varit väl besökta, och ett antal forskare finnas, som vi hoppas skola gå framåt och tillväxa i tro, kärlek och kunskap.

Juicheng.

Denna församling består av 78 medlemmar, av vilka sju tillkommit under årets lopp. Bibelförsäljare ha sålt omkring sextusen Bibeldelar och tältet har varit använt under en månads tid. Dessemellan ha de troende besökt byar och större marknadsplatser och by- och husbesök utförts av fru Carlén, fröken Hultqvist och bibelkvinnan. Bibelkurser för män har ock hållits, och den sedvanliga kursen för manliga medhjälpare hölls denna sommar i staden Juicheng, alldenstund den lokal i Shui-iu, som under de föregående åren använts, ej kunde erhållas.

Tvenne gosskolor ha varit i verksamhet med ett antal av 40 elever. Församlingens bidrag till verksamheten uppgår till kr. 550: —.

SHENSI.

Under de femton år general *Yen Hsi-shan* varit guvernör i Shansi, har med undantag av ett tillfälligt krig i norra delen av provinsen under sommaren 1926, lugn och frid varit rådande. Raka motsatsen kan man säga har varit förhållandet i den närgränsande provinsen *Shensi*. Under en följd av år har densamma varit tummelplatsen för häftiga och långvariga strider de olika militärledarna emellan. Kulmen nåddes, då huvudstaden Sianfu belägrades i sju månaders tid. Oerhörda lidanden fingo de stackars människorna där genomgå.

Vi läsa om det en gång belägrade Samaria, att hungersnöden var så stor, att 80 siklar silver (160 kronor) betalades för ett åsnehuvud och fem siklar silver (10 kronor) för en fjärdedels kab (1/5 liter) duvoträck. Priserna på livsförnödenheterna i Sianfu voro ännu högre, och tusentals människor omkommo av umbäranden och svält.

Vad våra egna missionsstationer beträffar, så ha alla de städer där de äro belägna under kortare eller längre tid varit utsatta för belägring och beskjutning. Just nu äro Tungchow och Hoyang samt Hancheng belägrade av nationalarméns trupper. Utgången är oviss. Att våra syskon mycket lidit av detta är ju naturligt. Herren har dock bevarat dem och uppehållit dem.

Hancheng och Hoyang.

Från Hancheng och Hoyang föreligger ej ännu inga underrättelser om arbetet. Den oordnade postgången lägger hinder i vägen. Så mycket kan dock sägas, att våra syskon begagnat varje tillfälle till att nå massorna med evangelium och att giva de kristna all den andliga hjälp de kunnat. En del stormöten ha mast inställas på grund av osäkerheten på vägarna och svårigheten att färdas fram. Åtskilliga dop ha därför måst uppskjutas intill lägligare tillfälle. Bibelklasser för män och kvinnor ha hållits på stationerna, och Martin Bergling har genom besök i staden *I-chuan*, belägen några dagsresor norr om Hancheng och i en öde trakt, uppmuntrat och styrkt den lilla skaran av kristna där. Ester Berg och Estrid Sjöström ha kunnat besöka Hancheng och hålla bibelkurs. De återkommo till Hoyang strax före jul för att finna

staden belägrad, men lyckades komma in uti staden, just då en av portarna för tillfället var öppen. Opiumasylverksamhet har bedrivits i Hoyang och såväl gosssom flickskolorna ha obehindrat kunnat fortgå.

Puchengg.

I Puchengdistriktet har predikotältet varit flitigt i bruk. I slutet av året bedrevo de bolsjevikiska studerandena en ivrig propaganda i staden och sparade ej sina ansträngningar för att nedsvärta kristendomen. Myndigheterna grepo dock in, och då de unga herrarna befallde handelskammaren att avsätta sin ordförande och ersätta honom med ett råd, grepo stadens affärsmän till handgripligheter och drevo medelst stenkastning bråkmakarna ut ur staden. Sådan är den anda som nu alltmer griper omkring sig. Trots allt har dock verksamheten kunnat fortgå någorlunda normalt. Skolor och bibelkurser ha varit i verksamhet, stormöten och husbesök ha pågått och Guds verk har gått framåt och ej tillbaka. Men det är dock gruvligt påfrestande att ständigt vara utsatt för motstånd och misstro, och våra syskon såväl som församlingen i sin helhet är i stort behov av Guds folks förböner.

Tungchow och Tungkwan.

»Krig och rykten om krig» är vad man kan skriva om dessa båda platser. I början av året belägrades Tungkwan under en hel månad. Våra syskon Svenssons lämnade staden dagen före belägringen, utan vetskap om vad som förestod. De företogo en resa till Tungchow endast för att finna vilken fara de undgått. Efteråt började den sju månader långa belägringen av Sianfu, som återverkade på ställningen i Tungkwan. F. n. är Tungchow belägrat, och synes det, som skulle denna belägring komma att bliva långvarig. Allt detta har helt naturligt återverkat på arbetet. Skolorna ha kunnat fortgå, men endast åtta personer ha upptagits i församlingen, beroende på svårigheten att anordna dopklasser. Flera finnas, som vänta på att bliva döpta. Tältverksamheten har obehindrat kunna fortgå och med välsignelse. Kindergarten i Tungchow har ej kunnat öppnas. Söndagsskolverksamheten i såväl Tungchow som Tungkwan är ganska livlig.

I äldste *Yang* har församlingen ett gott och värdefullt stöd. På utstationen *Chao-i* har församlingen själv ordnat med evangelist. Då belägringen i Sianfu upphörde, kommo de tillbakaslagna trupperna flyende genom Tungkwan. Våra syskon foro då över floden till Puchowfu i Shansi. Detta för att undvika den värsta villervallan. Efter tre veckor kunde de återvända. Staden hade denna gång undgått plundring. De flyende hade ej tid och nationalarmén, som ersatte dem, uppförde sig mönstergillt.

Fröken Ackzell tillika med fröken Nicholson, befinna sig f. n. i Tungkwan, avvaktande tillfället att få återvända till Tungchow.

HONAN.

Honanfu.

De första månaderna av året kännetecknades av stor politisk oro, med den påföljd att evangelisationsarbetet utåt till stor del hindrades. Härtill kom ock ej så litet främlingsfientlighet och kristendomsfientlig propaganda.

Den senare delen av året visade en förändring till det bättre. Marskalk Wu Peifu vann en ny seger med den påföljd att rövarna ej varit så aktiva och folkstämningen god. Trots allt har dock tältverksamheten kunnat bedrivas.

Under våren var tältet uppsatt på en plats kallad *Chao-pao*. Stor hätskhet rådde där. Folket hindrades från att bevista mötena, stenar kastades på tältet och evangelisterna smädades. Gud uppehöll dock modet på dem, och seger vanns därigenom, att en ung man, okänd genom sitt leverne, blev härligt frälst. Detta gjorde ett djupare intryck på mängden än någon predikan, och nu finnes det några forskare på platsen.

En av Brittiska Bibelsällskapets kolportörer har flitigt arbetat i *Sunghsiendistriktet*.

På 24 platser i distriktet hållas regelbundna söndagsgudstjänster, och tre nya predikoplatser ha under året öppnats.

Församlingens bidrag uppgår till kronor 1,050. 78 nya medlemmar ha intagits i församlingen, vars antal nu uppgår till 604. Några ha på grund av dålig vandel måst uteslutas. En ny utstation har öppnats på en plats kallad *Han-wa*. Därigenom att en kvinna, som en längre tid varit sjuk, genom trons bön återfått sin hälsa, blevo flera intresserade i evangelium, och dessa ha nu själva anskaffat en liten predikolokal, där regelbundna möten hållas.

I staden *Sunghsien* ha de troende själva insamlat omkring 200 kronor till ett kapell. Huset är byggt av jordtegel och försett med halmtak, men det är i full bemärkelse deras eget.

Stormöten ha hållits i staden och på utstationerna *Ming-kao* och *Y-iang*. Bibelklasser ha även hållits, dels i Hanchengdistriktet, dels i Honanfu. Dessa kurser ha varit avsedda, dels för dopkandidater, dels för arbetare i evangelium, med syfte att hjälpa dem framåt i bibelkännedom och textförklaring. Dessa kurser ha mycket uppskattats och ha fått vara till gagn.

Hjälpverksamhet mot i kriget sårade och av rövare plundrade har bedrivits av medel, som genom »The International Relief Society» ställts till vårt förfogande. Det beräknas att i stadens närhet och inuti densamma 422 personer dödats och omkring 200 svårt sårats. Till de flesta av dessa senare kunde hjälp lämnas, och då det inträffade efter den häftiga kristendomsfientliga agitationen var det ett gott tillfälle att få visa kristlig kärlek och barmhärtighet mot dessa våra »fiender».

Skolverksamheten i de båda skolorna har pågått som vanligt, men elevantalet i gosskolan har varit något mindre. I byn *Shih-chia-tsuen* har en liten skola startats. Funnes blott krafter och medel skulle flera sådana skolor kunna inrättas på utstationerna.

Flickskolan har haft glädjen att få nya, dugliga lärarinnekrafter. Verksamheten i Bibelskolan för kvinnor har pågått som vanligt.

Mienchih och Sinanhsien.

Även i dessa distrikt har verksamheten kunnat pågå tämligen ostört, trots inbördes krig mångenstädes rasat, och den bolsjevistiska propagandan varit häftig.

Flickskolan i Mienchih har pågått i vanlig ordning, likaså gosskolorna i Mienchih, Sinan, Shihtsuen och Loning.

I staden *Lusih* där det i regel är oroligt, ha fyra evangelister predikat, tills fördrivna soldater uppträdde som rövare och gjorde vidare verksamhet omöjlig. Stormöten ha hållits på tre platser med tillsammans 28 dop. I Sinanhsien har hållits åtta dagars bibelkurs. Barnhemsverksamheten därstädes har pågått som vanligt. Då fröken Maria Pettersson återvände, sattes Ingeborg Ackzell fri att återvända till Shensi med Minnie Nicholsen som kamrat.

Shanchow och Lingpao.

I Shanchow hållas regelbundna söndagsgudstjänster. Några dop därstädes ha ännu ej ägt rum. Gudstjänsterna i Lingpao äro väl besökta. Tretton ha döpts under året och uppgår antalet döpta nu till 180. Församlingens bidrag till verksamheten, jämte vad den givit till skolbarns underhåll, uppgår till 765 kronor.

Bibelskola för män och kvinnor hölls under våren i Lingpao. Densamma var besökt av omkring 50 personer. Tvenne stormöten ha kunnat hållas. 20 km. från staden i köpingen *Chüeh-liao*, har verksamhet börjats, som ter sig ganska lovande. Befolkningen i distriktet har fått utstå svåra lidanden av kriget och av rövare. Flera av de kristna ha berövats allt vad de äga och ha måst fly från sina hem, somliga har tagits till fånga och en dödats.

*
* *

Våra ekonomiska behov har Gud i trofasthet fyllt. Det gäller ju att noga beräkna utgifterna, och nog kan det synas, som vore ett och annat av behovet påkallat, men vi ha mast lära oss att uppdela våra utgifter i *»nödvändiga»*, *»behövliga»* och *»önskvärda»*, och de *»nödvändiga»*

och de »behövliga» har vår trofaste Fader rikligen fyllt.

Så ha vi då fått sluta ännu ett arbetsår i relativt lugn och med framgång i arbetet. Framtiden ter sig ej så ljus för oss, men trons öga ser Guds hand i allt, som möter oss. Därför vilja vi förtrösta och icke bäva.

»Du lät människor fara fram över vårt huvud, vi måste gå genom eld och vatten; men du har fört oss ut och vederkvickt oss.» Ps. 66: 12.

Yuncheng i februari 1927.

August Berg.

* * *

Verksamheten i hemlandet.

Kommittén. I kommittén för Svenska Missionen i Kina har under året följande förändringar skett. Marinintendenten *O. v. Malmborg,* som redan vid tiden för förra årsmötet vistades i Amerika, har, på grund av att vistelsen där förlängts, avgått ur Kommittén. Vi känna därför behov av att till Marinintendenten von Malmborg få uttala ett varmt tack för den tid, vi haft förmånen räkna honom såsom ledamot av Kommittén.

Såsom *nya ordinarie ledamöter* i Kommittén hava, sedan förra årsberättelsen skrevs, rektor *Joh. Rinman* samt tandläkare *J. von Malmborg* inträtt. Dessutom hava komminister *Joh. Lindberg,* disponent *V. Wisborg* och grosshandlare *A. Hemberg* invalts såsom suppleanter i Kommittén för Svenska Missionen i Kina. Namnen på samtliga Kommitténs ledamöter återfinnas på annat ställe i årsberättelsen.

Kommitténs *funktionärer* äro f. n.: Överste *H. Dillner,* ordförande; missionsföreståndare *E. Folke,* v. ordförande, och direktör *H. Hallencreutz,* kassaförvaltare. Missionär *M. Lindén* har under året förordnats till missionssekreterare.

Kommitténs *arbetsutskott* består av följande personer: Överste *H. Dillner,* missionsföreståndare *E. Folke,* rektor *Joh. Rinman,* doktor *Karl Fries* och direktör *H. Hallencreutz* såsom ordinarie ledamöter med musikdirektör *H. Gillgren* och komminister *Joh. Lindberg* såsom suppleanter.

Beträffande *S. M. K:s Californiakommitté* hänvisas till i detta nummer införd av deras sekreterare utarbetad årsberättelse.

Från *S. M. K:s Minnesotakommitté* ha vi ej ännu haft glädjen mottaga någon årsberättelse.

Kvinnokommittén. Inom S. M. K:s Kvinnokommitté har under verksamhetsåret ingen förändring ägt rum.

Missionärskandidater. De i förra årsberättelsen omnämnda missionärskandidaterna fröknarna *Berta Flodberg* och *Ida Söderberg* hava under året utrest som missionärer till Kina.

Några andra ungdomar hava också tillkännagivit sin önskan om att få utgå som S. M. K:s missionärer och hava också påbörjat sin förberedelse för missionärskallet. Under de förhållanden, som nu råda, måste givetvis dessa i avvaktan på händelsernas vidare utveckling vänta och bida Herrens ledning ifråga om utresa till Kina.

Utresta missionärer. Den 15 juni avrest missionär *G. V. Wester* från Genua på väg mot Kina och fröknarna *Judith Hultqvist, Berta Flodberg* och *Ida Söderberg* från Trelleborg till Genua för att därifrån utresa till Kina. Missionärsparet *Blom* lämnade den 16 september Sverige för att resa till England och avreste sedan därifrån, så att de framkommo till Shanghai den 5 jan.

Hemkomna missionärer. Den 8 juni hade vi glädjen välkomna missionärsparet *Teodor* och *Sekine Sandberg* till Stockholm. De hade då ända sedan i oktober 1913 haft sin verksamhet förlagd till Kina.

Den 19 juli återkommo missionärsparet *David* och *Karin Landin* samt deras lille *Daniel* till Stockholm. Missionär Landin hade då verkat i Kina sedan i jan. 1918 och fru Landin sedan jan. 1920.

Den 19 jan. återvände fröken *Elna Lenell* till hemlandet efter att sedan i jan. 1920 hava vistats i Kina.

Nu senast hava missionärsparet *Nils* och *Olga Svensson* samt deras två döttrar *Edna* och *Linnéa* samt *Nathanael* och *Elsa Engbäck* och deras dotter *Vivan* hemkommit till Sverige. Vi hoppas att vid årsmötet få hälsa dessa sistnämnda missionärer välkomna till hemlandet.

Missionärsavskiljning i Kina. En stor höglid har under året fått firas i Kina i det att *Martin Bergling*, som hösten 1922 i sina föräldrars sällskap utreste till Kina, i samband med den årliga missionärskonferensen på fältet avskiljdes till Svenska Missionens i Kina missionär.

Hemförlovad missionär. Den 20 sept. 1926 befriades missionär fröken *Agnes Forssberg* från det svåra lidande, som under de sista åren plågat henne. Då löstes nämligen hennes ande från det jordiska tälthuset, och hon fick bryta upp för att vara med Herren.

Den 20 okt. 1896 ankom hon första gången till Kina och hade sedan där sitt huvudsakliga arbete tills hon den 10 okt. 1920 avreste till hemlandet, där hon sedan kvarhållits på grund av sjukdom. Vi tacka Gud för hennes insats vid uppförandet av Guds stora tempelbyggnad i Kina, en insats som, sasom pastor Sandberg påpekade vid hennes jordfästning, skall låla henne förbliva i evig åminnelse.

Möten. De möten, som i regel bruka anordnas i Stockholm, hava även under detta år hållits. De ha även i år givit oss anledning till tacksägelse på grund av den kärlek och det intresse, som från missionsvännernas sida därunder kommit missionen till del såväl som på grund av välsignelser, som Gud därvid låtit oss få mottaga.

Tisdagsbönemötena i Betesdakyrkan hava pagatt som vanligt, och regelbundna möten för bön hava anordnats av vänner på olika platser i landet. Under den för Kinamissionen så kritiska tid, som nu är rådande, tänka vi med särskild glädje och tacksamhet på bönemöten, som anordnats och på våra förebedjande vänner. Give Herren oss alla nåd till uthållig bönekamp för Kina under denna tid, då striden därute är så fruktansvärd!

Bland höglider, som vi under det gångna året fått firа, intager missionärsavskiljningen i Kristianstad, då fröken Söderberg i stadens vackra kyrka avskiljdes till missionär, ett framstående rum. Fröken Flodbergs avskiljning förrättades i samband med årsmötet den 13 maj sistlidna år.

Under det gångna verksamhetsåret har Svenska Missionen i Kina anordnat en *Bibel- och Ungdomsvecka* på *Steninge*. Denna avhölls 3—8 augusti och gav oss mycken och stor uppmuntran. De flesta, för att icke säga alla, av dem, som deltogo i denna veckas möten, säga sig med stor tacksamhet ihågkomma, vad Herren då gav dem. På grund av det intresse, som tydligen förefinnes för en sådan »vecka», har Kommittén beslutat att även i år anordna en sådan. Give oss Gud därunder kraft och visdom till att förverkliga hans avsikter.

Reseverksamheten. Under det gångna året har en rätt omfattande reseverksamhet ägt rum. Många platser i vårt land hava därvid besökts av missionsföreståndaren, sekreteraren, missionens reseombud eller de hemmavarande missionärerna. Även om erfarenheterna under dylika resor ej alltid äro lika uppmuntrande, hava dock i stort sett mycken uppmuntran givits dem, som sålunda fått tillfälle besöka Herrens och missionens vänner i olika delar av landet. Många gripande bevis hava vi därvid sett på missionärsvännernas kärlek och trofasta uthållighet. Vi hava sålunda ofta haft rik anledning tacka Gud för de vänner han givit oss. Nu ville vi också så gärna till dem alla uttala ett varmt tack för allt, vad de varit för oss under det år, som flytt, ej minst för den gästfrihet och kärlek de låtit Missionens sändebud få röna.

Missionsexpeditionen. På expeditionen hava följande personer haft sitt permanenta

arbete: fröken *Lisa Blom*, kassör, fröken *Svea Forsberg*, skrivbiträde, fröken *Kerstin Skulander*, stenograf. Dessutom hava missionsföreståndaren och sekreteraren, då de ej varit upptagna av annat arbete, tjänstgjort på expeditionen.

Även i arbetet på denna plats få vi ofta ja, dagligen, se prov på missionsvännernas kärlek och offervillighet. Till alla dem, som berett uppmuntran och glädje genom gåvor och brev, som kommit till expeditionen eller genom personliga besök därstädes bedja vi att också få uttala ett varmt tack.

Missionshemmet. Verksamheten på Missionshemmet har även under detta verksamhetsår fortgått i ungefär samma utsträckning som föregående år. Hemmets husmoder, fru *Inez Bölling*, har under sista tiden varit tjänstledig på grund av sjukdom. Under denna tid har missionären fröken *Emma Andersson* tjänat såsom t. f. husmoder.

Även under det gångna året ha missionsvännerna i stor kärlek på olika sätt ihågkommit missionshemmet, och Kommittén ber därför att till dem, som på ett eller annat sätt visat sitt kärleksfulla intresse för hemmet få uttala ett varmt och innerligt tack. I detta sammanhang ber Kommittén att särskilt få framföra sitt hjärtliga tack till doktor *Henrik Berg*, som kostnadsfritt biträtt med läkarvård vid Missionshemmet.

Missionens publikationer. Missionens tidning har under det förflutna året utkommit på samma sätt som föregående år. Julkalendern »Hans Stjärna i Östern» har också utgivits som vanligt. Dessutom har ny upplaga av »Framtidsutsikter» av Nathanael Högman utkommit, varjämte »Gamla Förbundets Sista Profetbudskap» av samme författare utgivits i broschyr. Ny upplaga av »Sändebud till Sinims Land» håller f. n. på att utarbetas, och hoppas vi att snart kunna meddela, att denna bok utkommit i bokhandeln.

S. M. K:s ombud. Under verksamhetsåret har Herren hemkallat följande ombud: Grosshandlaren *Rud. Andersson*, Gävle, kyrkoherde *J. A. Edström*, Piteå, folkskolläraren *E. Nylander*, Luleå, kontraktsprosten *O. A. Ottander*, Östervåla, samt fru *Anna Holmgren*, Köping, och godsägare *A. E. Dickson*, Alingsås.

Till nya ombud hava följande personer kallats: Lantbrukaren *Gust. Andersson*, Hagshult, Klevshult, läroverksadjunkten *F. G. Blom*, Västbroga, Älvsjö, kyrkoherde *E. G. Boman*, Hammerdal, prosten *O. Hansson*, Sollentuna, Norrviken, grosshandlaren *Alfr. Jansson*, Saltsjö-Storängen, prosten *K. Leijonhufvud*, Södertälje, lantbrukaren *A. Rudolphi*, Johannesberg, Delsbo, direktör *Edm. Skoglund*, Stockholm, handlanden *Martin Stéen*, Östersund, sekreteraren *Gottfr. Svensson*, Gävle, fröken *Elsa Hedenström*, Stockholm, lärarinnan fru *Kerstin Larsson*, Åre, fru *Maria Lundholm*, Kumla, fröken *Daga Matton*, Stockholm, samt fru *Klara Stork*, Hok.

* *
*

Californiakommitténs årsberättelse 1926.

»Man skall utbreda ryktet om din stora godhet och jubla över din rättfärdighet.» Ps. 145: 7.

Det är i sanning gott, att vår brödrakrets ännu ett år fått vara tillsammans såsom kommitté och göra något för utbredande av kunskapen om Guds stora godhet och nåd emot en i synd fallen värld.

År 1926 har varit ett av de mest oroliga som vår missionär upplevat i Kina, men genom Guds stora nåd har det gått väl, så att missionsverksamheten har fått fortsätta med endast korta avbrott, medan kriget rasat i trakten omkring Tungkwan.

På grund av oroligheterna hava endast åtta kineser genom dopet intagits i församlingen. Detta är dock icke bevis för ringa framgång, ty andra hava begärt dop och församlingsgemenskap men hava på grund av oroligheterna ej ännu kunnat intagas i församlingen. Vi äro tacksamma till Gud, som sålunda visat, att han kan giva framgång även under de svåraste förhållanden.

Tältverksamheten har varit i full gång under hela året, och många hava därigenom fått höra evangelium.

Hemarbetet har ej gått så bra, som vi skulle önskat. Vi nödgas rapportera en minskning av gåvorna för missionen med $ 311,50. Vi hoppas dock kunna rapportera ändring till det bättre under kommande år.

Kommittén har hållit väl besökta tio möten, och en god ande har varit rådande i brödrakretsen. Kommittén önskar att vara ihågkommen i Guds barns förböner, så att den kan fortsätta verksamheten ännu i många år.

Broderligen *Ole Alen.*
Sekr.

* *
*

Då vi nu samlas till årsmöte ger blicken tillbaka sålunda rik anledning till tacksamhet. Blicka vi framåt ter sig framtiden, på grund av de senaste underrättelserna från fältet, mörk, ja, allvarligt oroväckande. Då vi nu gemensamt fira högtid pågår en fruktansvärd kamp om själarna därute på vårt missionsfält. Ja, kampen om själarna, som väl alltid är hård, synes nu oändligt mycket mera fruktansvärd än då vi sist voro samlade till årsmöte. Därtill kommer, att de infödda kristna nu ha att kämpa den kampen utan missionärernas hjälp och stöd, emedan de flesta, om icke alla, våra missionärer nödgats resa till kusten.

Framtiden ter sig som sagt mycket mörk. Hurudan den kommer att bliva kunna vi ej nu förutse. Det nuvarande läget kommer emellertid till oss med stora krav. Det kräver uthållig bönekamp om seger skall kunna vinnas. Det kräver osjälvisk, trosviss offervillighet, som sår och offrar på en förhoppning även nu. Ja, det kräver ett vilande vid Gud och vid att *han är densamme* nu, som han varit under de gångna 40 åren; det kräver en hjärtats förståelse av att Gud även nu fostrar, såsom en man fostrar sin son, och vill leda oss på rätta vägar.

Vända vi så blicken från framtidens mörker till Guds ljus, då kunna vi ej annat än tacka och prisa vår Gud, att *han är stor nog att föra sitt verk till seger också i den framtid, som nu ter sig så mörk.* »Herren har ställt sin tron i himmelen, och hans konungavälde omfattar allt. Loven Herren!» Ps. 103: 19, 20.

Upp till bergen.

»Jag lyfter mina ögon upp till bergen, varifrån min hjälp kommer.» Ps. 121: 1.

Jag lyfter mitt öga allena till bergen,
Från vilka min hjälp ock skall komma i dag,
Och, Herre, ju mera dit uppål jag skådar,
Dess mer blir jag nöjd med ditt goda behag.

Du, du är min klippa, den enda jag känner,
Den enda, som håller att bygga uppå,
Som aldrig skall falla, förginges än jorden
Och solen med måne och stjärnor också.

Du, du är min klippa, från dig kommer hjälpen,
Min eviga frälsning från ofärd och död,
Men också den hjälp jag för dagen behöver,
I faror och frestelser, mörker och nöd.

Så giv att jag stadigt till bergen må lyfta
Mitt öga, o Herre, med tillit och hopp,
Tills natten på jorden är över, och solen
I strålande öster för mig rinner opp.

Ur »Samlade Sånger av L. S.

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

Statistiska uppgifter rörande Svenska Missionen i Kina för år 1926.

Stationer	Missionärer manl.	Missionärer kvinnl.	Inf. medarbetare manl.	Inf. medarbetare kvinnl.	Bistationer	Övriga predikoplatser	Hela antalet nattvardsber.	Döpta under året	Döpta från missionens början	Hela antalet anhängare	Spridda bibeldelar (omkr.)	Söndagsskolor	Elever i söndagsskolor	Seminarier	Elever i Seminarierna manl.	Elever i Seminarierna kvinnl.	Vardagsskolor	Elever i vardagsskol. manl.	Elever i vardagsskol. kvinnl.	Bidrag från infödda kristn. Kr.
Yuncheng	4	5	3	2	3	5	184	21	—	300	1,550	10	310	4	14	9	6	117	77	8,732
Ishi	1	2	4	2	—	8	286	20	—	352	14,035	—	—	—	—	—	2	22	22	530
Chiehchow	1	1	6	2	2	1	138	8	—	160	845	3	50	—	—	—	2	16	7	694
Juichenghsien	1	2	4	2	1	2	78	7	—	130	—	4	90	—	—	—	2	38	—	550
Puchowfu	1	—	4	1	—	3	116	13	—	—	—	...	—	—	—	—	2	25	15	1,450
TungchowTungk.	1	3	13	6	8	3	273	8	—	—	62	2	185	—	—	—	5	87	23	3,500
Pucheng	1	2	13	8	4	15	286	11	—	—	—	3	84	—	—	—	5	36	28	1,320
Hoyang Hancheng	2	3	26	8	13	27	924	99	—	1,700	2,138	36	1,260	—	—	—	9	168	85	9,316
Honanfu	1	3	12	5	5	19	604	78	—	—	—	1	—	—	—	—	6	90	69	2,831
Sinanhsien	—	1	2	1	—	4	116	11	—	200	2,025	—	—	—	—	—	3	39	32	370
Mienchih	—	—	6	—	3	8	405	17	—	600	6,050	—	—	—	—	—	5	86	43	2,296
Shanchow Lingp.	—	—	4	2	1	1	122	13	—	180	4,033	—	—	—	—	—	—	—	—	768
Summa	13	22	97	39	40	96	3,532	306	4,872	ofullst.	30,738	59	1,979	4	14	9	47	724	401	32,357

Anm.: Ovanstående statistik upptager endast det antal missionärer, som under arbetsåret varit i verksamhet på stationerna. Hela antalet missionärer utgör 58. Missionen har ock ett barnhem i Sinan med 37 gossar och 35 flickor.

Revisionsberättelse.

Undertecknade, utsedda vid Svenska Missionens i Kina senaste årsmöte att granska denna missions räkenskaper för år 1926, få efter att hava fullgjort detta uppdrag, däröver avgiva följande berättelse.

Missionens inkomster och utgifter under det gångna året samt den ekonomiska ställningen vid årets slut framgår av följande redogörelse.

Behållning från 1925:

På bank innestående (därav S. M. K:s Pensionsf.-kr. 12,841: 03	14,886: 89	
Kontant i Kassan	404: 98	
Obligationer och aktier	41,612: 73	
Missionshemsfond.(obl.)	20,000: —	76,804: 60

Inkomster:

a) Gåvomedel:

Allm. missionsmedel	152,907: 34	
Div. missionsändamål (inf. arb., skolverks., manl. o. kvinnl. seminarierna m. m.	40,775: 57	
S. M. K:s Pensionsfond	4,556: 01	198,238: 92
D:o fr. försäljn. av tomter	6,470: —	6,470: —
Transport		281,513: 52

Transport		281,513: 52

b) Duvbo Fastighetskonto:

Hyror å missionshemmet	2,116: 66	
Utdeln. på Missionshemsfonden	1,065: 00	
Hemmet återburet utlägg för korkmatta	280: 00	3,461: 66

c) Inkomst av tidn. o. bokförlag:

Pren.-med. för tidningen	4,631: 79	
Sålda böcker o. kalendrar	3,440: 97	8,072: 76

d) Räntemedel:

Utdeln. på obligationer och aktier	2,069: 52	
Bankräntor	657: 11	2,726: 63
Kronor		295,774: 57

Utgifter:

a) Missionsutgifter:

Utsänt till Kina		
av Allm. missionsmedel	62,688: 05	
av d:o till Svenska Skolan	9,923: 00	
av Div. ändamål	41,450: 57	
Transport		114,061: 62

Transport	114,061: 62	
Missionsresor	2,122: 40	
Hemarbetares underhåll	22,120: 00	
Hemmav. missionärers och barns underhåll	33,619: 90	
Missionärskand. utbildning och underhåll	2,161: 89	
Missionärers utrustning och utresor	10,768: 72	
Hyra och omkostn. för exp., postporto, telefon o. telegraf, skrivmater., annonsering m. m.	8,501: 20	
Inventarier å exp.	186: 00	
Omkostn. för missionshemmet	1,393: 41	
Utb. till missionshemmet, räntemedel	150: 00	195,085: 14

b) Kostn. för Duvbo fastighet:

Underh. och reparationer å Duvbo	1,489: 74	1,489: 74

c) Kostn. för tidn. och bokförlag:

Tryckning och exp. av tidn. Sinims Land	7,443: 84	
Tryckn. för bokförlaget	2,720: 28	10,164: 12

d) S. M. K:s Pensionsfond:

Utbetaln. enl. särsk. bestämmelser	700: 00	700: 00

Behållning till 1927:

På bank innestående (därav S. M. K:s Pensionsfond kr. 18,885: 77)	20,668: 67	
Kontant i kassan	154: 17	
Obligationer och aktier	47,512: 73	
D:o, missionshemsfonden	20,000: —	88,335: 57
	Kronor	295,774: 57

Tillgångar den 31 dec. 1926.

I hemlandet.

Obligationer och aktier		
Missionshemsfonden, nom. 21,000: 00	20,000: 00	20,000: 00
A. Koskulls fond nom.	2,000: 00	
S. S. fond nom.	3,000: 00	
Transport	5,000: 00	
Transport	5,000: 00	
S. M. K:s Pensionsfond nom.	29,560: 00	
Robertsbarnhemsfond nom. 11,500: 00	10,152: 73	
Allm. missiousmedel, bokfört värde	2,800: 00	47,512: 73
På bank innestående (därav för S. M. K:s Pensionsfond kronor 18,885: 77)	20,668: 67	
Kontant i kassan	154: 17	20,822: 84
Fastigheter i Duvbo	48,000: 00	
Inventarier i Duvbo	3,243: 81	
D:o på missionsexp.	2,293: 08	53,536: 89

I Kina.

Fastigheter	86,803: 20	
Andelar i Andelsföreningen Svenska Skolan i Kina u. p. a.	31,800: 00	118,603: 20
	Kronor	260,475: 66

Skulder.

Inga

— — — — — — — — — — — — — —

Till missionärerna privat bar under året utsänts	7,184: 05

Till missionsvännernas kännedom och tacksam hågkomst av donatorerna få revisorerna meddela, att genom testamentariska dispositioner av följande avlidna personer nedanstående belopp influtit under räkenskapsåret, nämligen:

Del av fröken Emma Fredrikssons testamente jämte ränta	542: 75
En gåva av avlidne godsägaren C. J. Gustavsson, Nässjö	3,772: 15
Del av fröken Emma Fredrikssons testamente jämte ränta	537: 56
Karl Johans sista gåva till missionen	200: —
Enl. avlidna fru Helga Roséns, Tranås, uttalade önskan	1,500: —
Slutredovisning av fröken Emma Fredrikssons testamente jämte ränta	2,513: 47
Transport	9,065: 93

Transport	9,065: 93
Testamentsmedel efter avlidna fru Ellen Johansson, Skövde.....	500: —
Efter avl. fru Louise Lindholm, Stockholm, enl. gåvobrev.....	5,000: 00
»E. H:s sparbanksbok».....	1,305: 92
Testamentsmedel efter avlidna fru Isabell Faxe, Stockholm	5.000: —
Summa kronor	20,871: 85

Revisorerna hava tagit del av kommitténs protokoll, varjämte revisorerna blivit företedda ovannämnda obligationer, aktier och inteckningar jämte insättningsbevis å missionens kontant innestående medel ävensom åtkomsthandlingarna till missionens egendom i Duvbo tillika med brandförsäkringsbrev å följande belopp:

För missionens fasta egendomar:

Kr. 70,000: — för Missionshemmet jämte flygelbyggnad och kr. 80,000: — för Barnens hem.

För lösegendomen:

Kr. 14,000: — vid hemmen och kr. 5,000: — vid kontoret, allt i Brandförsäkringsaktiebolaget Norrland.

Vid allt detta har intet varit att erinra.

Besök har avlagts å Missionshemmen och iakttogs därvid att byggnaderna befunnos i gott skick.

Räkenskaperna med tillhörande verifikationer jämte värdehandlingar hava befunnits uti utmärkt god ordning, och då under revisionen ingen anledning till anmärkning förekommit, få vi tillstyrka att full och tacksam ansvarsfrihet för förvaltningen av missionens medel under år 1926 varder Kommittén för nämnda mission beviljad.

Stockholm den 9 maj 1927.

F. T. Olsson. *Carl Boberg.*

Tycho G. Edw. Dahlin.

Kommittén för Sv. Missionen i Kina.

a) *ordinarie ledamöter:*

H. Dillner, överste, ordförande, Stockholm (o. 1890, r. 1897, o. 1913.)*
Erik Folke, missionsföreståndare (1907).
Karl Fries, fil. d:r, Saltsjö-Storängen (fr. 1897, o. 1908 r. 1921, o. 1925).
J. Rinman, rektor, Östertelje (o. 1897, r. 1921, s. 1926, o. 1927).
H. Hallencreutz, direktör, kassaförvaltare, Djursholms-Ösby (1921).
Sven Johnson, grosshandlare, Örebro (1921).
K. Nilenius, apotekare, Göteborg (1921).
Anna Peterson, fru, Göteborg (1921).
Anna Gauffin, fröken, Kristianstad (1921).
G. Arbman, kyrkoherde, Järpen (1922).
Gust. Törnqvist, disponent, Norrköping (1924).
J. von Malmborg, doktor, Stockholm (r. 1922. o. 1927).

b) *suppleanter:*

Knut Bergh, med. d:r, Tranås (r. 1897, s. 1926).
H. Gillgren, musikdirektör, Stockholm (r. 1922, s. 1926).
Joh. Lindberg, komminister, Stockholm (s. 1926).
V. Wisborg; disponent, Jönköping (s. 1927).
A. Hemberg, disponent, Jönköping (s. 1927).

Missionssekreterare:

Martin Lindén.

S. M. K:s kvinnokommitté.

Maria Berg, doktorinna (1902).
Elin Holmgren, fru (1902).
Louise Schön, fröken (1902).
Emma Beskow, fröken (1904).
Sigrid Storckenfeldt, fröken (1908).
Inez Bölling, fru (1910).
Louisa Tottie, överstinna (1921).
Karin Wennerström, fru (1922).

S. M. K:s Californiakommitté.

A. Danielsson, mr., ordf.
O. Pearson, mr., kassör.
Ole Alen, mr., sekr.
A. T. Lindgren, mr.
L. J. Olson, mr.
John Loven, mr.
K. G. Lindkvist, mr.
Carl Fahlén, mr.

S. M. K:s Minnesotakommitté.

Södergren, C. J., pastor, teol. d:r, ordf.
Johansson, Albert M., pastor, sekr.
Miller, Samuel M., pastor.
Dahlhielm, Erik, redaktör.
Williams, Josef G., mr.

S. M. K:s missionärer

samt året för deras första ankomst till Kina.

Carl Henrik Tjäder	1889
Hilma Tjäder (f. Blomberg)	1892

* Årtalen angiva året för inval i kommittén. Teckren o. = ordinarie; r. = rådgivande; s. = suppleant.

*Fredrika Hallin 1889
August Berg 1890
Augusta Berg (f. Hulander) 1892
Axel Hahne 1890
Anna Hahne (f. Watz) 1893
Anna Janzon 1890
Frida Prytz 1890
Carl Fr. Blom 1892
Ebbel Blom (f. Usher) 1901
*Theodor Sandberg 1892
*Sekine Sandberg (f. Storhaug) 1891
Robert Bergling 1892
Dagny Bergling (f. Aas) 1893
*Anna Eriksson 1892
Ebba Burén 1894
Hugo Linder 1894
Marie Linder (f. Bordson) 1903
*Emma Andersson 1895
Maria Pettersson 1896
*Ossian Beinhoff 1902
*Edith Beinhoff (f. Rowe) 1902
Oscar Carlén 1902
Gerda Carlén (f. Wetterstrand) 1904
G. V. Wester 1903
Maria Nylin 1904
*Richard Anderson 1905
*Hildur Anderson (f. Engström) 1908
*Judit Högman (f. Gustafsson) 1905
*Maria Björklund 1907
*Maria Hultkrantz 1907
*David Landin 1908
*Karin Landin (f. Otterdahl) 1919
Malte Ringberg 1908
Ida Ringberg, (f. Andersson) 1903
*Nils Svenson 1909
*Olga Svenson (f. Ahlman) 1905
**Josef Olsson 1910
**Johanne Olsson (f. Voss Rasmussen).. 1910
Ester Berg 1912
Ingeborg Ackzell..... 1912
Estrid Sjöström 1915
Judith Hultqvist 1916
*C. J. Bergquist 1916
*Nath. Engbäck 1919
*Elsa Engbäck. (f. Engström) 1921
*Elna Lenell 1919
Hanna Wang 1921
*Elna Gunnardo 1921
Johannes Aspberg 1922
Morris Bergling 1922
Carola Bergling (f. Rudvall) 1922
Minnie Nicholson 1923
Lisa Gustafsson 1923
Martin Bergling 1925
Berta Flodberg 1926
Ida Söderberg 1926

I hemarbetet anställda:

Erik Folke, missionsföreståndare 1887
Mimmi Folke (f. Beskow).

* Vistas f. n. i hemlandet.
** Vistas f. n. i Amerika.

Inez Bölling (f. Berzelius). husmoder ... 1902
Martin Lindén, sekreterare 1916
Gustaf Adolf Österberg, reseombud.
Lisa Blom, fröken, kassör.
Svea Forsberg, fröken, skrivbiträde.
Kerstin Skulander, fröken, stenograf.

S. M. K:s ombud.

a) *Manliga ombud.*

Andersson, Elis, lantbrukare, Fröberga gård, Norrköping.
Anderson, S., lantbrukare, Brodderud, Mariestad.
Andersson, G., lantbrukare, Svamperyd, Flisby.
Andersson, Gust., lantbrukare, Hagshult, Klevshult.
Andersson, Valfr., predikant, Hvetlanda.
Arén, Emanuel, överlärare, Norrköping.
Arvidsson, Sigfrid, mekaniker, Höganäs (övre).
Berggren, Karl, kyrkoherde, Torsås.
Beskow, Nils, kyrkoherde, Resele.
Bjursten, K. E., riksbankskassör, Göteborg.
Blixt, Simon, handlande, Göteborg.
Blom, F. G., läroverksadjunkt, Västbroga, Älvsjö.
Bohlin, A., folkskollärare, Källunge.
Boman, E. G., kyrkoherde, Hammerdal.
Bredin, J. A., kyrkoherde, Byarum.
Carlbom, A. E., kyrkoherde, Backe.
Carlsson, C. W., predikant, Leksberg.
Carlsson, S. A., herr, Hvetlanda.
Carlstedt, C. A., kyrkoherde, Vena.
Dahlberg, F. G., f. d. folkskollärare, Lundsbrunn.
Dahlgren, J. F., folkskollärare, Ange.
Dahlin, Tycho, missionssekr., Stockholm.
Dahlman, J., grosshandl., Kristinehamn.
Dahlström, O., predikant, Malmbäck.
Dillner, J., trädgårdsmästare, Bureå.
Elmers, O., kontraktsprost, Vånga.
Eriksson, E., förste lärare, Falun.
Eriksson, C. Th., herr, Berga Stenhuggeri, Kumla.
Eriksson, Erik S., lantbrukare, Vad, Vingaker.
Eriksson, E., mjölnare, Ullungsfors, Edsbyn.
Falk, J., komminister, Högsjö.
Feldt, Oscar, redaktör, Vittsjö.
Flodin, Hj., handl., Motala.
Forshell, J., Plym-, kyrkoherde, Hvetlanda.
Forssander, Carl, handl., Herrljunga.
Forsell, Ruben, herr, Lobonäs.
Forsgren, Fred., herr, Sundsvall.
Fridén, Joh., herr, Ulricehamn.
Gerner, A., överingenjör, Malmö.
Gustafsson, K., lantbrukare, Sunneränga, Flisby.
Gustafsson, P. J., lantbrukare, Tenhult.
Gustafsson, Vilh., fabrikör, Tibro.
Gustafsson, O., predikant, Espebråna, Ekenässjön.
Gyllensköld, A., kommendörkapten, Djursholm.
Hagberg, S. E., kyrkoherde, Tenhult.

Hall, G., hemmansägare, Rök.
Halvarsson, O., herr, Strömsdals bruk.
Hanson, Carl, inspektor, Göteborg.
Hansson, A., kamrer, Holsby brunn.
Hansson, O., prost, Sollentuna, Norrviken.
Hellgren, Knut E., folkskollärare, Malåträsk.
Hoflund, K. J., disponent, Trehörna.
Holmlund, Albin, handl., Bastuträsk.
Hultberg, N., folkskollärare, Hörle.
Hylander, A., kyrkoherde, Fjärdhundra.
Häger, Nils, kontraktsprost, Ryggsten, Motala.
Isaesson, Efr., handl., Mariestad.
Isaksson, H., herr, Fridhem, Älgarås.
Jansson, Alfr., grosshandlare, Saltsjö-Storängen.
Johansson, A. P., lantbrukare, S. Lindkulla, Ramfall.
Johansson, F., herr, Tyskagården, Kinnemalma.
Johansson, J. Georg, folkskollärare, Bölåsen, Oviken.
Johansson, J., lantbrukare, Rude, Gisebo.
Johansson, M., lantbrukare, Storegården, Kinnemalma.
Johansson, J., lantbrukare, Essgärde, Husaby.
Johansson, S., handlande, Eksjö.
Johansson, S., grosshandlare, Luleå.
Johansson, Viktor, missionsföreståndare, Jönköping.
Johnsson, J. F., folkskollärare, Sandseryd, Jönköping.
Jonsson, A., fabrikör, Rosenfors.
Jonsson, J. A., lantbrukare, Värne, Medalby.
Kalling, H., gymnastikdirektör, Lund.
Karlsson, Albin, folkskollärare, Göteborg.
Karlsson, Aron, kontraktsprost, Grebo.
Karlsson, David, lantbrukare, Tjunnaryd, Ekenässjön.
Karlsson, E. grosshandl., Fjugesta.
Karlsson, Gottfr., lantbrukare, Östantorp, Bohult.
Karlsson, Johan, svarvare, Bodafors.
Karlsson, Karl, lantbrukare, Järvsö.
Kjellberg, E., brukspatron, Valåsen.
Klingner, G., kyrkoherde, Göteborg.
Kristoffersson, J. F., folkskollärare, Sanda.
Kuller, C. J., folkskollärare, Anten.
Lagerberg, Bror, folkskollärare, Bråsta, Kumla.
Lagergren, A., kakelugnsmakare, Hemse.
Larsson, Joh., lantbrukare, Hemmungs, Hablingbo.
Larsson, Lars, kommunalordf., Alsta, Norderön.
Larsson, Oscar, lantbrukare, Ånaryd, Brötjemark.
Laurell, E., komminister, Stockholm.
Leijonhufvud, K., prost, Södertälje.
Lindelöw, Josef, folkskollärare, Ämmeberg.
Linder, Josef, lärare, Höganäs (nedre).
Lindgren, G., kyrkoherde, Borg, Kneippbaden.
Lindholm, J. P., skräddarmästare, Virserum.
Lingström, A., folkskollärare, Klintehamn.
Ljungqvist, C., direktör, Mullsjö.
Ljungkvist, Otto, järnhandlare, Skövde.
Löfgren, Aug., godsägare, Borås.
Markgren, Albert, kyrkoherde, Bygdeå.
Magnusson, O., lantbrukare, Orrviken.
Mogensen, F., handlande, Mörby.
Mårtensson, M., lantbrukare, Orrviken.
Nilsson, A., folkskollärare, Örebro.
Nilsson, Ax., nämndeman, Gropen.
Nilssén, Ernst, kantor, Kristdala.
Norbeck, O., kyrkoherde, Mo, Helsingmo.
Nordling, J., revisor, Kramfors.
Nylander, J. A., kommunalordf., Björköby
Nylin, C., f. d. folkskollärare, Örebro.
Odhner, C., rådman, Mariestad.
Ohlsson, N. A., folkskollärare, Grötlingbo.
Olenius, P., kyrkoherde, Nysätra.
Olsson, Anders, nämndeman, Norderön.
Olsson, Carl, kyrkoherde, Fryele.
Olsson, Ivar, hovrättsnotarie, Lidhult.
Ottosson, N. P., herr, Solshester, Skede.
Oxelqvist, N., verkmästare, Husqvarna.
Palm, J., polismästare, Hälsingborg.
Persson, G., lantbrukare, Halltara, Svaneberg.
Persson, Storåkers Erik, lantbrukare, V. Björken, Siljansnäs.
Peterson, Fritz, pastor, Stockholm.
Petersson, J. A. V., folkskollärare, Mönsterås.
Petersson, N. Aug., fabrikör, Värnamo.
Pettersson, Edvin, trädgårdsmästare, Nysund, Mölnbo.
Pettersson, C. F., folkskollärare, Skattungbyn.
Pettersson, G., godsägare, Götsbro, Kumla.
Pettersson, Joh., bagarmästare, Ovanmyra.
Pettersson, P. E., handlande, Hvetlanda.
Pettersson, J. A., herr, Götene.
Påhlman, Axel, kyrkoherde, Rök.
Redell, J. E., kamrer, Stockholm.
Rosell, A. A., lantbrukare, Brötjärna, Mockfjärd.
Rosén, N., disponent, Ystad.
Rydqvist, E., kyrkoherde, Gistad.
Samuelsson, A., lantbrukare, Sandåkra, Bäckseda.
Samzelius, E., banktjänsteman, Kumla.
Sandelius, J. S., kyrkoherde, Ljungby.
Sandén, Joh., kyrkoherde, Askersund.
Sisell, M., folkskollärare, Mora.
Skoglund, Edm., direktör, Stockholm.
Steen, Martin, handlande, Östersund.
Stenbeck, C., kyrkoherde, Örebro.
Stenqvist, J. D., fabrikör, Kvidinge.
Sundby, Gustaf, kamrer, Finspång
Sundén, C. V., fabrikör, Lindesberg.
Svanberg, J., maskinist, Karlskrona.
Swartz, A., överlärare, Norrköping.
Svensson, G., kamrer, Lidköping.
Swensson, J., postmästare, Säter.
Svensson, N. B., kantor, Älghultsby.
Svensson, Gottfr., sekreterare, Gävle.
Thavenius, G., apotekare, Ulricehamn.
Thörnqvist, S., godsägare, Maspelösa
Tideström, Hj., kyrkoherde, Bjursås.
Toorell, C. E., lantbrukare, Ettarp, Hok.
Tottie, M., Ph., herr, Linköping.

Törnblom, H., stationsinspektor, Söräng.
Unosson, C., förvaltare, Skebobruk.
Wærneman, A., komminister, Händene, Skara.
Wennersten, K., kassör, Borås.
Windahl, B., grosshandl., Figeholm.
Werner, L., lantbrukare, Rörås, Mariestad.
Westman, A., direktör, Korsnäs.
Westling, V., kyrkoherde, Aspeboda.
Wittenerona, A., kontraktsprost, Adelöf.
Zellner, A. V., komminister, Hagalund.
Åkesson, O., folkskollärare, Spjutsbygd.
Åström, J., kronojägare, Hålland.
Öberg, F., teol. dr, kyrkoherde, Äppelviken.

b) *Kvinnliga ombud:*

Abrahamsson, Ida, fru, Norrköping.
Andersson, Ch., fröken, Vadstena.
Andersson, Edit, fru, Lerberget, Höganäs.
Andersson, Hilda, fru, Appleryd 3, Brömsebro.
Andersson, H., fröken, Hareryd, Flisby.
Andrén, Hedvig, fröken, Karlskrona.
Anjou, F., fru, Trollebo, Herrljunga.
Berg, M., fröken, Hälsingborg.
Bergh, Olga, lärarinna, fröken, Västerås.
Boberg, E., fru, Sthlm.
Bondesson, Lydia, lärarinna, fröken, Naglarp, Björköby.
Billing, E., fröken, Flisby.
Brandin, Jenny, lärarinna, fröken, Stockholm.
Brunskog, Eva, fröken, Falköping-Ranten.
Brusewitz, H., fröken, Hova.
Burman, Maria, seminarieföreståndarinna, Lycksele.
Bäärnhielm, Aina, fru, Skellefteå.
Carlsson, Ester, lärarinna, fru, Sjöagård, Österkorsberga.
Cedervall, Hanna, lärarinna, fröken, Osbacken, Sandhem.
Dalholm, Anna, lärarinna, fröken, Kristdala.
Danielsson, Brita, fröken, Yttergärde, Oviken.
Didoff, K., fröken, Växjö.
Edin, Alice, fru, Piteå.
Ek, Maria, fröken, Wrigstad.
Ekberg, Elsa, fru, Mariestad.
Ekström, Hanna, fru, Katrineholm.
Eriksson, Anna, fru, Laxå.
Eriksson, Helena, fröken, Kilafors.
Fall, Lydia, lärar., fröken, Ärteryd, Hägerstad.
Gallander, G., fröken, Uppsala.
Granlund, E., lärarinna, fru, Sollefteå.
Habbe, H., lärarinna, fröken, Virserum.
Hedengren, Elin, fru, Lanna, Hidingebro.
Hedenström, Elsa, fröken, Tollare, Stockholm 1.
Holmqvist, Jenny, lärarinna, fröken, Tenhult.
Hultkrantz, M., fru, Björnö, Heljebol.
Johansson, A., fröken, Alingsås.
Johansson, Emy, lärar., fröken, Boden.
Johansson, Hilma, fröken, Forssa Bruk, Katrineholm.
Jonsson, A., fru, Österäng.
Karlsson, Linnea, fröken, Murjek.
Karlsson, M., fru, Västervik.
Landgren, S., fröken, Ystad.
Larsson, Kerstin, fru, Åre.
Liljesson, Anna, lärarinna, fröken, Grebo.
Lindberg, E., fru, Köpenhamn.
Lindberg, Gertrud, lärarinna, fru, Bjärmelund, Fåker.
Lindberger, M., lärarinna, fröken, Äng.
Luck, Hildur, fröken, Stockholm.
Lundgren, Maria, lärarinna, fröken, Värna, Linköping.
Lundholm, Maria, fru, Kumla.
Lundqvist, Karin, prostinna, Hemhult, Stjärnhov.
Matton, Daga, fröken, Stockholm.
Meukow, G., fröken, Visby.
Nilsson, Hanna, fru, Sävsjö.
Nilsson, Lisa, fröken, Sjövik, Edsbyn.
Nyblad, S., fröken, Skellefteå.
Olofsson, Hilda, fru, Öhrviken.
Olsson, Klara, fru, Borgvik, Oviken.
Petersson, Alma, fröken, Bärsta, Hackva.
Petersson, Fredrika, fröken, Björklinge.
Peterson, Hanna, fröken, Sjömarken.
Pettersson, Ida, fröken, Skillingaryd.
Runnbäck, Hilma, fröken, Uppsala.
Samuelsson, E., lärarinna, fröken, Ljungby.
Sandberg, Olga, fru, Misterhult.
af Sandeberg, J., fru, Vänersborg.
Steen, Helene, fröken, Hvetlanda.
Stork, Klara, fru, Hok.
Sundell, J., fru, Malmö.
Svensson, Olga, fru, Sandarne.
Svensson, S., fröken, Lyckås gård.
Svensson, M., fröken, Visby.
Uhrbom, I., fru, Värnamo.
Ulff, Louise, fröken, Stockholm.
Wahlberg, Ellen, sjuksköterska, Dals-Rostock.
Weinberg, E., fru, Karlstad.
Wennerberg, Elin, lärarinna, fröken, Söderhamn.
Westerström, Emelia, fru, Djursholm.
Widmark, E., fru, Hälsingborg.
Viklund, Barbro, lärarinna, fröken, Ronöholm, Hargshamn.

»Den som sår i Andens åker, han skall av Anden skörda evigt liv. Och låtom oss icke förtröttas att göra, vad gott är; ty om vi icke uppgivas, så skola vi, när tiden är inne, få inbärga vår skörd. Må vi alltså, medan vi hava tillfälle, göra vad gott är mot var man, och först och främst mot dem, som äro våra medbröder i tron.»

Gal. 6: 8—10.

PROGRAM

vid

S. M. K:s 40:e ÅRSMÖTE

den 25—28 maj 1927.

Onsdagen den 25 maj.

Kl. 11 f. m.: Kommitténs enskilda sammanträde.

Kristi Himmelsfärdsdag den 26 maj.

Kl. 11 f. m.: *I Betesdakyrkan, Floragatan 8.*
Inledning av överste *H. Dillner.*
Föredrag av missionsförest. *E. Folke* och missionär *Nils Svensson*

Kl. 11 f. m.: *I Betlehemskyrkan, Sergelgatan 6.*
Pastor *J. Hagner,* missionär *Nath. Engbäck.*

Kl. 3 e. m.: Gemensam middag på K. F. U. M.

Kl. 6 e. m.: *I Betesdakyrkan.*
Inledning av missionsförest. *E. Folke.*
Utdrag ur årsberättelsen.
Korta anföranden av missionärerna *N. Svensson* och *Nath. Engbäck.*

Fredagen den 27 maj.

Möte för Missionens ombud och vänner.
Lokal, *Stadsmissionen, Stortorget 3.*

Kl. 10,30 f. m.: Bibelstudium av rektor *Joh. Rinman.*

Kl. 11 f. m.: Rast med kaffeservering

Kl. 12 f. m.: Föredrag av missionsförest. *E. Folke* över ämnet: »Vad Gud har gjort under de flydda 40 åren», efterföljt av korta vittnesbörd av missionärerna *J. Th. Sandberg* och *R. Anderson* m. fl.

Kl. 5,30 e. m.: Ombudsmöte.
Inledning.
Val av ordf. och sekr.
Revisionsberättelse.
Frågan om ansvarsfrihet.

Kl. 7 e. m.: Möte för uppbyggelse och missionsintressets stärkande.
Korta anföranden av nyligen hemkomna missionärer m. fl.
Bönestund.
Gemensam tesupé.

Lördagen den 28 maj.

Samling vid Duvbo kl. 11,30 f. m. Avresa från Stockholm sker: med *tåg* från Centralstationen kl. 11 f. m. eller med *omnibus* eller *spårvagn* från Norra Bantorget.

Anmälan om deltagande i supén och middagen sker till expeditionen. Tel. 4459 eller Norr 224 73.

Från föreståndarens på fältet arbetsrum.

Den 14 mars, missionens »födelsedag» och i ar densammas fyrtionde årsdag, kunde vi ju ej låta gå förbi utan att samlas, så många vi här voro, till ett tacksägelsemöte.

Närvarande voro: August och Augusta Berg, Carl och Ethel Blom, Malte Ringberg, Morris och Carola Bergling, Frida Prytz, Maria Nylin, Johannes Aspberg och Dagny Edla Bergling.

Vi erinrade oss missionens tjugufemårsjubileum på K. F. U. M:s lokal i Stockholm, då sången: »Förtröttas ej, du lilla kämpaskara. Som uti strid mot mörkrets makter står», sjöngs för oss, och därför började vi vårt möte med denna sång, icke minst lämplig i dessa tider. Belysande för våra erfarenheter under dessa fyrtio år voro följande bibelställen, som vi ock läste och begrundade. 5 Mos. 2: 1—7, Jes. 48: 21, 1 Kor. 10: 4, Luk. 22: 35 och Ps. 23: 1.

*

Från en ringa begynnelse har arbetet utvecklats. Missionens grundläggare, hade blott en stav i sin hand då han på Guds befallning lämnade sin faders hus och sitt land, och nu ha vi blivit till »tre läger», ett i vardera av de tre provinserna Shansi, Shensi och Honan.

»Svenska Missionen i Kina hänger i luften», yttrade en gång en ledande man hemma i Sverige. Några år senare sade samme man: »Svenska Missionen i Kina har vunnit burskap». Gud har anvisat oss den väg vi haft att gå, och det är trosstärkande att veta, att under alla dessa år har inget fattats oss.

Andliga skördar ha vi ock fått inbärga. Antalet av de döpta ökas årligen. I dessa tider av oro, då så många måst lämna sina stationer, kunna vi i lugn och ro fortsätta vårt arbete.* Dödligheten inom vår mission har varit förvånansvärt ringa. Vi ha ej haft mer än 9 dödsfall bland våra missionärer under alla dessa år. Det roade oss ock att sammanräkna antalet av de år vi, som voro samlade, hade varit ute på fältet och vi funno då att det uppgick till 250 år!

Vi tänkte så på de våra där hemma, på andra sidan haven, som på denna dag helt visst voro samlade och våra hjärtan fylldes av tacksamhet för all deras kärlek och allt deras arbete. Vår missions grundläggare har fått vara med hela tiden, och vår vördade ordförande har ock varit med allt sedan missionens grundläggning, en inspiration för oss alla.

Det saknades därför icke ämnen till tacksägelse, då vi i skymningen böjde våra knän. Med tacksägelserna blandades även bön om att kunna vara vår kallelse och vår uppgift trogna så att Gud i fortsättningen må kunna använda oss. Och så avslutade vi vårt givande jubileumsmöte med att ur minnet sjunga den odödliga sången: »Tack min Gud, för vad som varit; tack för allt vad du beskär».

Den sista versen kommo vi ej riktigt ihåg, men vi kunde dock alla av fullaste hjärta sjunga de sista orden: »Tack för *allt* i evighet!»

August Berg

* Sedan dess har, som förut meddelats, missionärerna beordrats att resa till kusten.
Red:s anm.

Senaste nytt från Kina.

Från Kina har följande telegram, daterat den 11 dennes, ankommit till S. M. K:s Exp.: »Alla med undantag av Axel och Anna Hahne samt Malte Ringberg hava lyckligt anlänt till Tientsin.

Aug. Berg.»

Inbjudan till

Nordisk Kvinnokonferens för Yttre Mission
å Holsbybrunn, Småland,
11—15 augusti 1927.

Ur det rika programmet göres följande utdrag: Bibelstudium: »Kristus och vår egen själ.» Fröken Emsy Collet, Danmark. — »Bönen det verksammaste medlet i missionens tjänst.» Fröken Elli Hertz, Finland. Föredrag: »Betydelsen av det kärleksfulla samförståndet mellan missionsfolket i de nordiska länderna. »Ärkebiskopinnan Söderblom. — »Huru kunna kraven på den kvinnliga missionärens utbildning och fostran bäst tillgodoses?» Fröken Tora Hellgren, fröken Lydia Kivivaara, Finland och ev. fröken Villa Vinsnes, Norge. — »Kvinnomissionens framgång under de sista 20 åren och vad hava vi att vänta av framtiden.» Fru Elin Silén. Föredrag med samtal: »Hednamissionens välsignelse för församlingslivet i hemlandet.» Inl. fröken Henny Dons, Norge. — »Huru under nuvarande tidsläge väcka och vidmakthålla hänförelse för missionen?» Ev. inl. fröken Ulla Fugl, Danmark. — En allmän överblick av missionsläget i Afrika och Asien samt missionsföredrag av missionsledare och hemmavarande missionärer från olika sällskap. — På söndagen missionsgudstjänst av kyrkoherde Gunnar Dahlqvist. Avslutning på kvällen. Varje dag börjar med gemensam morgonbön och avslutas med samkväm.

Inskrivningsavgift kr. 3. Inackordering under konferensen kr. 16. Anmälan om deltagande sändes senast 30 juni till *Nordisk Kvinnokonferens*, Brunnsgatan 3, Stockholm, och torde anmälan ske snarast möjligt då ett begränsat antal deltagare kan mottagas.

Då Svenska Missionsrådets Kvinnokommitté utsänder denna inbjudan, är det med en förhoppning om att den må hörsammas av många missionsintresserade kvinnor.

Rapport från Mienchih och Sinanhsien för fjärde kvartalet 1926.

I sitt storslagna skaldeverk »Inferno» skildrar Dante de människors fruktansvärda kval, som efter döden kommit till helvetet. I sitt förlorade tillstånd veta de, att det finnes ett namn, som kan befria och frälsa dem, och ett namn allenast. Men det namnet kunna de ej mera erinra sig. De fäste ej nog uppmärksamhet vid det, när de en gång hörde det, och nu har det fallit i glömska, namnet över alla namn — Jesus.

*

I fjärran östern sätta ännu de allra flesta sitt hopp skiftesvis än till det ena namnet, än till det andra. Än är det en statsman eller en fältmarskalk, som svingat sig upp högre än mängden i övrigt och som väntas bli i stånd att befria alla och en var från den börda, under vilken de digna, »tillvarons hela ödestyngd». Än är det en framstående intellektuell ledare, infödd eller utländsk, som man hoppas skall rädda landet med ett nytt system av politik, civilisation, filosofi, filantropi eller sociologi. Sun Yat-sen, president Wilson, Wu P'ei-fu, Bertrand Russel, Feng Y-hsiang äro några av de namn, som olika grupper i landet satt sitt hopp till. Men de slockna dessa stjärnor, den ena efter den andra, och mörkret förefaller blott tjockare än förut.

*

Under det gångna kvartalet ha vi, liksom förut, sökt att genom några för skriftspridning och predikan anställda medarbetare såväl som genom församlingen i stort, dess söndags- och stormöten samt skolverksamhet, göra Jesu namn känt och älskat. Det är ett känt faktum, att många ha stor kunskap om västerländsk civilisation och förväxla den med kristendom, men veta mycket litet om Jesus Kristus. Huru önska vi icke, att många skulle göra samma erfarenhet som den genom sin bok »Huru jag blev kristen» allmänt kände japanen Kanso Utchimura. Också han hade ju en tid hoppats på en mänsklig räddare, men lärde sig slutligen att sätta allt sitt hopp på Jesus Kristus. Det säges, att han för fyra år sedan yttrade till professor Karl Heim under en timmes samtal på tyska legationen i Tokio:

»Sedan jag blivit besviken på Wilson, har jag för alltid förlorat tron på att världen kan frälsas genom egna resurser. Sedan dess väntar jag på Kristi rike, upprättat genom intet mindre än ett Guds underverk.»

*

Ett stort ämne till tacksamhet är att vi fått hålla på med vår verksamhet tämligen ostörda av det i närheten pågående inbördeskriget och den mångenstädes mycket starka bolsjevistiska propagandan. Flickskolan i Mienchih har fortgått i vanlig ordning, likaså gosskolorna i Sinanhsien, Mienchih, Shih-ts'uen och Loning. Fyra evangelister begagnade sig av tillfället och begåvo sig till Lusih stad, där det i regel är oroligt och alla lägliga tillfällen måste utnyttjas, och predikade där, tills soldaterna i en besegrad armé togo sin tillflykt dit och blevo rövare samt småningom omöjliggjorde evangeliskt arbete i trakten.

Stormöten ha vi ock kunnat hålla i Loning, Sinanhsien och Mienchih med respektive tolv, elva och fem dop. I Sinanhsien hölls en åtta dagars bibelkurs efter stormötet. Där hade en liten grupp troende begivit sig iväg från sina hem trettiofem kilometer från staden i god tid för att hinna fram till mötenas början på torsdags afton, men av regn blevo de uppehållna på vägen, så att de kommo fram först sent på lördags kväll. Det var nästa morgon en glädje att höra, huru väl de bland dem, som rekommenderats till dop, i hemmen inlärt sin dopkurs. Då de hade tillfälle att stanna ytterligare en vecka, var det ju skada att låta dem gå hem, och andra förenade sig med dem, så att en bibelkurs kunde hållas.

I Loning kommo bland många andra ett dussin personer från en långt bort bland bergen belägen plats i hopp om att bli döpta, enär de så långt man förstod verk-

ligen voro vunna för Gud. Lång erfarenhet har emellertid visat, att bästa resultat vinnas och största tjänst göras individen, om dessa nya få visa sitt nit och sin uppriktighet genom att inlära ett bestämt kunskapsmått före dopet. Skulle de härutinnan ha varit försumliga, upskjutes frågan om deras dop till nästa stormöte. Och så blev fallet med dessa avlägsna bergsbor. Det skall bliva en glädje att taga emot dem längre fram.

Det lilla kapellet i Loning fyllde nu ej längre behovet för en samlingslokal, och därför sammanskötos medel, så att ett tillbygge kunde göras omedelbart efter stormötets slut.

*

Opium odlas här numera allmänt, och vi ha åter att räkna med odlandet eller rökning därav såsom en snara för de troende. I järnvägskupéerna ligga soldaterna uppkrupna på bagagehyllorna och röka var för sig. I godsfinkorna breda officerarna ut sina täcken på golvet och röka gruppvis. I butikerna finnas opielamporna till salu igen lika allmänt som för ett antal år sedan, och ordföranden i antiopieföreningen i prefekturstaden säges med bestämdhet röka. Trodde han månne, att opiet kunde utrotas genom konsumtion? Det avskuddande av opieoket, som man allvarligt tog itu med för några år sedan och som lovade mycket gott, har till synes fullständigt misslyckats, enär det ej uppbars av en stark folkopinion, som kände till *namnet* vilket ensamt kan frälsa. Helt säkert är det numera en stor skara fosterlandsvänner, som med sorg se på händelsernas utveckling och i likhet med den nyss nämnde Kanso Utchimura förlora tron på att världen kan frälsas genom egna resurser.

Månne desa nu vilja fästa nog uppmärksamhet vid namnet, som ensamt är i stånd att frälsa — Jesusnamnet — så att det ej faller i glömska?

Yuncheng i februari 1927.

M. Ringberg.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1927 i sin 32:dra årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Karta. — Säg, att de skola vända om. — S. M. K:s årsberättelse för dess 40:de verksamhetsår. — Poem. — Statistiska uppgifter. — Revisionsberättelse. — S. M. K:s kommittéer, missionärer och ombud. — Program. — Från föreståndarens på fältet arbetsrum. — Inbjudan till Nordisk Kvinnokonferens. — Rapport från Mienchih och Sinanhsien. — Missionstidn. Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1927.

N:r 11. ÅRG. 32. 5 JUNI 1927. PREN.-PRIS 2: 25.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Kinakretsen i Skellefteå.

VAD GUD HAR GJORT UNDER DE FLYDDA 40 ÅREN.*

I Ef. 2: 10 läsa vi ett ord, som jag ber att nu få erinra om: »Hans verk äro vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, vilka Gud förut har berett, för att vi skola vandra i dem».

Vi komma nog ingen väg utan att Gud gör i ordning för oss, vad vi skola göra, och jag har tänkt på, att det är en obeskrivligt stor förmån att få leva på sådana villkor, att alltid kunna få räkna med att Gud är beredd att göra i ordning åt oss, vad vi skola göra. Vi veta, att en husmor om morgonen tänker ut för dagen för allt husfolket vad de skola göra. Hon tänker också på, att hon, vad på henne ankommer, är ansvarig för, att de skola kunna utföra arbetet. Så tänker jag att Gud också gör. Så har han gjort ifråga om vårt arbete under årens lopp. Han har gjort i ordning för oss, givit såsom en gåva, att han förberett allting.

När jag tänkt tillbaka på de 40 gångna åren, har jag många gånger tackat Gud för de spår av hans eget verk, som jag kunnat se däri. Det allra första, som jag tackat Gud för har varit, att vi i S. M. K. sluppo att göra i ordning vår egen missionsgärning. Vi behövde inte komma med några av oss själva födda tankar och planer, utan jag är övertygad om, att S. M. K. är ett svar på bön, ja, svar på bön ifrån Kina. Detta har för mig under de år som gått varit till en obeskrivligt stor hjälp.

Många av oss vet, vem det var, som kämpade i bön för att S. M. K. skulle komma till stånd. Bönen var visserligen icke så där medveten och klar som jag uttryckte den, men det var i alla fall bön. Det var gamla mor Chang, som hade blivit förd till mycket primitiv kunskap om Jesus Kristus därute i Taiyuanfu ett par år innan S. M. K. började. Så vandrade hon tillbaka till sin hemby alldeles i närheten av Yuncheng, där vi ha vår huvudstation, och där bad hon i förtvivlan att Gud skulle hjälpa henne. Hon kunde bara en sångvers och ett bibelspråk och ingenting mer. Inte visste hon, hur hon skulle tacka. Hon frestades att gå på teater och frestades att spinna bomull på en söndag, och det blev så illa, så att hon blev sjuk därav. Då började hon i sin förtvivlan på allvar bedja om en missionär. Hon fick hålla ut med att bedja i två år, och så kom S. M. K. till stånd. Det var ett fattigt hjärta därute, som törstade och längtade och bad och ropade. Därav förstår jag, att det var beredda gärningar.

Vi veta också, att här hemma i Sverige fanns en kyrkoherde, Strömberg i Mönsterås, som på ett särskilt sätt kämpade för Kina. På ett eller annat sätt fick han reda på, att jag hade någon tanke på missionen. Genast anföll han mig med brev på brev: »Min unge vän, du får inte lämna tanken på Kina.» I Uppsala tyckte de ej att det var lämplig tid att tänka på Kina, men han, den gamle gudsmannen, arbetade i bön och med försök och med tankar och planer, tills han alldeles förtvivlade. Det sista brevet

* Anteckningar från ett föredrag av missionsföreståndare *E. Folke*, hållet den 27 maj i samband med S. M. K:s 40:e årshögtid.

han skrev innehöll bl. a.: »Jag ser ingen utväg i Sverige för Kina. Det är fåfängt, det går inte.» —

Ja, det var dessa två, vår gamla mor Chang i Kina och kyrkoherde Strömberg i Mönsterås, som kämpade. De kämpade på var sitt håll. Om jag skulle säga några andra namn, så var det rektor Kerfstedt, fröken Ebba Boström, Mrs Murray, fröken Rudebeck från Göteborg och några till, men inte så många. Det var verkligen en stor nåd av Gud, att S. M. K. kom till stånd på grund av att det fanns kämpande själar, som bådo, att Gud skulle styra det så, att det skulle bli mission i Kina.

Vi fingo också vårt missionsfält såsom svar på bön. Det har jag också tackat Gud för många gånger. Och inte bara missionsfältet i sin helhet utan man kan spåra det i alla distrikten på vårt fält. Jag tänker på Hancheng och Hoyang, där var det en fånge först och främst, som bad om att det skulle bli mission där, gamle Chao. Det var mycket uppmuntrande att träffa honom var gång vi kommo dit. Något liknande var fallet i Tungchowfu och även i Shansi, fastän det ej var fullt så framträdande där.

Från Honanfu kom en gammal man tre gånger till Yuncheng och frågade, om det inte fanns någon missionär. Jag skall aldrig glömma sista gången. Carl Blom och jag sade till varandra: »Vi kunna inte uthärda längre, vi måste följa med honom.» Det var mycket ansträngande. Vi höllo på att stupa bägge två. En söndag fick jag en mycket stark feber. Carl Blom sade: »Det blir nog ingen resa vidare, och vi få nog vända.» — Jag skall aldrig glömma, då den gamle Honanmannen kom in och tittade på mig. Han kastade sig rak lång på jordgolvet och talade med Gud: »Skall Satan i alla fall få triumfera, och vi inte få något möte, eller hur skall det bli Gud?» — Han låg där i sin väldiga bönekamp och mitt under allt somnade jag och sov hela eftermiddagen och hela natten och på morgonen var febern borta. Så gick det till när arbetet började i Honan.

Vidare tänker jag på alla dessa gudsmän, som vi fingo börja med. Bland våra kinesiska bröder funnos flera riktiga kämpagestalter. Gamle Kao i Tungchow, det var en gudsman. Jag har sällan träffat en man lik honom. Han hade de kännetecken som en gudsman skall ha på sitt liv. Då han kom till Tungchowfu kom han klädd i sin långa rock, ty han var ju en lärd man. Men så fort han kom in, såg han sig omkring om det fanns något att göra. Hos honom fanns mycket utav Kristi kärlek. Och så fick han en underbar hemgång, när himmelen öppnades för honom och han fick tåga in i härligheten.

I Shansi hade vi vår gamle vän barberaren Joh-han i Haichow. I Honan hade vi också sådana personer. Ja, om jag skulle säga något som Gud har gjort i Kina, så är det, att han gett oss sådana gudsmän och kvinnor.

Så skulle jag vilja säga, att Gud har hjälpt oss undan många faror. Redan i början av vår mission kom det ju in sådana människor, som voro riktigt rustade ifrån fiendehåll för att förstöra och fördärva. Det var ganska ti-

digt i missionens arbete, som sådana där kraftiga, målmedvetna män kommo in liksom Simon Magus. De hotade t. o. m. våra liv, och de försökte att målmedvetet få in missionen på villovägar. De skulle kunnat brännmärka vårt arbete hos myndigheterna på ett sådant sätt, att vi kanske aldrig hade kunnat bota skadan.

Sedan skola vi erinra oss om vad Gud gjorde år 1900, hur han räddade alla våra missionärer, när faran för deras liv var lika stor som för dem i norra Shansi. Vi hade ju samma guvernör. Och inte bara det, att missionärerna blevo bevarade, utan också det, att våra infödda kristna i så stort antal visade sig bestå provet. Det är Gud allenast som kunde verka det. De voro ju nyfödda, de voro så svaga och ofullkomliga och så litet grundade uti sanningens ord, men Gud bevarade dem.

Så ett par saker till. Det är en outsäglig nåd att Gud har gett oss sådana missionsarbetare som han har gjort. Vi veta nog, vad som rör sig i unga människors hjärtan här i Sverige och det har nog kommit till uttryck många gånger både från dem själva och från deras närmaste anhöriga: »Är det säkert och tryggt att gå in i Svenska Missionen i Kina? Ha de något att lita till, så att vi kunna anförtro våra liv åt den missionen?» Räknar man så, blir det inte så lätt att komma till en sådan trygghet, som då man vet, att det är människor som garantera. Och ändå, trots det, att det från mänsklig synpunkt sett, inte lämnats några garantier, ha vi fått se många, som varit beredda att gå ut. När man tänker på detta, så måste man väl säga, att det är Gud, som skapat denna kärlek i våra missionärers hjärtan.

Vi ha rätt att tacka för våra missionärer. Vi ha rätt att tacka för dem, emedan vi se dem som en nådegåva från Gud såsom ett verk utav honom. Vi ha ju fått en stor skara av dem, och vi tro, att deras tjänst ännu inte är slut.

Och våra missionsvänner hemma sedan. Dem få vi inte glömma bort, ej heller vad Gud har gjort genom dem. Vi som få resa landet runt och lära känna dem och få brev ifrån dem, vi känna vad de betyda. Vi böja oss i tillbedjan inför det Guds verk vi se, det kärleksarbete de utföra. Vi ha i sanning fått stå och se, hur Gud har haft kärlek över för S. M. K. Ja, det är ett underverk. Det måste ha kommit endast från Gud själv för att kunna äga bestånd. Att det äger bestånd, att det finns kvar, det bevisar, att det är ett verk av Gud själv, och det ger stor trygghet för framtiden. Jag skulle i detta sammanhang vilja giva ett särskilt uttryck för tacksamhet inför den kärlek, som S. M. K. får röna från de olika missionssällskapen och missionsvännerna i vårt land.

Ja, och så skulle jag väl säga ett par ord om våra missionsmedel. Gud har sörjt för oss på sitt underbara sätt. Väl har han kanske inte gett oss mycket på förhand. Det har ibland varit för oss som det var för Israel, att när vi ha försökt att samla för två dagar, då har det gått på tok. Vi ha fått nöja oss med att samla för en dag i sänder, och fastän vi ha så lång erfarenhet som 40 år, så skola ni inte tro,

att vi äro några troshjältar. Men vi stå inför det stora undret, att Gud håller ut, och jag skulle vilja säga, att vad Gud har gjort är, att han hållit ut med oss, hållit ut i vår svaghet och och i vår brist. Vilket tålamod! Ja, så har Gud i sin kärlek handlat med oss.

E. Folke.

Årshögtiden.

S. M. K:s 40:e årshögtid firades med tanke på ställningen för missionen i Kina under synnerligen säregna förhållanden. Missionsläget därute ter sig ju nu synnerligen oroväckande. Och dock tror jag, att *hoppfullhet och frimodig förtröstan mer än något annat var utmärkande för samvaron* under högtidsdagarna.

* *
*

Vid Kommitténs enskilda sammanträde var läget i Kina föremål för överläggning. Flera missionärer, som närvoro vid sammanträdet, gjorde därvid klarläggande inlägg och bidrogo till, att hoppfullhet och frimodighet redan från början tog våra sinnen i besittning. Man såg verkligheten så allvarlig och oroväckande den är, men man såg också upp till honom, som har framtiden i sin hand, och som även nu utför sitt verk i Kina och fullbordar sina planer.

Under de offentliga mötena stärktes detta intryck. Kristi himmelsfärdsdag fingo vi riktigt känna, att vi voro under de för oss genomborrade välsignande händerna. Vi kände oss liksom de första lärjungarna såsom en svag och skrämd lärjungaflock, för vilken framtiden mänskligt sett syntes hotande och mörk. Men vi erinrades också om, vad de välsignande händerna betytt under tider, som gått. Vi uppmuntrades av påminnelsen, att Herren Jesus efter himmelsfärden är lärjungarnas representant i den himmelska världen, och våra hjärtan jublade vid tanken på vad detta innebar. Ja, under dessa välsignande händer, som aldrig dragits tillbaka, och från vilka välsignelsen alltjämt flödar, där stärktes vårt hopp och vår frimodighet.

Missionärernas trosfriska vittnesbörd stärkte också vårt mod både Kristi himmelsfärdsdag och fredagen den 27 maj, då vi voro samlade till möten i Stadsmissionens lokaler vid Stortorget.

Vid ett av mötena där yttrade missionär Rich. Anderson, att det syntes honom, som om vi hölle på att göra bouppteckning eller inventering för ett bokslut. Den bilden grep oss såsom ett träffande uttryck för vad vi alla kände. Alla voro vi också så glada att få vara med på »inventeringen» och »bokslutet», ty behållningen blev så stor, att vi ej kunde annat än utbrista: Gud skall triumfera, och vi skola triumfera med honom.

* *
*

Mycken uppmuntran beredde oss också ombud och vänner, som kommit för att taga del i högtiden. Från olika delar av landet hade de kommit, bl. a. från Luleå i norr och Malmö i söder. Vid den gemensamma middagen Kristi himmelsfärdsdag och vid utflykten till Duvbo den 28 maj fingo vi förmånen lyssna till deras vittnesbörd och mottaga hälsningar från vänner, vilka ej kunde närvara. Vi tacka Gud för dem alla.

Skriftliga och telegrafiska hälsningar från vänner, som ej kunde vara med personligen, upplästes också och gåvo oss rik anledning att tacka Gud för de vänner han givit oss. Även från infödda kristna i Kina ankom dagarna före årsmötet ett brev, som finnes intaget på annan plats i detta nummer av vår missionstidning.

Så är då även S. M. K:s 40:e årsmöte ett minne blott, men ett minne för vilket vi ha rik anledning att tacka Gud.

»Lär oss, Herre, alla, alla
här i tron ditt namn åkalla,
tills vårt lov skall härligt skalla
för Din äras tron en gång!
Pris ske Dig för Dina under,
pris för livets sabbatsstunder!
Lär oss mer och mer därunder
evighetens jubelsång.»

M. L.

Brev från våra infödda kristna i Kina.

Vid Svenska Missionens i Kina 40:e årshögtid föreläsles följande brev från infödda kristna i Kina, vilket, på grund av nuvarande förhållanden där, torde glädja våra läsares hjärtan.

Brevet lyder: Vi, som äro medlemmar av de kristna församlingarna i Hanchengs och Hoyangs distrikt i provinsen Shensi, och som efter Guds vilja blivit hans barn och Edra bröder och systrar, vi sända härmed vår fridshälsning till alla vördade vänner i Svenska Missionen i Kina.

Under de förflutna 40 åren har Jesu frälsande nåd genom Eder förkunnats i Kina, först i Yuncheng, Shansi, och sedan i provinserna Shensi och Honan. Först kom missionär Folke, sedan missionärerna Berg och Bergling m. fl. Genom dem har evangelium kommit till allt flera platser.

I många distrikt har därigenom förnyelsens ande börjat verka hos oss, så att flera tusen människor fått nytt liv, skolor öppnats för gossar och flickor, fattighjälp utdelats, industriskolor, ålderdomshem, barnhem m. m. inrättats. För allt detta ha vi att tacka Svenska Missionen i Kina.

Då nu i år minneshögtid firas kunna vi därför ej annat än att till Eder giva uttryck för vår tacksamhet. Vi tacka vår himmelske Fader för hans nåd och kärlek, vår Herre Jesus för hans frälsning och Den Helige Ande för hans väckande nåd, men vi tacka också Svenska Missionen i Kina, ty allt detta har kommit till oss genom denna mission.

Vi bedja den allsmäktige Guden, som låtit oss en främmande nation, komma in i Guds familj, att vi, som varit lemmar i en främmande kropp, må kunna bliva ett till sinnes med Eder och tillsammans med Eder i himmelen må få åtnjuta evig lycka.

Ehuru vi f. n. lida under krig och hungersnöd, få vi dock på mångfaldigt sätt åtnjuta Guds nåd. Må våra vördade bröder i Svenska Missionen i Kina bedja den treenige Guden alltid vara med oss.

Sinims Land.

utkommer även i år under sommarmånaderna juni—sept. med endast ett nummer i månaden.

På grund av olika samverkande orsaker har det ej blivit oss möjligt att få detta nummer av vår tidning färdigt till den 5 juni. På grund härav bedja vi härmed våra läsare om benäget överseende.

Missionärernas adresser.

Så långt vi veta befinna sig nu alla våra missionärer med undantag av Axel och Anna Hahne i Tientsin. Brev till dem kunna alltså adresseras: *China Inland Mission, Tientsin Chi. China. Via Siberia.* Till missionärsparet Hahne torde det vara bäst att alltfort adressera breven: *Swedish Mission, Ishih Sha. China. Via Siberia.*

Hemförlovat ombud.

Redan i Sinims Land för den 5 maj meddelade vi, att S. M. K:s mångåriga och trogna ombud, fru Anna Holmgren, Köping, fått bryta upp för att vara hos Kristus. Då vi nu blivit satta i tillfälle införa hennes fotografi, göra vi det, samtidigt som vi under tacksamhet till Gud något erinra om vad han givit genom denna sin trogna tjänarinna.

I en tidning utgiven i Köping erinras om, att hon , i likhet med sin ett halvt år tidigare hemförlovade make, utstrålade en hjärtlighet, som var lik ett värmande solsken. Då nu hemmet lämnats tomt, fort-

sätter tidningen, »kännes förlusten stor för de många, som — kanske under mångårig vänskap — lärt sig värdera allt det av gammaldags anda och personlig stil, som hörde till det nu upplösta hemmet.

Fru Anna Holmgren.

Musiken aktades där högt och utövades med kärlek i årtionde efter årtionde. Fru Anna Holmgren har i Köpings kyrkokör utfört en vacker gärning genom sitt mångåriga, högt skattade deltagande i dess verksamhet. De, som kommo i beröring med den nu bortgångna, måste få ett intryck av hennes starkt utpräglade personlighet. Hon hade ett vaket sinne för människor och rörelser i tiden. Åren minskade icke detta, snarare tvärtom. En stor vänkrets vann hon och ägde förmågan att under årens lopp binda den genom blidheten och innerligheten i sin personlighet. Var och en av dem rönte intryck av hennes starka deltagande i med- och motgång men ock av den aktningsfulla försyntheten i hennes utpräglade personlighet.

Allt, som mötte henne, händelser nära och fjärran, människors och verksamheters öden, allt ville hon taga del av, och hon tog del därav såsom en bönens människa. Var all religiös verksamhet föremål för hennes intresse, hade hon dock särskilt sin uppmärksamhet och nitälskan för Svenska Missionen i Kina. Dagligen tänkte hon på den. Med dess missionärer stod hon i rapport. De gästade ofta det Holmgrenska hemmet på sina resor i hemlandet.

Som ett solsken har hon lyst in i sina vänners stora krets — ett blitt och försynt solsken likt vårsolen, som lyste över hennes sista dag, årets påskhögtid.»

Enligt fru Holmgrens uttalade önskan har till Svenska Missionen i Kina insänts en summa penningar i stället för blommor vid hennes bår.

För allt vad Gud givit oss genom henne frambära vi till honom vårt lov och tacksägelse.

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

Våra missionsvänner i olika delar av landet.

Tacksägelse för allt vad Gud har gjort.

Tack för vad Gud gav under årshögtiden, s. 141.

Tacksägelse såväl som förbön för våra infödda kristna i Kina, s. 142.

Missionstidningen Sinims Land.

Missionärerna i Kina.

Bibel- och Ungdomsveckan på Steninge, s. 144.

Arbetet i Puchengdistriktet, s. 145.

Kineserna, som stå såsom ledare i församlingen, s. 148 m. fl.

Arbetet i Yuncheng och Juicheng, s. 149, 150.

S. M. K:s ekonomiska ställning.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Svenska Missionens i Kina Bibel- och Ungdomsvecka på Steninge.

Kursledare: Missionsföreståndare *E. Folke.*

Såsom förut meddelats kommer S. M. K:s 2:dra Steningemöte v. G. att anordnas den 3—7 nästkommande augusti. Följande plan har uppgjorts för mötena under dessa dagar, och vi vänta att Gud i sin nåd därtill skall giva sin rika välsignelse.

Syftemålet

är att bereda särskilt S. M. K:s missionsvänner, i främsta rummet de unga, tillfälle till att så studera Guds ord och så göras förtrogna med Gudsrikets väsen och utbredning, att vi som en mission må fördjupas i Guds sanning, förnyas av Kristi Ande och alltmer dugliggöras för den del i Guds verk, som anförtrotts oss. Förutom vad bön, bibel- och missionsstunder äro ägnade att giva i dessa stycken vänta vi, att Herren i stor nåd skall i år som i fjol uppmuntra, stärka och vederkvicka oss genom samvaron med varandra i de lyckliga förhållanden, som erbjudas å Steninge.

Som deltagare

inbjudas i första rummet de unga, vilka önska begagna sig av detta tillfälle till att studera Guds ord och till att bättre lära känna Kina samt S. M. K:s arbete där. Dessutom äro även äldre deltagare välkomna så långt utrymmet medgiver.

Plan för 2:dra Steningemötet.

Onsdagen den 3 aug.:

Samlingsdag.

Kl. 8 e. m. Mötet öppnas av ordföranden, överste H. Dillner.

Torsdagen den 4 aug.:

Kl. 8 f. m. Stilla bönestund.
» 10 f. m. Bibelstudium. Rektor Joh. Rinman.
» 12 m. Föredrag över ämnet: Missionskallelsen och Missionstjänsten. Missionär Rich. Anderson.
» 5 e. m. Missionsstund med berättande föredrag om S. M. K:s begynnelse. Missionsförest. E. Folke.
» 8.30 e. m. Aftonbön.

Fredagen den 5 aug.:

Kl. 8 f. m. Stilla bönestund.
» 10 f. m. Bibelstudium. Rektor Joh. Rinman.
» 12 m. Föredrag över ämnet: Missionsmålet. Missionsförest. E. Folke.
» 5 e. m. Missionsstund med berättande föredrag om S. M. K:s utveckling. Missionär J. Th. Sandberg.
» 8.30 e. m. Aftonbön.

Lördagen den 6 aug.:

Kl. 8 f. m. Stilla bönestund.
» 10 f. m. Bibelstudium. Missionsföreståndare E. Folke.
» 12 m. Föredrag över senare angivet ämne.
» 5 e. m. Missionsstund med berättande föredrag om S. M. K:s nuvarande ställning på fältet. Missionärerna Nils Svensson och Nath. Engbäck.
» 8.30 e. m. Aftonbön.

Söndagen den 7 aug.:

Kl. 11 f. m. Offentligt möte med predikan.
» 4 e. m. Missionsmöte med korta föredrag.
» 8 e. m. Avslutningsmöte. Ledare: Överste H. Dillner.

Övriga meddelanden.

Steninge gamla, ståtliga slott vid en vik av Mälaren äges numera av våra trogna vänner direktör och fru Lindmark, som där godhetsfullt lovat att även i år taga emot oss. Med järnväg kan man resa till Märsta station, ungefär mitt emellan Stockholm och Uppsala, och därifrån hämtas man i så fall med bil eller annat fordon den cirka en halv mil långa vägen mellan Märsta och Steninge. Resan dit kan också lämpligen företagas från Stockholm med ångbåt. De, som ha cyklar, göra väl i att medföra dessa. Priset blir ett för allt kr. 20: — eller 4 kr. per dygn.

Da vi gärna se, att detta möte åtminstone delvis får karaktären av ett »läger»,

Steninge slott. Foto: *Olga Rinman.*

få de ungdomar, vilka kunna finna sig däri, bereda sig på att ligga på väl stoppade halmmadrasser, och böra de själva medföra sänglinne och filt. I »lägersalarna» kommer även ett antal sängar med halmmadrasser och filtar att ställas till förfogande för dem som så önska, dock med en tilläggsavgift av 5 kronor. Dessutom hoppas vi kunna mottaga åtminstone några deltagare såsom gäster i pensionatet. Priset för dessa platser kommer att meddelas senare. Handduk och sänglinne medföras av alla.

Härliga bad och en underbart vacker park med i övrigt naturskön omgivning.

Anmälan om deltagande torde snarast och helst före den 1 juli, senast den 15 juli, göras till Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Det vore önskligt att samtidigt med anmälan erhålla uppgift om vilka som nöja sig med »lägeranordningarna» (och om säng önskas), och vilka som önska plats i pensionatet. För placeringens skull bör även ålder uppgivas.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Något om Herrens verk i Puchengdistriktet.

Efter studentföreningens våldsamma anfall på vår tältmissionsverksamhet vid jultiden — det blev, inom parentes sagt, mera till gagn än till skada för vårt anseende i staden — fingo vi en skön vederkvickelse för våra hjärtan såväl som rekreation för våra nerver under en tjugo dagars bibelskola med evangelister på kinesiska nyårets sista månad.

Huru sant säger ej Skriften: »När dina ord upplåtas, giva de ljus.» Herren kom mig till hjälp, så att jag dagligen kunde giva två à tre timmars undervisning. Kursen omfattade bibelkunskap, föreläsningskonst, textbehandling, homiletik, predikoövningar (med kritik), bibliska studier angående själavinnandet, deklamation av bibliska berättelser på vers, välskrivning samt bibelstudier för uppbyggelse.

Under det senare trängde det sig på oss med makt, att orsaken till kallsinnigheten i församlingen och till det jämförelsevis ringa resultatet av evangeliseringsarbetet är, att Herrens tjänare nu sakna det, som utgjorde styrkan i apostlarnas och de första kristnas liv och verk, personlig erfarenhet av det, som Herren Jesus utlovade åt sina lärjungar under benämningen »Faderns löfte» (Luk. 24: 49), då han redan förut givit Den Helige Ande (Joh. 20: 22). Ack, att de intryck, som Herrens Ande gav oss då, må kunna fördjupas och väcka till förökad tro. Böneinötet, som vi med manliga och kvinnliga arbetare höllo en afton efter ett samtal angående huru vi nu bäst skulle befrämja Herrens verk ibland oss, var outsägligt dyrbart.

* *
*

Det är stort, att vi få komma med den lilla tro, vi äga och söka gripa om de himmelska verkligheterna. Herren har under den sista tiden vid mina missionsresor till predikoplatser över söndagarna låtit mig få se sina verk, och härom vill jag nu i korthet berätta något. Jag blir mer och mer övertygad om, att det är endast då Herren Kristus verkar med oss »med ord och gärning med teckens och unders kraft» genom Guds Ande, som det blir möjligt att hedningarna kunna göras »tron lydaktiga», se Rom. 15: 18, 19.

På vägen till bistationen Hsing-she-chen besökte jag den sjuke portvakten. Han hade fått medicin för sitt dåliga hjärta. Denna hade borttagit hans svåra plågor, men nu låg han där, oförmögen att röra sig, tala eller ens öppna ögonen. Då det sades mig, att hans sinne ännu var klart, försökte jag dock med några Skriftens ord stärka honom till tro på Jesu fullbordade verk, som förvärvat honom rum i de himmelska boningarna för blodets skull. Efter bön i Jesu välsignade namn maste jag fortsätta min resa.

Då jag på återvägen besökte hans hem, hade Chang redan fått hembud. På min fråga hur slutet varit, svarade släktingarna: Ack, missionär Linder. Ni hade ej gått långt förrän bror började tala. Full av fröjd sade han: »Nu ser jag himmelens port, den är öppen för mig. Jag hade förut för en tid förlorat den ur sikte. Nu ser jag in i himmelen.» Bror, sade då svägerskan, då du nu är bättre, skall du äta den mat, som missionären hade med sig. — Nej, nu äter eller dricker jag ej mera, nu skall jag gå till min himmelska boning. Se porten är öppen för mig. — Bror, vad ler du åt? frågade om en stund svägerskan. »Jo, jag ser himmelens härlighet — porten står öppen för mig, jag skall nu ingå genom porten.» — Sedan han med klar röst bedit till Gud och tackat honom för hans nåd, insomnade han för att ej mera vakna i denna syndens och lidandets värld. Hans saliga död hade gjort ett djupt intryck på byfolket, som sedan vid begravningen gav vår vän Chang de bästa vitsord som kristen. Herren skall nog göra något för sitt namn i denna lilla by. Mig har denna lilla händelse gjort obeskrivligt gott.

* *
*

Söndagen därpå predikade jag i »grottkyrkan» hos våra vänner, emigranterna i östra distriktet. Såsom främlingar, utan by med mur omkring, ha de ej lätt att skydda sin gård och måste ständigt vara på sin vakt mot rövare, så snart skymningen faller på. Några troende samlades i f. d. buddistgrottan, som nu blivit omändrad till kapell med nya bänkar, bord o. s. v.

Det är roligt komma till dessa vänner, som i all enkelhet föra riktigt församlingsliv med kyrkbok, husförhörsbok, kollekter och församlingskassa. En extra grotta inne i grottlabyrinten med dörr, som leder till en djupt nere i åkern insänkt gårdsplan, höllo de på att iordninggöra åt våra kvinnliga arbetare, att användas vid deras besök.

Av ledaren, unge Li, fick jag höra en berättelse om erhållen underbar Herrens hjälp, då under sommaren »soldater» kommit till hemmet, bakbundit Lis händer och obarmhärtigt slagit honom, på-

stående att han hade ett gevär i sin ägo. Detta är en vanlig förevändning för att plundra civila. Och ej nog därmed. Li släpades bort till vaktposten och blev där åter våldsamt slagen med ett långt spadskaft; han fick åtminstone trettio slag. »Huru kunde du uthärda? Blev du inte alldeles fördärvad?» frågade jag. Då lyfte Li handen och sade med hänförelse: »Jag kände ingen smärta; jag såg Jesus, och när de slogo mig som värst, fyllde han mitt hjärta med en outsäglig frid och glädje. Jag gav intet ljud ifrån mig, och de höllo på att slå mig, till dess deras löjtnant förbjöd dem att fortsätta. Så hjälpte mig Herren ifrån det hela genom en ringa utbetalning av tre dollars.» Nu förstod jag orsaken till vännen Lis uppoffringar och nitälskan för Guds sak: han har fått uppleva Guds hjälp. Prisad vare Herren, hans nåd flödar än!

* * *

Efter middagen fortsatte jag till ett möte hos en välbärgad lantbrukarefamilj, där jag hoppas, att Herren fått ett nytt inträde. Det är ett idealiskt kineshem. Tre högväxta, intelligenta karlar bo här med sina hustrur och barn, sköta egendomen gemensamt och ha gemensamt hushåll. Allting hålles i mönstergill ordning, och välstånd råder.

Äldste brodern förestod för några år sedan, då han var apotekare i Suen-chia-chuang, vår bistation därstädes; han och hans hustru äro döpta. Vi hade under sommaren såsom vårt böneämne, att Herren också skulle påverka brodern, 35 år gammal. Då studentoroligheterna som bäst pågingo här i Pucheng, och jag kände mig ganska nedstämd, kom denne man och berättade till min stora uppmuntran under rörelse följande:

»En afton besöktes plötsligt vårt hem av ett band väl beväpnade rövare. Tre av oss bundos vid husets pelare, och våra åsnor leddes ut. Då jag gick i borgen för pengarna, de skulle ha, blevo de andra frigivna. Jag fördes på natten med bakbundna händer långt bort in bland raviner-

Kinesiska lantmän, som inta sin måltid.

na till en grotta, där bandet log in. Där bundos även mina ben. En beväpnad vakt sattes på vardera sidan om mig, och jag fick sitta på golvet, lutad mot en vägg.

På vägen hade jag gått och mumlat på en bön, som min bror lärt mig, till dess en av rövarne snäste av mig med beskedet, att de voro storrövare, som inte fruktade församlingen eller missionen.

Där satt jag nu och led vid tanken på det öde, som nästa dag väntade mig: obeskrivlig misshandel för att av mig utpressa mera pengar. Det syntes mig, som skulle jag inte kunna gå igenom med livet.

Tungt syntes det mig också att dö, och jag försökte få loss mina händer, men repen snoddes därvid så mycket hårdare omkring handlederna. Jag suckade till Gud i min nöd, och han gav mig ett tecken att han ville låta mig leva. I ett nu, på ett underbart sätt, kommo mina händer lösa. Fötterna voro snart fria, och Herren lät en så tung sömn falla över mina vaktare, att de inte ens vaknade, då jag vid grottöppningen i mörkret kullslog det uppstaplade giller, som de utsatt för att hindra min flykt. Utkommen sprang jag för livet. Tvenne gånger störtade jag i mörkret utför trettio fot höga branter, men Gud bevarade mig, så att jag kunde springa ända till dagningen. Då nådde jag människoboningar och kunde gömma mig hos välvilligt folk samt skicka bud till de mina, att de under natten skulle ligga gömda ute på åkrarna och ej vara hemma.»

Så lydde berättelsen. Nu var Chang gripen av Guds nåd, han gav Gud all äran. Vilken uppmuntran för mig i de hjärtslitande erfarenheter, som vi själva då hade att genomgå! »Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss!» ljöd det med makt i min själ. — Även vi fingo ju också se huru Herren hjälper.

Jag reste som sagt till denna familj för att leda ett möte där. Det blev en skön söndagsafton. Tre av gossarna äro elever i vår skola i Pucheng, och nu uppstego bönesuckar om att Herren skall vinna detta hem helt för sin räkning. På morgonen, då jag skulle resa, kom den räddade brodern in till mig och böjde knä och överlämnade sig i en rättfram bön om förlåtelse till honom, som räddat honom ur nöden. Nyligen har jag haft besök av äldste brodern, som tror, att det är ett verk av Gud i hans själ. Vilken nåd att få vara med om sådant i ett hedniskt land!

* *
*

En påföljande söndag var jag i Hua-chow, vårt södra distrikt, för att hålla ett månadsmöte. På grund av krigstillståndet har det förut icke på ett helt år varit möjligt besöka dem. Vid mitt inträde på stationen syntes ett vemodigt drag vila över vår unge evangelists ansikte. »Jag hade ämnat sända pastorn bud att inte komma», sade han. Staden var nämligen åter full av genomtågande soldater, som ständigt krävde inkvartering i husen och oroade folket. Hua-chow är en stor och folkrik domsaga, och med sina tvenne stora mellanskolor har platsen blivit en viktig agitationshärd för »det nya Kina». Officerare uppträda bland folket och hålla tal i syfte att avvärja missnöjet på grund av de ständiga skattepålagorna till militärens underhåll. »Är inte Wu Pei-fu en engelsmännens slavhund?» ropa de till folkmassorna. »Det är han», skränas det tillbaka. »Är han en varg eller är han ett lamm?» — »En varg är han!» — »Vad skall man göra med en varg? Smeka honom eller slå honom?» — »Slå honom, slå honom!» — »Vi äro nu på väg att slå honom, vilja ni hjälpa oss?» — »Vi vilja hjälpa!» o. s. v. Så låter det där. Agitationsmöten, skrän och appåder äro utmärkande drag för »det unga Kina». Vid deras demonstrationståg genom gatorna i Hua-chow skreko de, så att det lär ha varit hemskt att höra.

I en sådan miljö lever vår unge evangelist, Li Ch'eng-i med sin familj. Vilken visdom kräves ej för att kunna kvarhålla vad som här under gångna års arbete vunnits i Herrens verk! Lyckligtvis finnes i denna stad flera respektabla stadsfullmäktige, som sedan flera år samarbe-

tat med oss i nödhjälpsutdelning o. s. v., och dessutom ha vi haft försänkningar även i skolan. Det har därför ännu inte kommit till någon agitation emot kristendomen eller missionen, utan Li åtnjuter ett gott anseende.

Vi hade ett gott månadsmöte där. Församlingen valde enhälligt Li till församlingsäldste, varpå han på grund av de närvarande svårigheterna, då det gäller att kunna hålla sammanträden och missionsmöten, av mig omedelbart avskildes för sitt kall. Det känns för mig som en stor lättnad, att vårt södra distrikts församlingar nu äro betjänade av honom, i händelse vi skulle nödgas lämna provinsen. I domsagan Peishui finnes redan en tillförordnad infödd pastor.

* * *

Just som vi kommo ut från middagsmötet i kapellet, kom militärens ombud för att lägga beslag på rum åt nyss anlända trupper. »Se själv vad rum här finns», sade Li. Genast vände mannen om, vi fingo hålla övriga möten i fred, och Li slapp komma i oro för sin unga hustru och sina små barn. Under natten anlände en ny truppkontingent. Vi väcktes mitt i natten av att finna en soldat inne på gården. Han hade gått över muren. Till vår stora lättnad nöjde han sig med att låna vattenämbar.

Att såsom ovan uti allt få se, huru Herren utsträcker sin hand för att hjälpa de sina är i sanning upplyftande och ger kraft åt vittnesbördet. »De gingo ut och predikade allestädes, och Herren verkade med dem och stadfäste ordet med åtföljande tecken» (Mark. 16:20) — detta är missionens rätta väg. Bedjen vänner, att vi, Herrens vittnen, hemma och ute alltid må kunna stå i en sådan ställning att Herren kan verka med oss. I synnerhet kräver situationen härute nya uppenbarelser av Herrens kraft till att motverka inför hedningarna de sataniska företag, som nu hota att uppriva församlingen och missionen. *L. Hugo Linder.*

Från Yuncheng Sha.

»Kärleken förgår aldrig», 1 Kor. 13:8.

Detta ord kom till mig, då vi i afton inbjödos av församlingen till en avskedsfest före uppbrottet härifrån. Turen har nämligen även kommit till oss att lämna det inre av landet, och det första sällskapet skall resa i dagarna. Vi hoppades i det längsta att få stanna, men då telegram kommit från legationen i Peking, måste vi lyda. Det är skärtorsdagskväll, men vi äro mitt i packning för resan och få ej »påsklov» på vanligt sätt. Kanske få vi starta påskaftonsmorgon för vår minst 7 dagars färd i rickshaws till järnvägen norrut. Södra vägen är nämligen stängd.

Vi hade stormöte i söndags, då två personer döptes, och en äldste invigdes. Nog hade vi resa i tankarna, men intet sades till kineserna förrän måndag morgon, då församlingsrådet samlades. Det blev bestörtning bland dem, och många tårar fälldes. Vi äro djupt gripna över alla prov på kinesernas kärlek under dessa tunga dagar.

Det beslöts att genast upplösa seminarier och skolor med undantag av folk- och småskolor för gossar. Så hölls omedelbart gemensamt kollegium, varefter skolorna underrättades. Gossarna blevo djupt gripna, och rektor Swen brast i gråt, då han skulle bedja till Gud. Bland våra flickor blev det högljudd gråt, och vi kunde med möda trösta dem. Allt kom ju så plötsligt. Det var nu måndag middag. På tisdag afton hölls gemensam avslutning i kapellet, då gossarna bjödo på te och kakor. De hade pengar kvar i sin kassa. Det var en sådan hjärtlig stämning trots sorgen över det hastiga avbrottet på vår lugna termin. Så kom församlingens fest i afton. Allt vittnar om den kärlek och det samförstånd, som råder mellan de infödda och oss, för vilket vi äro så tacksamma till Gud. Nog ha vi länge önskat, att kineserna själva skulle kunna taga vid, men det kändes dock underligt, att den dagen nu är inne. Församlingsrådet valde läraren Kao till pas-

tor, och han skall avskiljas påskdagen. Vi få uppleva ett stycke missionshistoria i dessa dagar; vi svenskar få draga oss tillbaka efter de fyllda 40 årens arbete, och kineserna övertaga arbetet, om ock under bävan. Nu få vi likt Mose med lyftade händer nedbedja seger över den kämpande skaran härute, som pastor Kao bad om i sitt tal, på samma gång han tackade för allt vi utstått för att komma hit. I Herrens egen hand få vi lämna hans plantering härute.

Maria Nylin.

Rapport från Juicheng Sha 4:de kvartalet 1926.

I okt. hade vi vårt sedvanliga höstmöte, då mycket folk var samlat. Fyra personer fingo mottaga dopet. Vid söndagarnas predikningar har det samlats så många att kapellet varit nästan fullt varje söndag.

Kinesbröderna ha varit ute på marknader och i större byar med tältet under en månads tid. På en del platser ha de varit villiga att samlas och stilla lyssnat. På andra platser har befolkningen varit mera hård och oemottaglig.

I gosskolorna avslutades höstterminen strax före jul. En del av gossarna kunde ej gå hem till sina hem på grund av oroligheterna där, utan måste stanna kvar.

En avlönad boksäljare och flera frivilliga ha sålt flera tusen bibeldelar under året, 6,000 eller något däröver. Gatukapellet har under detta kvartal ej kunnat öppnas, ty skolelever ha nödgats använda det till sovrum under hela terminen.

Fröken Judith Hultqvist kom tillbaka till Juicheng i dec. efter sin hemvistelse.

Tre församlingsmedlemmar har under 1926 fått sluta sin vandring härnere. Bland dem är vår skollärare Uang Teh-sheng, som i sina unga år fått hembud. Han var endast 28 år. Tre församlingsmedlemmar ha under året uteslutits. Församlingsmedlemmarnas antal vid årets slut är 78 personer. Kinesiska församlingens bidrag till de olika verksamhetsgrenarna under året är omkring 550 kronor.

Juicheng i jan. 1927.

Oscar Carlén.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under maj 1927.

Allmänna missionsmedel.

760.	»Majblomma från Dalecarlian»	15: —
761.	Hvetlanda Flickförening	350: —
762.	O. A. J., Norrköping	25: —
763.	E. L., Köpenhamn	1,000: —
764.	»Ur Guds rika förråd»	10: —
765.	H. och I. J., Göteborg	35: —
766.	»I st. f. blommor till fru Anna Holmgrens, Köping, bår», gm I. E.	304: —
768.	»Vänner som Herren direkt sänt»	30: —
769.	»Onämnd»	20: —
770.	»Senapskornet», Lidköping	100: —
772.	E. J., Boden, till J. Aspbergs underh.	100: —
773.	»Onämnd»	20: —
774.	Syföreningen och skördefestmedel fr. Källunge, gm A. B.	80: —
775.	D:o från Vallstena, gm d:o	60: —
776.	Koll. i Norrlanda, gm d:o	5: —
777.	D:o i Kräklingbo, gm d:o	3: 67
778.	D:o i Ljugarn, gm d:o	7: 03
779.	D:o i Gårda, gm d:o	9: 14
780.	D:o i När, gm d:o	5: 24
781.	D:o i Lye, gm d:o	5: —
782.	Do i Anga, gm d:o	6: 27
783.	D:o i Ala, gm d:o	6: 07
784.	D:o i Alskog, gm d:o	7: 10
785.	D:o i Lau, gm d:o	8: 30
786.	D:o i Stanga, gm d:o	5: —
787.	D:o i Etelhem, gm d:o	8: 75
788.	D:o i Buttle, gm d:o	2: 43
789.	Fytlnad gm d:o	1: —
790.	»Annie»	10: —
791.	»Onämnd», sparb.-medel	63: 50
792.	»I st. f. blommor till fru Anna Holmgrens bår», gm I. E., Köping	5: —
793.	M. L., Värna, »Herrens tionde»	18: —
794.	»Matt. 28: 20»	10: —
796.	H. G., Sthlm	30: —
797.	F. H., »tionde»	12: —
798.	K. och B. F., Saltsjö-Storängen	300: —
799.	Holmestads sykrets	100: —
802.	E. och M. P. T., »lite respengar från Kina till Sverige»	20: —
803.	Vänner i Hemse och Alva, till H. Lindérs underh., gm A. L.	27: —
804.	J. S., Huskvarna, »tackoffer på 60-årsdagen, »Gud är trofast»	20: —
805.	Testamentsmedel efter avl. lärarinnan fröken Alma Dunder, Karlsborg, gm A. K.	500: —
807.	Ödeshögs syförening	200: —
808.	Vänner i Hova, till Anna Janzons underh., gm H. B.	55: —
809.	»En onämnd vän»	25: —
810.	H. P., gm I. A., Norrköping	12: —
812.	K. G., Sthlm	20: —
813.	Efter avl. grosshandl. C. E. Lindholm, Sthlm, enl. gåvobrev	5,000: —
814.	Sparb.-medel fr. Flisby, gm E. B.	135: —
815.	D:o fr. d:o, gm d:o	15: —
816.	Koll. i Flisby 8/5	65: —

817. E. H., Uppsala 10: —
818. Fam. T., gm M. E., Vrigstad 17: —
819. S. J., gm d:o 3: —
820. M. J., gm d:o 5: —
821. M. E., Vrigstad 15: —
824. »Onämnd, tackoffer på födelsedagen» 100: —
825. S. J., Vreta Kloster 100: —
826. »Svensk kvinna» 30: —
827. »En blomma på Milda C:s bar» 5: —
828. H. A., Karlskrona 3: 25
829. E. P., Mölnbo 3: 75
830. S. J., Örebro 500: —
831. »Kinavän, Verlanda, 8/5», till C. och E. Bloms resor 200: —
832. O. Å., Spjutsbygd, till missionärernas resor och underh. 10: —
833. Stengöl-Spjutsbygds missionssyförening, resterande autkionsmedel, till d:o 11: —
834. »Ett litet tackoffer från H. L.» 100: —
835. Räntе på en inteckning 605: —
836. Tackoffer. Job 1: 21» 25: —
837. E. L., Sthlm 10: —
839. Östra och Västra Arbetsföreningarna, Jkpg, 1/3 av försäljn. d. 14/5, gm A. L. 175: —
840. »Elina och Ivar» 40: —
841. E. S., Rödjenäs 5: —
842. I. M:s sparbössa, gm G. H., Undersåker 4: 60
843. H. H., Sthlm 2: 75
844. »Till missionärernas undsättning» 200: —
845. D. U. F., Önnestad, skördefestmedel 150: —
846. H. J., Katrineholm, »till hjälp för vännerna Berglings resa» 50: —
848. N. S., till Estrid Sjöströms underh. gm S. N., Skellefteå 10: —
849. A. B—n, veckoslantar, till d:o gm d:o 5: —
850. Medel insaml. i en skolklass, gm K. A., Eksjö 8: 74
851. Syföreningen Sibyllegat. 52, gm F. D. 25: —
852. L. J., gm C. J., Järnboas 10: —
853. C. J., gm d:o 11: 50
854. H. H., Sthlm 100: —
855. Syföreningen »Hoppet», Hälsingfors 300: —
856. E. S. H. 100: —
859. E. Ö., Sthlm, ett litet tackoffer 15: —
860. D. B., Huskvarna 5: —
861. A. D., d:o 3: —
862. N. O., d:o 1: —
864. Koll. i Säter 30: —
865. D:o i Brötjärna 14: 50
866. D:o i Dala-Järna 9: —
867. O. O., Vansbro 5: —, I. I., 10: — 15: —
868. Koll. i Borlänge 42: —
869. D:o i Hosjö 10: —
870. Vänner i Bjursås 7: 50
871. Syfören. i Månsta 25: —
872. Ur en sparbössa, d:o 3: 65
873. Koll. i Skattungbyn 15: 30
874. P. M., d:o 10: —
875. Koll. i Lobonäs 24: —
876. D:o i Söräng 5: —
877. O. B., Ovanåker 25: —
878. Koll. i Ede 6: —, i Skällbo 6: 50 12: 50
879. D:o i Mo 5: —
880. O. N., Mo 10: —
881. »Onämnd» 1,000: —
882. Flickornas syfören. i Boda 150: —
883. E. Ö., Fredsberg 10: —
884. »Gunnar» 20: —
885. H. J., Nättraby 2: 75
886. Kinesernas Vänner, Värnamo 200: —
887. E. & M. Ph. T., Linköping, »lite respengar fr. Kina t. Sverige, 1 Kor. 17: 13» 50: —
889. »Tackoffer» 20: —
890. Koll. i Hosjö 10: —
891. »En vän» 500: —
892. Nye Ungd. fören., »till våra missionärers underh.» 100: —
893. Koll. i Norrköpings bönekrets, gm G. T. 67: 46
894. I. & G. T., gm d:o 100: —
895. O. Ö., gm d:o 15: —
896. Okänd på Stadsmissionen 10: —
897. Från några kinavänner, gm S. St. 55: —
898. B. & J. 100: —
899. B. S., Sthlm 5: —
901. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh. 450: —
902. A. E., Upplands-Väsby, »ett litet strå till stacken» 10: —
903. R. R., Borås 7: 75
904. G. K., Björköby 15: —
905. »I st. I. blommor», lämnat på Duvbo 28/5 10: —
906. E. & B. G., Sollefteå 23: 75
907. E. S. B., Katrineholm, »tionde» 22: 50
908. Galtas mfg 40: —
909. A. L., Skellefteå, till Estrid Sjöströms underh., gm S. N. 10: —
910. »Semesterpengar» till d:o, gm d:o 175: —
911. Koll. vid bönemöte i Motala 27/5 23: 09
912. H. E., Vanga, »en blomma på mor Ingas grav. Upp. 7: 9—10» 25: —
913. A. G., Malmö 50: —
915. Koll. i Betesdakyrkan, Kristihimmelsfärdsdag 554: 12
916. »Genom Guds nåd» sparb.-medel 10: 15
917. K. F. U:s centralfören. för Maria lunds underh. 100: —
921. Del av koll. i Betlehemskyrkan, Sthlm, Kristi himmelsfärdsdag 69: 33
922. Tillägg till koll. i Betesdakyrkan 26/5 20: —
923. Ö. H. K. U—d. Tackoffer d. 14 mars fr. Ulriksdal 31: 70, d:o fr. Korsberga 60: 50, d:o tillägg fr. Hvetlanda 15: —, sparbössemedel fr. Näsby 154: —, till missionärernas underhåll fr. Boda 100: —, d:o fr. Nye 250: —, d:o fr. Mamrelund 30: —, till C. & E. Bloms underh. fr. Mamrelund 50: —, Skede 50: —, Hjältaryd 50: —, Eckerda mfg 50: —, till M. Lindéns underh. fr. Holsby 25: —, Holsby vid besök 22: 50, till Judith Hultqvists unnunderh. fr. Ulriksdal 30: —, Mörteryd 200: — 1,098: 70
924. De Ungas syfören. i Kroxhult 100: —
925. S. J., Örebro 400: —
930. »Den 26/5, Ps. 117» 1,000: —
931. Ps. 31: 4, till R. Andersons underh. 200: —
932. Nehemia 4: 14 400: —
933. »Herrens tionde» 40: —

Kr. 19,278: 94

S. M. K:s Pensionsfond.

801. Från en hemgången missionsvän, till Pensionsf., gm A. J., Köping 60: —
855. Syfören. N:r 2 till d:o 107: 31
856. D:o N:r 3 till d:o 50: —
929. »2 Mos. 35: 5» 50: —

Kr. 267: 31

Särskilda ändamål.

767. S. S., Sthlm, för infödd lärare i Mienchih 137: 50
771. P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-lien 30: —
795. Onämnd, till Maria Pettersson, att anv. eft. gottf. 25: —
800. Jkpgs Kristl. Yngl.-förenings Missionskrets, till Hugo Linder att anv. till särskilda ändamål gm N. P. 220: —
806. S. A. J., Luleå, bidrag till evangelists underhåll 100: —
811. I. A., Norrköping, till Maria Pettersson att användas efter gottfinnande 10: —
822. H. S., till fru Augusta Berg, att anv. eft. gottf., gm M. E., Vrigstad 10: —
823. Syföreningen N:o 1, Sthlm, sparb.-

	mede', för underh. av bibelkv. i Honanfu	155: 40
838.	Blasieholmskyrkans Barnmfg för skolgossen Tsai En-iu underh.	100: —
847.	H. L., Mariestad, födelsedagsblommor, till Gerda Carlén	21: —
863.	»En Kinavän», till Axel Hahne, att anv. efl. gottf., gm S. L., Ystad	10: —
888.	Skärstads Norra Friförsamling, för evang. »Gylleustjärnas» underh.	200: —
900.	A. P., Sthlm, till August Berg	10: —
914.	A. G., Malmö, för evangelisterna Hsiao Hsi och Wei Tien-chen	250: —
918.	Daggryningen i K. M. A. för de sju flickskolorna, Honanfu, Hoyang, Ishih, Mienchih, Pucheng, Puchow, Hancheng	1,750: —
919.	D:o dyrtidstillägg för d:o	700: —
920.	D:o för lärarekrafter Honanfu 200:—, Hoyang 100: , Ishih 100: —, Mienchich 100: —, Pucheng 100: —, Hancheng 100: —, Puchow 75: —	775: —
926.	S. J., Örebro, för Li Pao-tos underh.	400:
927.	D:o för bibelkv. Kao's underh.	200: —
928.	Från avlidna fru Mathilda Andersson, Hareryd, Flisby, till barnhemmet i Sinan	100: —
		Kr. 5,203: 90

Allmänna missionsmedel	**19,278: 94**
S. M. K:s Pensionsfond	**267: 31**
Särskilda ändamål	**5,203: 90**
Summa under maj månad 1927 kr.	**24,750: 15**

Med varmt tack till varje givare!

»Så tacka vi dig nu, vår Gud, och lova ditt härliga namn.» 1 Krön. 29: 13.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1927 i sin 32:dra årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

- - - - - MISSIONSLITTERATUR. - - - - -

Från *Svenska Missionens i Kina Förlag* kunna följande böcker rekvireras:

Hudson Taylor.
Mannen som vågade. Tredje uppl. En skildring för ungdom av Marshall Broomhall. Med talrika illustrationer. Pris kr. 1: —. 5 ex. 25 % rabatt.

Ädelstenar i Mästarens krona.
Livsbilder från missionsarbetet i Kina av fru R. Goforth. Pris kr. 2: 25. På denna bok lämnas nu 50 % rabatt.

Genom lidande till seger.
En kineskvinnas livskamp av Ingeborg Ackzell. Rikt illustr. Pris kr. 1: —. 5 ex. 25 % rabatt.

Missionskallelsen.
Av J. Hudson Taylor. Pris 25 öre. 5 ex. 25 % rabatt.

Nya Begynnelser på den Gamla Grunden.
Av Joh. Rinman. Pris 50 öre. 5 ex. 25 % rabatt.

»Om I bedjen.»
3:dje uppl. Av James H. Mac Conkey. Pris 25 öre. 10 ex. 25 % rabatt.

Svenska Missionen i Kina, *dess uppkomst, utveckling och närvarande ställning* av Nath. Högman. Ny omarbetad och rikt illustrerad upplaga. Pris 50 öre. 5 ex. 25 % rabatt.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Vad Gud har gjort under de flydda 40 åren. — Årshögtiden. — Brev från våra infödda kristna i Kina. — Från Red. och Exp. — Tacksägelse- och böneämnen. — Svenska Missionens i Kina i Bibel- och Ungdomsvecka på Steninge. — Från missionärerna. — Redovisning. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1927.

N:r 12. ÅRG. 32. 5 JULI 1927. PREN.-PRIS 2:25.

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

FRAMÅT! JA, FRAMÅT!*

Ef. 1:15—23.

Efeserförsamlingen var en högt benådad församling. Det heter bl. a. att Gud hade välsignat den med alla den himmelska världens andliga välsignelser. Och om vi läsa detta brev, så finna vi, att Paulus, driven av den Helige Ande, talar om stora ting. Han talar till denna församling om större ting än till någon annan församling, som han skriver till. Han talar om vad de komma ifrån, han talar också om, varthän de gå. De voro en gång döda genom överträdelse och synd, utan Gud och utan hopp i världen. De hade nu fått arvslott bland de heliga, de voro Guds barn och voro satta med Kristus i det himmelska.

Fastän det är så, att de fått dessa stora förmåner, så finna vi, att Paulus alltjämt beder för denna högt benådade församling. Han beder, att de skola få syn på dessa härliga ting på ett fullare och rikare sätt.

Först beder han, att Gud skall upplysa deras hjärtas ögon, så att de må förstå, vilket hopp det är, vartill Gud har kallat dem. Man kan tala om detta hopp eller denna ställning, till vilken de blivit kallade såsom Guds barn. Såsom Guds barn voro de ju Guds arvingar och medarvingar med Kristus. Det är stort och härligt. Sedan kan man också taga detta i en annan mening, d. v. s. man kan tala om det hopp, den förmån, som de fått med hänsyn till sin uppgift på jorden. De hade blivit omvända från sina egna vägar, från de avgudar, de förut tjänat, till levande Gud för att tjäna honom. Det är ock en oerhört stor sak att ha fått förmånen att få tjäna den levande Guden och få vara till välsignelse och ära för hans namn.

Vidare beder han, att de må få för-

* Anteckningar från ett föredrag av missionär *Nils Svensson* vid S. M. K:s årshögtid 1927.

stå, huru rikt på härlighet hans arv är bland de heliga. Gud hade ett arv, en rikedom bland de heliga. Detta tycker jag för min egen del är så stort, ty det visar, att Gud ser på mig såsom något värdefullt. Jag var en gång död genom överträdelse och synd, men nu ser Gud i mig och i varje individ, som blivit införlivad med Kristus, en dyrbar rikedom, ett arv rikt på härlighet. Detta får ej göra mig övermodig och komma mig att tycka, att jag är något, men det skall hjälpa mig att alltid komma ihåg min ställning, så att jag inte behöver misströsta.

Det tredje böneämnet är angående något, som vi så väl behöva. Vi fråga ofta: Huru skall jag kunna leva värdigt den Gud, som har kallat mig till denna stora härlighet? Jo, säger Paulus, det finns en kraft tillgänglig, och det är en stor kraft. Det är den kraft, som Gud använde, då han uppväckte Kristus från de döda.

Ni ha säkert lagt märke till i Gamla Testamentet, huru Herren alltid framhåller, huru stark och mäktig han, deras Gud, var. Gång efter annan säger han: Han som förde eder ut ur Egypten; Han som förde eder över Röda Havet; Han som ledde eder genom öknen. I Nya Testamentet nämnes en annan kraft: Jesu Kristi uppståndelse från de döda.

Jag är övertygad om, att det behövdes kraft vid Jesu uppståndelse. Säkerligen begagnade ondskans andemakter, så många de voro, alla sina resurser för att behålla Jesus i graven, då de fått honom dit. De visste, att om han uppstod, så voro de förlorade, men om han inte uppstod, då voro människorna i Satans våld. Men alla mörkrets makter och härskaror kunde inte hålla Kristus i graven utan på tredje dagen uppstod han. Nu säger Paulus: Denna kraft står eder tillbuds. Pris ske Gud! Den står mig tillbuds idag, den kraft, som Gud använde, då han uppväckte Kristus från de döda.

Vi behöva denna kraft för oss själva, och vi behöva den med hänsyn till det arbete, som vi skola utföra åt Gud. Vi behöva den för att kunna övervinna frestelser och svårigheter i våra egna liv, och vi behöva den inte minst för att övervinna ondskans andemakter i himlarymderna, i synnerhet i hednaland. Må Gud öppna våra ögon, att vi må kunna se storheten i detta! Därigenom kunna vi få frimodighet.

Vi ha sett i tidningarna, vilket tillstånd som råder i Kina. Vi frestas ibland att tänka: »Nu ruineras hela det verk, som vi under 10-tals år hållit på med. Nu är det bäst att vi sluta upp.» — Vi behöva därför uppmuntran och förnyad frimodighet. Men det är märkvärdigt, att de som se det på nära håll, de äro ofta frimodiga. I Shanghai träffade vi hundratals missionärer, som hade kommit ner till kusten, somliga hade tvingats att ge sig iväg utan att få något med sig. Men det syntes ingen hopplöshet hos dem. De sade: »Det är bara den onde, som försöker att göra oss missmodiga.» — De hade mod, och de hade hopp. Ja, se vi det från rätta synpunkten, så bli vi frimodiga, ty vi se då, att det är icke nederlag utan det är framgång.

Vi tänka på vad som hände år 1900.

Många fingo då släppa till sina liv. Men det är allmänt erkänt, att utsädet sedan dess burit härliga skördar. Det blod, som flöt, vattnade det evangelii utsäde, som var sått. Så gav Gud växten. Och så kommer det förvisso att gå även nu. Gud har en plantering i Kina. Där finnas nu hundratusentals, som höra honom till. Då svårigheter nu möta, komma väl en hel del att förneka sin tro, d. v. s. sådana som inte ha den rätta tron, utan ha kommit med av orätta bevekelsegrunder. Men dem Herren verkligen har fått vinna i Kina, de bli kvar. De erfarenheter, som vi i vårt distrikt fått göra, visa, att Gud utfört ett verk i kinesernas hjäran. Och vad Gud gör är bestående och går inte tillbaka. Men Gud har givit oss här hemma en stor uppgift. Vid kritiska tillfällen tog Herren under sitt jordeliv dem med sig, vilka stodo honom närmast. Så vill han också ha oss med vid sådana tillfällen och för oss uppenbara sin härlighet.

Då Herren Jesus var i Getsemane, då människornas hela syndabörda låg på honom, då hade han tre lärjungar med sig och sade till dem: Vaken med mig! Det synes, som om han behövde deras hjälp och stöd. Han tog dem med. Men de somnade. Gud måste skicka en ängel för att stärka Herren Jesus. De somnade. — Må Gud hjälpa oss, att vi inte somna! Det är en sömnaktighetens tid på många områden. Fienden vill göra oss sömniga och få oss att släppa efter i denna kritiska tid. Det gäller ej minst ifråga om våra kinesiska syskon.

Det var natt, det var på visst sätt tid att sova, då Herren Jesus kämpade i Getsemane, men det var dock icke rätta tillfället därför, ty det var viktigare saker å färde. Må Gud i sin nåd hjälpa oss att inte tröttna eller giva upp nu, då så stora saker äro i görningen i Kina! Vi få vila i sinom tid, då Herren inte längre behöver oss härnere. Men nu tror jag han vill, att vi på ett särskilt sätt skola vaka och bedja och göra våra ansträngningar i samma mån, som han ger kraft. Det finns tillfällen, och det finns möjligheter. Är det icke Guds ärkefiende, som söker få sömnaktighet att nu gripa oss? Om vi ej gå ut att tjäna Herren också i detta kritiska ögonblick, då är det vår ärkefiende och Herrens Jesu fiende, som gör den största vinsten. Må Gud hjälpa oss, att vi inte somna eller tröttna, utan hålla på att strida!

Tro aldrig, att Gud upphör med sitt verk i Kina nu. Denna oro är i stället livstecken. Hade det inte varit liv i Kina, så hade inte dessa svårigheter uppstått. Det är ett livstecken detta väldiga motstånd, som möter oss nu. Skulle vi då ge upp? Nej, låt oss bedja Gud, att han hjälper oss att gå framåt. Ja, framåt. Framåt nu mera än någonsin förut. Må vi vaka, må vi bedja, må vi hålla ut! Gud välsigne oss alla därtill!

Nils Svensson.

EN HÄRLIG SEGER.*

»I allt detta vinna vi en härlig seger genom honom som har älskat oss.» Rom. 8: 37.

Om jag skulle försöka att i ett par korta ord sammanfatta mina erfarenheter ifrån arbetet i Kina under den gångna arbetsperioden, så vet jag knappast något ord, som passar bättre än just det nyss lästa. Det är ett ord, som talar om s e g e r. Det kan ju synas underligt att i en tid som denna tala om seger i missionsarbetet. Missionen i Kina har ju kommit in i ett läge, mera kritiskt än någonsin. Och ändå tror jag, att både med avseende på det gångna arbetet och det, som ligger framför, kunna vi med full tillförsikt säga: »I allt detta vinna vi en härlig seger.»

S. M. K. firar just nu sin 40-årshögtid. Om vi blicka tillbaka på dess historia, kunna vi säga med tanke på tider som gått: I allt detta ha vi vunnit en härlig seger. Många segrar ha kanske för tillfället synts såsom nederlag, men de ha dock i längden visat sig vara segrar. Det har varit tider i vår missions historia, som ha synts vara mycket mörka. Vi ha stått inför svårigheter, som synts oss oövervinneliga. Då ha vi emellertid många gånger fått stå stilla och se, att det vi inte kunde göra, det kunde Gud, då han kom med sin hjälp. Så ha vi fått gå framåt förtröstansfullt och i tro. Vi vinna seger genom honom som har älskat oss.

Jag satt just nyss och tänkte på, att liksom S. M. K. nu firar sitt 40-årsjubileum, så skulle vårt distrikt i Honan, det område, som jag har förmånen att här representera, kunna fira sitt 25-årsjubileum. Det är nämligen i år 25 år, sedan vårt arbete började eller rättare sedan missionen fick fast fot i vårt Honandistrikt. Det var år 1902. Det skulle säkert vara mycket trosstärkande att återgiva en del erfarenheter från den tiden, men andra skulle kunna göra det bättre än jag, och tiden tillåter det inte nu. Så mycket måste jag dock säga, att vi åter och åter fått se, hur Herren har gått före och banat väg.

Man kan i allmänhet säga om Honanfolket, att de äro hårda och oåtkomliga, svåra att inverka på i någon riktning, men man kan också säga, att då en Honanman blivit omvänd till Gud, så får han något av järnets fasthet i sin tro. De erfarenheter, som jag har gjort därute i arbetet, stämma överens med detta omdöme.

Vi ha fått se många uppmuntrande prov på våra kristnas ståndaktighet och deras frimodighet under svåra förhållanden. Särskilt under de sista åren ha oroligheter och svårigheter av många slag ingripit störande i arbetet därute. Under allt har dock Herren gått segrande fram och uttagit ett folk för sitt namn. Just under dessa prövsamma tider har den ena nya platsen efter den andra kunnat öppnas för evangelii budskap.

Vi hade, som bekant, redan för

* Anteckningar från ett föredrag av missionär *Nath. Engbäck* vid S. M. K:s årshögtid 1927.

några år sedan en sådan prövande tid, då en svår hungersnöd hemsökte våra trakter. Denna hungersnödstid gav oss missionärer rika tillfällen att på ett praktiskt sätt förverkliga det kärlekens budskap, som vi kommit att förkunna, och vi ha sett många bevis på, att det arbete, som då utfördes för att lindra nöden och lidandet, har burit rika frukter.

Jag erinrar mig särskilt en plats, en ganska stor köping, där vi under många år sökt att få fotfäste. Folket visade sig dock mycket otillgängligt. Vid ett tillfälle, då en missionär reste där igenom, sökte han samla folket och förkunna Herrens ord för dem, men resultatet blev, att en annan skara samlades och överföll missionären med stenkastning, så att han måste fara därifrån.

Några år senare, och efter det hungersnöden gått över trakten, besökte en annan missionär samma plats. Då han kom dit, mötte han på gatan en gammal man, som gick fram till honom och frågade: »Är ni från missionsstationen?» Då han fått ett jakande svar, bad han missionären så bevekande, att han skulle stanna kvar och predika evangelium för dem. Missionären besökte den gamle mannens hem, bjöds på te, och fick tillfälle att samtala med honom om de eviga tingen. Resultatet av detta samtal blev, att en kinesisk evangelist sändes dit. Denne har sedan verkat där med mycket stor framgång. Nu finnes en kristen församling såsom frukt av arbetet.

»I allt detta vinna vi en härlig seger genom honom som har älskat oss.» Då vi se Herrens nåd och trofasthet mot oss under gångna tider, stärkas vi också, så att vi med trons frimodiga blick kunna se framåt. Det har många gånger i missionens historia sett ut, som om vi inte skulle komma längre, men så har Herren återigen givit seger. När vi betrakta läget på missionsfältet just nu, så synes det kanske nästan hopplöst. Det skulle också i sanning vara så, om vi endast hade att räkna med människor. När vi se på förhållandena omkring oss, vilja vi så gärna räkna blott med det synbara, med människor. Det är gott att bliva påmint om, att sådan räkning är felräkning, och att det är Gud, som leder verket till sitt namns förhärligande och till seger för sitt rike. Fastän det ser mörkt ut just nu, så kunna vi därför med frimodighet även med avseende på framtiden säga: I allt detta skola vi vinna en härlig seger. Det behagar ibland Herren att pröva sina redskap, ja, rent av ställa dem åsido för en tid, och detta för att han själv skall bli så mycket mer uppenbar. Just det har Herren nu gjort med de utländska missionärerna. Han har ställt dem åsido, och jag tror, att han har gjort det, för att han själv skall få te sig så mycket större för oss. Kanske skola vi få se, att Herren går fram i våra församlingar på ett rikare och härligare sätt än han någonsin gjort.

Kanske synes det för mången underligt att i en tid som denna, då förföljelse hotar församlingarna som aldrig förr, missionärerna, i stället för att stå församlingarna bi, lämna stationerna. Det är dock förhållanden, över vilka missonärerna ej råda, som tvingat där-

till, och vi tro, att Herren även genom detta vill förhärliga sitt namn. Det får ej vara så, att de segrar, som vunnits, ha vunnits därför att missionärerna voro så trogna och skickliga, utan därför att Herren verkade och uppbyggde sin församling. Gud är mäktig över allt och alla, och han skall föra sin sak framåt till seger. »I allt detta vinna vi en härlig seger genom honom som har älskat oss.»

Nath. Engbäck.

Förföljelse och väckelse i Kina.

I större delen av södra och mellersta Kina har pågått och pågår en svår kristendomsfientlig agitation, förenad med en vittomfattande förföljelse mot de kristna. Metoderna, som nu användas, äro mera listiga men mindre blodiga än boxarrörelsens 1900.

De kristnas lidanden här påminna om vad den första kristna församlingen i Jerusalem fick utstå. Några av de troende kineserna hava blivit satta i fängelse; andra hava under hån drivits genom gatorna; åter andra ha blivit slagna, misshandlade och bötfällda. På vissa platser hava kyrkor blivit stängda och förseglade, åtminstone för någon tid; i andra kyrkor hava alla inventarier sönderslagits och förstörts eller bortrövats. Denna rörelses mål är bl. a.: »Bort med kristendomen! Bort med de kristna! Bort med bibeln!»

I vissa fall hava de kristna församlingarna till synes gått tillbaka, men i andra fall har, genom de kristnas trosfrimodighet, förföljelsen åvägabringat härliga segrar. I en stad, där på grund av förföljelse ett par församlingsmedlemmar avföllo, förökades församlingen dock i antal så, att den blev dubbelt så stor som den var förut. I en annan stad hava, under årslång förföljelse, tvåtusen personer kommit till tro på Jesus, så att kyrkan måste tillbyggas.

*

En kinesisk affärsman i Shanghai höll evangeliska möten. Flera gånger kommo hopar av studenter och andra i avsikt att störa mötena, men han gick då ut till dem och omtalade vad Herren hade gjort med och för honom samt uppmanade dem att bliva kristna och sade till dem, att han ville bedja med och för dem just där på gatan. För icke länge sedan ställde han sig, när en pöbelhop och studenter kommo, på en upphöjning och predikade Kristus för dem med det resultat, att pöbeln skingrade sig och predikolokalen blev överfylld av uppmärksamma åhörare.

Den härliga triumf, som genom tron vunnits i staden Kanchow i provinsen Kiangsi, är ett nutidens repeterande av Apostlagärningarna. Under ett helt år har väckelse pågått trots förföljelse. Dr C. E. Bousfield från Sun-Wu i provinsen Kiangsi gav mig nyligen en redogörelse om detta nådens verk i Kanchow, en stad på 200,000 invånare. Han sade:

»För omkring ett år sedan började missionär Charles A. Jamieson, tillhörande Kina Inlandmissionen i Kanchow, att hava bönemöte varje morgon i dagbräckningen, och från dessa bönemöten ledde väckelsen sitt ursprung. Små grupper voro organiserade. De hade gemensam bön, och gingo därefter ut två och två på gator, i byar och hem för att personligen tala med människorna om deras själs frälsning.

De gingo till rika och fattiga utan åtskillnad; sjuka blevo botade genom trons bön och onda andar utdrivna. Detta arbete spred sig även ibland soldaterna, så att många av dem kommo till tron på Kristus. Det sista jag hörde därifrån var, att omkring tvåtusen personer bekänt sig hava kommit till tron. Mötesbesökarna blevo så många, att kapellet måste tillbyggas, vilket de kristna kineserna själva bekostade. Det var mycket svårt, ty det var stort motstånd, men så blevo en del av motståndarna frälsta.

Vi sände några män från Sun-Wu för att undersöka detta verk. En av dem som kom tillbaka var mycket uppvärmd och började predika evangelium och har utan betalning hållit på därmed allt sedan. En av de kinesiska ledarna av denna rörelse i Kanchow, vars namn är »Himmelrikets Tan», är en underbar bedjare och en god och begåvad talare.

I Kanchow har bitter agitation och förföljelse emot kristendomen varit rådande, men genom vänligt bemötande och uthållighet i bön hava de kristna vunnit seger. Ett par gånger hava soldaterna tagit kapellet i besittning, men de kristna predikade så mycket evangelium för dem, att de lämnade kapellet i fred, och väckelsen pågick under hela tiden de södra trupperna krigade med de norra där. Mycken andlig slapphet och disharmoni har förekommit i församlingen under flera år, men sedan väckelsen började, har tillståndet fullständigt förändrats.

Vid ett tillfälle, då de kristna visste att det skulle bliva ett anfalt mot dem, anordnade de i förväg ett särskilt bönemöte. En del studenter och en pöbelhop samlades, som hade med sig käppar och stenar och ämnade förstöra hela missionsstationen. Alla portar voro öppna och herr Tan gick ut och talade med dem en stund, varefter orostiftarna lämnade stationen och gingo till sina hem.

Vid ett annat tillfälle, efter ett besök av den ryske »kamraten» Borodin, kom en pöbelhop på omkring tvåtusen personer för att förgöra de kristna och kristendomen. De gingo först till en missionsstation och funno kyrkan stängd. De bröto då upp dörren, gingo in och förstörde alla inventarierna. Så gingo de över till Kina Inlandsmissionens kapell. Här voro dörrarna vidöppna, och de kristna voro där inne och bådo till Herren. Då pöbelhopen kom till porten, hade det uppstått oenighet mellan dem själva, varför de åter skingrade sig och gingo till sina hem.

Vid ett tillfälle hade en Kristusfientlig ledare samlat en pöbelhop, räknande omkring fyratusen män. Därpå körde han bort borgmästaren och gjorde sig själv till borgmästare. Sedan började han en svår förföljelse emot de kristna. Han satte en del av dem i fängelse och andra dömde han utan orsak till att böta stora summor. Han gick så långt i sitt raseri, att en general tillhörande den nationella armén tillsade honom att vara mera moderat. De kristna höllo under tiden på med att

Poliskonstapel i Shanghai hållande Nya Testamentet i handen.

bedja. Då allt syntes hopplöst, hände det, att pöbelhopen vände sig emot sin ledare och körde bort honom. Så fingo de kristna lugn för en tid.»

*

Senare underrättelser om härliga segrar såsom svar på bön ha givits mig av

mr William Taylor, superintendent över Kina Inlandsmissionens arbete i provinsen Kiangsi. Mr Taylor säger:

»Ett kompani tillhörande de södra soldaterna fordrade att få begagna sig av byggnaderna för gosskolan i Kanchow. Mr Jamieson nekade dem det, men de togo dem i alla fall. De troende började bedja och arbeta bland soldaterna och den sista underrättelsen meddelar, att alla officerarna och en del soldater ha kommit till tron på Herren Jesus och besöka regelbundet mötena.

För kort tid sedan kommo två officerare, vilka hade med sig en del ohövliga soldater, till mr Jamieson och fordrade att få begagna kyrkan. Mr Jamieson sade då, att de behövde den själva för mötens hållande, men officerarna påstodo, att de måste hava den. Slutligen sade mr Jamieson, att kyrkbyggnaden är inte min'. De frågade: 'Vems är den då?' Han svarade: 'Den är Guds.' Då sade de: 'Du kan rapportera det till Gud, vi äro redo att kämpa mot honom.' Jamieson sade med ens: 'Ja, vi skall göra det just nu. Låt oss bedja.' Han slöt sina ögon och började bedja mitt framför dem. När han åter öppnade sina ögon, stodo krigsmännen där liksom fruktande. Så gåvo officerarna order till soldaterna att lämna platsen, varefter ledarna bugade sig för missionären och begåvo sig bort.

Detta hände på lördagen. Nästa dag kommo de till kyrkan vid morgonmötet och stannade över detsamma. Efter mötet kommo de fram och bådo om ursäkt för att de icke kommit i tid för bönemötet, som hölls före predikan.

Ett senare brev från missionär Jamieson har skildrat huru soldaterna sökte taga kyrkobyggnaden i besittning, men i stället för att intaga kyrkan, veko de hundra soldaterna med fruktan tillbaka. Guds Ande syntes verka på deras hjärtan, och de sände bud till missionären, meddelande att de funnit en annan bostad.»

*

Vid samtal om Herrens nådefulla verk i Kanchow, sade mr Taylor: »Själva drivkraften till väckelsen äro bönemötena i den tidiga morgonstunden, vilka började för över ett år sedan och allt sedan fortgått. Bönemötena började vanligtvis klockan 4,30 på morgonen och något senare vintertiden. Varken hetta, regn eller storm kan hindra folket att komma.» Missionär Jamieson förklarar, att dessa tidiga bönestunder »ha varit grunden för all den himmlska kraft, som gjort att så många själar blivit frälsta». De synliga redskapen vid denna väckelse äro bönen, personligt arbete och friluftsmöten.

*

Det är en Guds skickelse att just nu, under den antikristliga rörelsen, »The Million Testaments for China Campaign» är i stånd att utdela Nya Testamenten över hela landet. Omkring tvåhundratusen exemplar ha redan blivit utsända. Arbetet går framåt, trots all oro och strid samt hinder vid utsändandet. En missionär från södra Kina skriver: »Om Kina någon gang har behövt att få Guds ord, så är det nu.»

En missionär från Anhwei-provinsen omtalar följande: »Det var nyligen tjugu unge män, som voro mycket påverkade av den antikristliga agitationen; de kommo även och störde mötena. Men så skänktes Nya Testamentet till var och en av dem. Detta läsa de nu regelbundet samt besöka bibelklassen och hjälpa till vid de evangeliska mötena.» En välkänd missionär från Mandschuriet yttrade nyligen: »Jag önskade, att två miljoner Nya Testamenten — i stället för en miljon — nu bleve utdelade och satta i händerna på denna så rörliga nation under denna kritiska tid i Kinas historia.»

D:r J. E. Shoemaker från Yu Yao, Chekiang, missionär i Kina under 30 år, sade nyligen till mig:

»Det är i sanning en Guds skickelse, att utdelningen av Nya Testamenten är i gång just nu, när så många platser i Kina ha blivit stängda för offentligt predikande av Guds ord och kyrkor tagna. Den giver sysselsättning åt evangelister och kyrkomedlemmar. Det är hälsosamt för deras

eget andliga liv och bidrager till andra själars frälsning.»

Det gladde mig att höra från en av våra utstationers evangelister, att de tolv testamenten jag givit honom blivit utdelade och mottagna med villighet och glädje. Var mottagare hade tecknat sitt namn med löfte att dagligen läsa och bära dessa testamenten i sina fickor.

Det är en andlig strid, som i dessa dagar pågår i Kina. Därför är den bästa tjänst vi kunna göra kineserna, att vi bedja såväl i den enskilda kammaren som i bönegrupper, ej formell bön, utan verklig förbön. I förenad bön ligger mångdubbel styrka och genom den vinnas segrar trots de för ögonen oöverstigliga hindren.

Det väcker allt större intresse att bedja om väckelse i Kina. Detta växande intresse giver vid handen, att det snart skall ske ett uppvaknande här. En missionär skriver: »Redan innan de Nya Testamenten och bönekorten kommit, hade de kristna ledarna på detta fält organiserat sig i bönegrupper för att bedja om väckelse; de mötas tidigt varje morgon för bön.»

På vissa platser har redan den himmelska elden fallit och härlig väckelse pågår. Mr L. C. Osborn från Chao-Cheng i provinsen Shantung skriver: »Missionärerna på våra stationer tillbringa dagligen flera timmar i bön till Gud om väckelse i Kina. Herren har väckt och uppvärmt våra egna hjärtan, och vi vänta därigenom de härligaste resultat. Folk ha i sina hem fått bekymmer över sina synder och blivit frigjorda genom trons bön och fått förvissning om förlåtelse. Hela församlingen är helt annorlunda nu mot förr. Människor komma dagligen och begära förbön. Väckelsen sprider sig. Pris ske Gud, all ära tillkommer honom.»

*

Uti Tamingfu i provinsen Chihli har nu i två månader ett härligt nådens verk pågått. En missionär A. J. Smith skriver följande: »I glädjens säkert med oss, att Gud sänt en väckelse, vilken fortgått i två månader. Den började i männens bibelskola och spred sig snart till kvinnornas bibelskola och kom sedan till goss- och flickskolorna samt slutligen till de förnämsta av utstationerna.»

Missionärer från Kuangpingfu skriva: »Det synes verkligen som om Gud gjort ett underverk inom den kinesiska församlingen här. Mången har utan någon som helst yttre påtryckning under djup sorg bekänt synder och fel. Nu äro de glada över att ha blivit av med det som tryckte deras hjärtan. Sedan de hava bedit sig igenom, gå de ut och föra hit andra samt bedja med dem.

Väckelsens eld är tänd i Kina. Ni kan hjälpa till att sprida den genom uppriktig tro och ihärdig bön. Vill du ej avskilja en stund varje dag i stillhet och bön, att en verklig andlig väckelse må sprida sig över hela Kina? Därigenom stärkas de kristnas tro och skaror ledas till livets ljus.

Bed också för de många missionärer, som nu äro samlade i Shanghai och på andra platser i olika delar av landet.

Bedjen även att stor trosfrimodighet och ståndaktighet må givas de kinesiska pastorerna, evangelisterna, lärarna, bibelkvinnorna och alla sanna kristna, av vilka många nu äro och bliva utsatta för svåra förföljelser. Bedjen att de må bestå eldprovet.

George T. B. Davies.

---

†

Anna Roos.

I Stockholm avled den 28 juni fröken Anna Roos i en ålder av 72 år.

Fröken Roos har under 25 år varit ordf. i K. F. U. K:s förbundsstyrelse och har inom denna organisation nedlagt ett stort och välsignelserikt arbete. Hon har varit en av de ledande i föreningen Kvinnliga Missionsarbetare samt i Sv. Mongolmissionen. Även S. M. K. har haft förmånen räkna henne som sin vän och förebedjare och har nu rik anledning prisa Herren för vad han utfört genom denna sin tjänarinna.

Maria Nylin 50 år.

Den 11 sistlidne juni fyllde missionär fröken *Maria Nylin* 50 år, och eftersom vi ledsamt nog förbisågo detta, då förra numret av Missionstidningen Sinims Land trycktes, införa vi nu hennes bild och bedja, fastän sent, att få framföra våra varmaste lyckönskningar.

Fröken Nylin föddes 1877 i Kumla församling av Örebro län. Hennes föräldrar, folkskolläraren Carl Nylin och hans hustru Albertina Nylin, född Andersson, voro nämligen da bosatta där. Hon ägde förmånen att fa växa upp i ett gudfruktigt hem och kände sig redan som liten dragen till Herren. Under konfirmationstiden kom det för henne till förblivande avgörelse för Herren, och snart nog blev det också för henne en ständig önskan att såsom Herrens tjänarinna få utgå till Kina.

År 1894 genomgick fröken Nylin Örebro Småskollärarinneseminarium och tjänstgjorde såsom lärarinna i Kil under fem år. Under denna tid var Herrens ord »bo *tillsvidare* i detta landet» hennes viloplats, och då Herren sedan gjorde henne viss om, att tiden var inne, för att hon skulle inlämna sin ansökan om att få utga som Svenska Missionens i Kina missionär, gjorde hon så och blev antagen till missionär den 1 juni 1900.

På grund av boxarupproret blev hon dock ej avskild och utsänd till Kina förrän år 1904. Sedan dess har hon haft sin huvudsakliga verksamhet i detta land. Till största delen har hennes arbete i Kina utgjorts av arbete, liknande det åt vilket hon ägnade sig redan i hemlandet, nämligen skolarbetet. Först tjänstgjorde hon någon tid såsom lärarinna för missionärsbarn. Men snart nog öppnades för henne vägen att ägna sig åt uppfostran av Kinas kvinnliga ungdom på S. M. K:s fält. I vårt kvinnliga seminarium har fröken Nylin nedlagt ett omfattande och gediget arbete. För detta seminarium har hon också arbetat under sina semestertider i hemlandet, och säkerligen kommer hennes arbete där att bära rika frukter för evigheten.

Vi tacka Gud för vad han givit oss genom denna sin tjänarinna och bedja honom alltfort välsigna henne och göra henne till välsignelse. Må missionens vänner alltfort följa henne och de unga, bland vilka hon arbetat, med kärlekens intresse och förböner! *M. L.*

Robert Bergling 60 år.

Den 29 innevarande juli firas därute i Kina ännu en högtidsdag. Missionär *Robert Bergling* fyller nämligen då 60 år. Han föddes den 29 juli 1867 i Forssa bruk i Östra Vingåkers socken av Nyköpings län.

I den levnadsteckning, som bifogats ansökan om att få utgå som S. M. K:s missionär, berättar han, att det var i slutet av februari 1885, som han fick frid med Gud, sedan han förstått, att det ej var i tårar, ånger och bön, utan i Jesu Kristi dyra blod, han hade att söka försoning. Han vistades då i Norrköping, och där kom han snart nog in i arbetet för Herren.

Under denna tid kände han också en kraftig maning att utgå på missionsfältet. Det blev då också för honom ett böneämne, att Gud måtte göra honom viss om sin vilja i detta avseende. Då han sedermera kom att tänka på, att denna bön möjligen kunde nära och vidmakthålla en önskan, som kanske icke var väckt av Gud, upphörde han att bedja härom, men lovade dock först Herren att gå, när helst Gud tydligt kallade till detta arbete. Så småningom kom också denna kallelse, och år 1892 avskildes missionär Bergling till S. M. K:s missionär och utreste till Kina.

I Kina har missionär Bergling haft sitt huvudsakliga arbete i vårt Shensidistrikts norra område med städerna Hancheng och Hoyang som centralpunkter. Det arbete, som missionär Bergling där nedlagt, låter sig ej beskrivas med några få ord. Outtröttlig har missionär Bergling i sanning varit, då det gällt att sätta sig in i kinesernas svårigheter och hjälpa dem till rätta. Undertecknad, som en följd av år hade förmånen att få samarbeta med honom, glömmer ej, huru nattens timmar ofta togos i anspråk för personliga samtal särskilt med de troende kineserna. Med kärlek och tacksamhet omfattas han av dessa. De kände, att de i honom hade en vän, som ville och även i stor utsträckning kunde bistå dem i deras svårigheter.

Vid höglidsdagen ha vi nu särskild anledning att tacka Herren för vad han utfört genom sin tjänare. Må vi också i bön ihågkomma honom och det arbete, han utfört! Säkerligen gå missionär Berglings tankar ofta till de infödda kristna församlingar, han för tillfället måst lämna, och säkerligen kunna vi knappast glädja honom mera på något annat sätt än genom att bedja Gud föra verket framåt i dessa kristna församlingar. Sålunda anbefallande missionär Bergling åt missionsvännernas hågkomst i tacksägelse och förbön, bedja vi att få giva uttryck för våra varmaste lyckönskningar.

M. L.

Hemkomna missionärer.

I Sinims Land för den 20 maj meddelades bl. a., att vi vid årsmötet hoppades få hälsa två missionärsfamiljer välkomna till Sverige, nämligen missionärerna Nils Svensson och Nath. Engbäck med familjer.

Detta vårt hopp blev också förverkligat. Vi hava nu särskild anledning att erinra härom, eftersom vi äro i tillfälle att i detta nummer av vår tidning införa anteckningar från föredrag, hållna av missionärerna Svensson och Engbäck.

Missionär Svensson med familj anlände till Sverige den 28 april, och familjen Engbäck någon av de första dagarna i maj. Vid årsmötet uttalade kommitténs ordförande, överste H. Dillner, till dem alla en varm välkomsthälsning. I denna bedja vi att nu få instämma, samtidigt som vi anbefalla dem åt missionsvännernas hågkomst i tacksägelse och förbön och tillönska dem välförtjänt vila och rik välsignelse under vistelsen i hemlandet.

Senaste nytt från Kina.

Från våra missionärer i Kina ha vi de sista dagarna mottagit några korta meddelanden på brevkort, vilka vi härnedan citera. Redan dessförinnan hade vi i brev hört, att alla våra missionärer utom missionär och fru Hahne samt missionär Ringberg voro på en i Kina välkänd badort vid namn Peitaiho, belägen vid kusten nordost om Tientsin. Missionärsparet Hahne och missionär Ringberg väntades enligt detta brev dit, och då de framkommit, skulle den årliga missionärskonferensen hållas. Sedan dess ha emel-

lertid följande brevkortsmeddelanden anlänt till Exp.

Missionär *Henrik Tjäder* skriver den 9 juni: »Här ha vi just kommit i ordning på denna härliga plats invid 'det blånande hav som se'n tusende år mot' nordkinas 'kuster' har slagit'. Här bjudes härliga bad, gott om fisk, jordgubbar etc. Även ha vi tillfälle att vittna om Jesus, Gudssonen, som dog och uppstod att rädda även Kinas folk från timlig och evig skada och fördömelse. O, att vi bleve gladare kristna än vi äro! Tänk så mycket Nya Testamentet förmanar till glädje. De sista dagarna ha de södra trupperna trängt ända upp till Chengchow och Kaifeng i Honan. Här ha vi en engelsk kanonbåt på redden. Vår Gud är dock över allt och till honom står vår tillit.»

Från missionär *Aug. Berg* ha två brevkort anlänt. Det första är daterat den 10 juni och lyder: »Telegram igår avsänt från Pingyao av följande lydelse: 'Vägen blockerad. Återvända till Yuncheng. Ringberg.' Detta innebär att Malte Ringberg och Axel och Anna Hahne måst återvända. Antagligen var järnvägen blockerad av trupptransporter. Stor missräkning för oss alla. Skall meddela mera längre fram. Hälsningar. Hasteligen August Berg.» Det andra avsändes påföljande dag och meddelar: »Igår anlände följande telegram: 'Missionärerna Briscoe, Trüdinger och Ringberg avresa i dag till Tientsin' (den 9). Härav framgår, att trafiken återigen är i gang. Inget nämnes om Axel och Anna Hahne. Förstår ej, om de äro med Ringberg eller om de återvände från Pingyao. Klarhet i saken vinnes om några dagar, då jag vidare skall underrätta. Med hjärtligaste hälsningar. Tillgivne August Berg.»

Brev till våra missionärer i Kina böra alltfort adresseras: China Inland Mission, *Tientsin*, Chi. China via Siberia, och vi hoppas att missionsvännerna under denna prövningstid ofta uppmuntra Herrens tjänare och tjänarinnor i Kina med brev, vilka visa, att missionens vänner under denna tid alldeles särskilt ihågkomma dem alla.

Svenska missionens i Kina 2:dra Steningemöte

anordnas den 3—7 nästkommande aug.

Syftemålet med mötet är att bereda S. M. K:s missionsvänner, särskilt de unga, tillfälle till bibelstudier och missionsstunder, vilka vi hoppas skola dugliggöra för den uppgift, Gud givit oss.

Talare bliva: Kursledaren, missionsdirektor E. Folke, överste H. Dillner, rektor Joh. Rinman, missionärerna Th. Sandberg, R. Anderson, Nils Svensson, Nath. Engbäck m. fl.

Platsen för mötet blir Steninge gamla ståtliga slott vid en vik av Mälaren, ungefär mitt emellan Stockholm och Uppsala, en plats med härliga bad och en underbart vacker park och i övrigt naturskön omgivning.

Reflekterande erhålla närmare underrättelser från Sv. Missionens i Kina Exp., Drottningg. 55, Stockholm. Dit insändes ock snarast anmälan om deltagande.

Från föreståndarens på fältet arbetsrum.

I början av april hade jag tillfälle att under tre veckors tid avlägga besök på våra stationer i Honan. Det första besöket gällde *Lingpao*. Vi ha där en livskraftig församling, fostrad i lidandets skola, ty under flera års tid ha de kristna, i likhet med folket i allmänhet, fått lida oerhört av rövares och soldaters förtryck. Flera ha måst lämna sina hem och taga sin tillflykt till provinsen Shansi. Det kännes mycket ömt om många av dem. Våra församlingar i de tre provinserna ha självvilligt insamlat medel för att något bistå de mest behövande, och av befintliga innestående nödhjälpsmedel har missionen ock lämnat något bidrag.

Lidandet är ju ej för köttet något behagligt, men det här dock alltid rättfärdighetens fridsfrukt för dem, som därigenom blivit övade. Vi ha två dugliga evangelister i denna församling. Sedan de kommit till tron, ha de tagit sig namnen Paulus och Johannes. Personligen tillta-

las jag ej så mycket av sådan namnförändring i ett land som Kina, där det finnes gott om vackra och betydelsefulla namn, men det må nu vara min uppfattning. Vad jag ville ha sagt är det, att om församlingen har en Paulus och en Johannes bland sina ledare, så bör man ju kunna ha gott hopp om densammas tillväxt och förkovran.

Jag tillbringade en söndag i Lingpao, och vi hade kapellet fullsatt med folk. Flera kommo ett gott stycke från staden. På måndagen hyrde jag en skottkärra och begav mig med »Paulus» som sällskap till den två svenska mil från staden belägna köpingen *Chüeteo-chen*, där vi ha en utstation. Denna plats har en ganska stor skara av varma kristna. Kapellet är större än i Lingpao, men lär ej räcka till om söndagarna. Det var här, som vår nitiske och erfarne tältpredikant Henrik Tjäder för åtskilliga år sedan hade tältmission, och nu träffade jag några kristna, som då för första gången hörde evangelium.

Jag nämnde, att jag hyrde en skottkärra. I dessa bilarnes tidevarv låter det ju allt för prosaiskt, men ännu har densamma icke tjänat ut! Med min sängkläderspåse som underlag var det gott att då och då få sitta upp och bliva skjuten fram ett stycke på vägen. Min körare var en alldeles ovanlig man, ty han bara yrkade på att jag skulle »sitta upp», under det att jag ville spara honom. På hemvägen besökte vi en by, där en ung kristen man tagits tillfånga tillika med flera andra, under den förevändningen, att de tillhörde »röda spjutföreningen». Han hade blivit slagen ganska mycket, och då jag bad honom taga av sig sin rock, visade hela ryggen en massa av röda sårmärken. Tillika med flera andra var han med rep bunden kring händer och ben. De fingo tillbringa dagarna utan något att ligga på annat än bara jordgolvet och utan någon annan beläckning än kläderna de buro på kroppen. Vi förklarade ju för deras väktare, att åtminstone denne man ej tillhörde den nämnda föreningen. Det hela var ett utpressningsförsök, och tretton män ådömdes att tillsammans betala sex tusen kronor!

*

Från Lingpao reste jag till den närbelägna staden *Shanchow*. Vi ha ej några döpta kristna där, men några som vilja tro på Gud och nu, sedan evangelistfrågan blivit ordnad på ett mera tillfredsställande sätt, ha vi gott hopp om platsen. Kapellet är vackert men litet. Ganska mycket militär besöka gästrummet och få där tillfälle att samtala med våra arbetare.

Skottkärran användes ännu som fortskaffningsmedel i Kina.

I *Mienchih*, som var nästa anhalt, tillbringade jag ett par dagar. Väglaget var förskräckligt på grund av regn. Jag fick låna ett riddjur och besökte tvenne av våra gamla evangelister, *Kung* och *Cheo*. Den förre, som går under namnet »Bågen», är nu rätt klen och orkeslös. Han låg vid mitt besök, och jag har en känsla av, att vi ej mera återse varandra härnere. Likt äldre personer levde han i minnet om sitt gamla liv. Han talade om, huru han av pastor Hsi avvandes från sitt opiumbegär, han prisade Frida Prytz' ödmjukhet och saktmod, Henrik Tjäders nit och värme, Augusta Bergs kärlek, men först och främst sin Frälsares stora nåd och barmhärtighet, och så kvävdes rösten av tårar.

Cheo, vanligen kallad »Arken», var under boxaråret våra tre systrars, som flydde från Honan, stora hjälp. Man står i fara att under årens lopp förgäta detta. Han hade hemsökts av en stor prövning, i det att en av hans söner avlidit på en avlägsen plats, efterlämnande en ung änka. Egendomligt nog hade hennes svärföräldrar ej ännu meddelat henne förlusten, ehuru en rätt så lång tid förflutit sedan dödsfallet inträffade.

I *Sinan* tillbringade jag några dagar bland de små barnen och deras »mamma», vår kära syster Maria Pettersson. Söndagens möten voro väl besökta, gosskolorna i full gång och de små värnlösa, många av dem på ett eller annat sätt missformade och hjälplösa, tillbringade en sorglös tillvaro. Detta kärlekens verk uppskattas av kineserna — kristendom i praktiken — och skall förvisso bära frukt

Till sist gällde besöket *Honanfu*. Trots olämpligt väder och väglag ökades mötesbesökarnas antal vid det avhållna stormötet mer och mer för varje dag. Tvenne personer döptes. Missionär Verner Wester, som under syskonen Engbäcks frånvaro t. v. ombetts att hava tillsyn över församlingen, var mig tillmötes där. I flickskolan var verksamheten i full gång. På grund av den politiska situationen rådde ju en viss oro i sinnena, mest så dock i våra, alldenstund vi i dagarna mottogo ett telegram från vår konsul med tillrådan att t. v. lämna provinsen. Andra missionssällskaps missionärer, amerikanare och engelsmän, hade, de flesta, allaredan rest till kusten. F. t. syntes ingen anledning giva vid handen att vi skulle behöva lämna vårt arbete, men sakernas ställning kan ju helt hastigt förändras. Kanske ett annat meddelande har att omnämna något i den vägen. Resan hem försiggick lyckligt och väl. Psalmen 91 hade ännu en gång visat sig vara ett fäste att trygga sig vid. *August Berg.*

Program

för den av Svenska Missionsrådet anordnade fortbildningskursen för hemmavarande missionärer och missionärskund later vid Hoisby bruun den 16—28 augusti 1927.

DAGORDNING.

Kl.	8.30—9	f. m.	Morgonbön.
»	9—10	»	Frukost.
»	10—11	»	Bibelstudium.
»	11—12	midd.	Rast.
»	12—12.45	e. m.	Föreläsning.
»	12.45—1	»	Rast.
»	1—1.45		Föreläsning
»	2	»	Middag.
»	7.30	»	Kvällsmat.
»	8.30	»	Uppbyggelsestund.

Eftermiddagarna lämnas fria för personligt umgänge, diskussioner, samkväm m. m. enligt plan, som för varje dag uppgöres av programkommittén.

Ämnen för bibelstudier.

Trons grund, Trons vila, Trons kamp och Trons mål. Redaktör *J. Hellström.*

Uppenbarelseboken, kap. 1—3. Missionsdirektor *Nils Dahlberg.*

Tisdagen den 16 aug.

Kl. 8 e. m. Kursens öppnande med hälsningstal av Missionssekreterare *Jakob Lundahl.*

Onsdagen den 17 aug.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Redaktör *J. Hellström.*

» 12—12.45 e. m. Utländsk mission och inhemsk kyrka. Pastor *Gustaf Österlin.*

» 1—1.45 e. m. Dito Missionär *Arvid Svärd.*

Torsdagen den 18 aug.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Redaktör *J. Hellström.*

» 12—12.45 e. m. Missionären och hemförsamlingen. Docent *G. Raquette.*

1—1.45 e. m. Missionen och skolan. Teol. dr *K. E. Laman.*

Fredagen den 19 aug.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Redaktör *J. Hellström.*
» 12—12.45 e. m. Missionen och skolan. Fil. kand. *Bertil Sjöstrand.*
» 1—1.45 e. m. D:o Fil. kand. *D. Lundin.*

Lördagen den 20 aug.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Redaktör *J. Hellström.*
» 12—12.45 e. m. och 1—1.45 e. m. Missionens internationella samarbete. Missionssekreterare *J. Lundahl.*

Söndagen den 21 aug.

Kl. 11 f. m. Predikan. Missionspredikan.
» 5 e. m. Missionsföredrag.

Måndagen den 22 aug.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Missionsdirektor *Nils Dahlberg.*
» 12—12.45 e. m. Jesus och missionen. Professor *A. Kolmodin.*
» 1—1.45 e. m. Nya rörelser inom judevärlden. Fröken *Anna Karlsson.*

Tisdagen den 23 aug.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Missionsdirektor *Nils Dahlberg.*
» 12—12.45 e. m. Missionärens andliga liv. Pastor *Josef Sandström.*
» 1—1.45 e. m. D:o Missionsföreståndare *J. Nyrén.*

Onsdagen den 24 aug.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Missionsdirektor *Nils Dahlberg.*
» 12—12.45 e. m. och 1—1.45 e. m. Kristendomen den absoluta religionen. Professor *Edgar Reuterskiöld.*

Torsdagen den 25 aug.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Missionsdirektor *Nils Dahlberg.*
» 12—12.45 e. m. Evangelieförkunnelse eller kulturpropaganda. Fil. lic. *H. Sandegren.*
» 1—1.45 e. m. Diskussion.

Fredagen den 26 aug.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Missionsdirektor *Nils Dahlberg.*
» 12—12.45 e. m. och 1—1.45 e. m. Föreläsningar över senare angivna ämnen.

Lördagen den 27 aug.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Missionsdirektor *Nils Dahlberg.*
» 12—12.45 e. m. Vad är det i det kristna budskapet, som vinner de icke kristna för Kristus? Missionsdirektor *Nils Dahlberg.*
» 1—1.45 e. m. Föreläsning över ämnet: »Vad kursen har givit.»

Söndagen den 28 aug.

Kl. 11 f. m. Predikan. Missionspredikan.
» 5 e. m. Avslutningssamkväm.

Morgon- och aftonbönerna äro offentliga och ledas av kursdeltagare.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under juni 1927.

Allmänna missionsmedel.

935.	H. Lj., gm O. L., Skövde	10: —
936.	»Pingstlilja från onämnd»	20: —
937.	Missionskyrkans Ungd.-föreu., Uppsala	15: —
938.	»Annie»	10: —
939.	Fam. G., Asaka	25: —
941.	»Herrens del»	50: —
944 a.	E. J., Boden, till J. Aspbergs underh.	100: —
944 b.	Utdelning på aktier	42: 50
946.	Betels Barnmfg, Malmö	130: —
947.	»Ovanifrån»	100: —
948.	J. N., Kläckeberga	25: —
949.	»Föreningslänken», Eksjö, till Judith Hultqvists underh.	25: —
950.	S. U., Sthlm	500: —
951.	A. J., Köping	50: —
952.	» n, Fil. 4: 19	30: —
957.	1 Kor. 16: 23, till R. Andersons underh.	200: —
958.	Es. 54: 7	10: —
961.	Kinasyföreningens sparbössa, Gbg, till Berta Flodbergs underh.	67: 50
962.	»Den 11 juni»	20: —
963.	Onämnd	10: —
964.	E. E., Sävsjö	20: —
965.	Koll. vid konferensen i Folketorp 5/6, till V. Westers underh.	35: —
966.	K. G., Sthlm	20: —
967.	Koll. i Länntorp, gm A.	3: —
968.	W. C., Ölsta	5: 60
969.	L., Erstorp	5: 50
970.	C. J., resebidrag	15: —
971.	Ch. Ö., d:o	15: —
972.	I. A., Norrköping	25: —
973.	H. L., Norrköping	10: —
975.	»Söndagsägg», fr. M. J. till Minnie Nicholsons underh., gm A. D., Kristdala	14: —
976.	Borås-Sjömarkens Kinakrets	115: —
977.	A. H—ströms sparbössa	25: —
978.	E. K., Slättevalla, gm C. W. C., Leksberg	10: —
980.	E. B., Andersbo	2: —
981.	J. A. H., Hedbron	20: —
982.	J. H., d:o	10: —
983.	L. L., Uppsala	50: —
984.	S. O., Sala, ur sparb.	20: —
985.	»Onämnd»	5: —
986.	Mfg, Sala	35: —
987.	N. N.	5: —
988.	Onämnd i st. f. blommor till vänners grav	10: —
989.	H. R., Sthlm	10: —
990.	Matt. 14: 16—18, M. S—r, Kalmar, gm Th. B., Smedby	100: —
991.	»Två missionsvänner i Filipstad», gm R. B.	70: —
992.	M. J., Norrköping	30: —

994. E. o. J. R—n 100: —
995. M. L., gm H. A., Flisby 5: —
996. M. L., Bornholm, D. kr. 5: — 4: 96
999. Kinesernas Vänner, Jkpg, till missionärernas underh. 450: —
1000. I. F., Alingsås 25: —
1001. E. A., sparb. 49: 55
1002. Ett tackoffer till Herren från onämnd, Inge'storp 15: —
1003. Ett litet tackoffer för erhållen bönhörelse, F. G. D., Lundsbrunn 20: —
1004. Tackoffer, M. N. 200: —
1005. E. W., Ulricehamn 30: —
1006. M. H., Magra 25: —
1007. Från skolbarnen i Magra, gm d:o 5: —
1008. M. Ö. 100: —
1011. »Onämnd», Ps. 32: 8» 500: —
1012. Syskonringen i Flisby, gm K. G. 150: —
1013. A. S., Bäckaby 20: —
1014. E. S., Björköby 20: —
1015. »Onämnd» 25: —
1016. K. N., Gbg 100: —
1017. Koll. vid Ullervad d. 19/6 14: 25
1020. »Från tacksam gäst» 25: —
1021. E. J., Hvetlanda, »tackoffer på 30-årsdagen» 100: —
1022. Syster H. E. 10: —
1023. Nordv. syfören., gm A. A., Brötjemark 150: —
1024. C. J. B., »i st. för blommor vid farbror Rudins bar» 15: —
1025. »Annie» 10: —

Kr. 4.258: 86

S. M. K:s Pensionsfond.

956. »2 Mos. 35: 5» 50: —

Kr. 50: —

Särskilda ändamål.

934. Redbergslids syförening, Gbg, för evang. och lärare i Mienchih 200: —
940. Barnsyföreningen i Åsaka, till »Dyrbar Liljas» underh. 50: —
942. R. M., Spjutsbygd, till arbetet i Mienchih 10: —
943. P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-tien 30: —
945. Gustafs, Torstens och Sigrids sparbössor till Baruh. i Sinan 43: 53
953. »Missionsvän fr. H—ms», till Hugo Linder, gm A. S., Visby 90: —
954. H. och B., Sthlm, ur sparbössan, till Ester Bergs verksamhet 20: —
955. H. H., Djursholm, för evang. underh. 300: —
959. R. M., till Maria Pettersson, att anv. efter gottf. 20: —
960. Malmö fria Kristl. gymnasistfören., för en flickas underh. i kvinnl. sem:s övningsskola 75: —
974. J. A. M. till underh. av fre evang. 300: —
979. Alingsas missionsförsamlings syfören., till en flickas underh. 75: —
993. Ps 23: 1, S. B. till Maria Pettersson att anv. efter gottf., gm I. A., Norrköping 50: —
997. E. L., Sthlm, till Li Pao-los underh. 60: —
998. Kinesernas Vänner, Jkpg, till fru I. Ringberg för »Snön's» underh. 85: —
1009. L. K., Klintemåla, till Maria Pettersson att anv. eft. gottf. 15: —
1010. J. B., Mönsteras, »Ett tack till Herren», till läraren Sie i Puchow 330: —
1018. Vänner i Malmö till Axel Hahne för gossen Ngen-tengs utbildning gm R. F. 50: —
1019. S. T., för bibelkv. Wang Tiao-ti underh. 50: —

Kr. 1.823: 53

Allmänna missionsmedel	4,258: 86
S. M. K:s Pensionsfond	50: —
Särskilda ändamål	1,823: 53
Summa under juni månad 1927 Kr.	6,132: 39

Med varmt tack till varje givare!

»Gud är trofast, han genom vilken I haven blivit kallade till gemenskap med hans Son, Jesus Kristus, vår Herre.» 1 Kor. 1: 9.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1927 i sin 32:dra årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Framåt! Ja, framåt. — En härlig seger. — Förföljelse och väckelse i Kina. — Anna Roos †. — Maria Nylin 50 år. — Rob. Bergling 60 år. — Från Red. och Exp. — Från föreståndarens på fältet arbetsrum. — Program. — Redovisning. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1927.

N:r 13. ÅRG. 32. 5 AUGUSTI 1927. PREN.-PRIS 2:25.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

BÖN.

(Andens nådeverk.)

O, nådens Ande, helig, god,
Från all min synd mig rena!
Förklara för mig Kristi blod
Och mig med dig förena!
Uti mitt hjärta bliv och bo,
Tänd där din kärlek, hopp och tro!
Mig lär och fostra för var dag
Att leva säll till ditt behag!

På jorden jag en främling går,
Jag vet ej, huru länge.
Jag följa vill min Jesu spår
Och njuta hans umgänge.
O, hjälp du mig, mig led och bär,
Ty vägen mörk och farlig är;
Jag hittar ej, min kraft är svag,
Mig hjälpa själv förmår ej jag.

Guds hemlighet jag ej förstår:
Att mig med sig försona.
För mig hans Son i döden går
Att mig från straff förskona.
Förklara mig Guds frälsningsråd,
Hur jag för synden kan få nåd!
Jag längtar att Guds fullhet nå
Och frälsningsnåden djupt förstå.

Mig fatta du, som väl förstår
Mig denna nåd att lära!
Var du min sol, att ljus jag får!
O, kom mig riktigt nära!
Mot köttslig lust mig helig gör,
Min själ gör viss, jag dig tillhör!
Så visst jag då evinnerlig
I himmelen skall lova dig.

Luk. 11: 13. Matt. 5: 6.

E. H—r.

VAREN VAKANDE! VAREN REDO!*

Mattei evangeliums 24 kapitel skildrar för oss vad Herren Jesus på tredje dagen under sin lidandes vecka hade att säga sina lärjungar. Orsaken till hans tal var, att lärjungarna till honom framställt en fråga om vad som skulle bliva tecknet till hans tillkommelse och tidsålderns ände.

Han förklarade för dem mycket som skulle inträffa, tills han slutligen uppmanar dem att v a k a, men icke det allenast, utan ock att v a r a r e d o.

I Markus 13 uppmanar Jesus lärjungarna fyra gånger att vaka och i Matt. 25, i liknelserna om de tio jungfrurna, framhållas de olika följderna av att vara redo och att icke vara det. Då vi stanna inför detta, kunna vi ej annat än erhålla många varningar.

O, att Herrens Ande så finge röra vid oss, att vi som leva i dessa yttersta tider, vakade och voro redo, voro redo och vakade.

Bröder och systrar! Vi skola icke endast vaka, vi skola ock vara redo, vi skola icke endast vara redo, vi skola ock vaka. Utelämna vi något av dessa två, kunna vi ej fullborda vår frälsning.

Vårt ämne kan uppdelas i trenne avdelningar:

1. Varför skola vi vaka och vara redo?

2. På vad sätt skola vi vaka och vara redo?

3. Vad blir resultatet av att vi vaka och äro redo?

Orsakerna varför vi skola vaka och vara redo är den, att Herren skall komma åter, och då han kommer åter, skall han upptaga en och kvarlämna en annan. Två män skulle vara tillsammans ute på marken. En skall upptagas, en skall lämnas kvar. Ehuru de synas vara oskiljaktliga, skall dock den ene upptagas och den andre lämnas kvar.

Två kvinnor skola mala tillsammans. Den ena skall upptagas, den andra lämnas kvar. Ehuru, då den ena upptagas, den andra ej kan ensam vrida omkring kvarnen, skall likväl den ene upptagas och den andra lämnas kvar.

Mina bröder och systrar! Ehuru vi i denna världen äro oskiljaktiga vänner och kamrater, skall dock vid Herrens tillkommelse den ene upptagas och den andre lämnas kvar, vare sig det blir maken, som skiljes från sin maka eller makan från sin make, fadern från sonen eller sonen från fadern, modern från sin dotter eller dottern från sin moder. Denna tidsålders människor önska att bo tillsammans och vilja ej skiljas, men vid Herrens återkomst komma fruktansvärda skilsmässor att äga rum. Mina vänner, önska ni att undvika sådana skilsmässor? O, att ni då i dag hörde Herrens röst: »Vaken, varen redo; varen redo, vaken!»

En annan orsak, varför vi skola vaka, är den, att vi ej veta stunden för vår Herres ankomst. Om vi visste, att Herren skulle komma kl. 6, skulle vi kl. 4 ännu kunna sova en stund. Men vi veta ej tiden för hans åter-

* Anteckningar från en predikan av Kao Kwch-chen, Yunchengs församlings nyvalde pastor.

komst. Det finnes ingen klocka, som angiver den.

Mina vänner, somna ej! Det dagas nu i östern; morgonstjärnan skall snart uppgå. Stån upp, stån upp för att möta brudgummen. Tillreden edra lampor, och varen redo att med honom ingå i bröllopssalen! Ehuru vi ej veta dagen för Herrens ankomst, veta vi dock, att den är nära förestående. Härom vittna trenne ting.

Det första är judarnas vittnesbörd. I Luk. 21: 24 läsa vi om att Jerusalem skall bliva förtrampat av hedningarna, till dess att hedningarnas tider äro fullbordade. Vi läsa nu i tidningarna om huru judarna under en följd av år återvänt till Jerusalem.

För det andra läsa vi i Bibeln, att i de yttersta dagarna Antikrists ande skall vara verksam och att människorna skola fråga: »Var är löftet om hans tillkommelse?» De skola ej längre fördraga den sunda läran utan trakta efter det som kliar dem i öronen. De skola vara varken kalla eller varma utan lika ljumt vatten. Mina bröder, är ej detta en skildring av tillståndet inom församlingen i våra dagar?

För det tredje ha vi att beakta tilldragelserna i våra dagar, såsom jordbävningar, hungersnöd, pest, krig m. m. Om jordbävningarna i Japan ha vi hört, kriget i Kina känna vi till. Allt detta är tecken som förebåda Herrens ankomst.

O, att vi alla vakade och voro redo, voro redo och vakade, väntande vår Herrens ankomst! Låtom oss resa oss upp och upplyfta våra huvuden för att mottaga den nåd, som tillfaller oss vid vår Frälsares tillkommelse, så att den dagen ej må falla över oss likt en snara.

På vad sätt skola vi vaka och vara redo? Vi skola ej sova! Bröder och systrar, akten på gryningen i öster! Vaken, vaken! Skynden eder att vakna! Soven ej längre, ty de som sova, de sova om natten, och de som dricka sig druckna, de dricka sig druckna om natten. Rättfärdighetens dag skall snart uppenbaras. Bröder, vaken, vaken, bliven ej sömniga, soven icke!

Men vi böra icke endast vaka, utan även vara klädda. I Kol. 3 kap. talas om en klädlåda, innehållande tio olika slag av kläder, nämligen hjärtlig barmhärtighet, godhet, ödmjukhet, saktmod, tålamod, fördragsamhet, förlåtande sinnelag, kärlek, frid, tacksamhet. O, att vi alla och en var iklädde oss dessa kläder, så att vi icke en gång befinnas nakna!

Mina bröder! Varen klädda, varen klädda, så att ni ej befinnas nakna vid Herrens tillkommelse! Likna ej kvinnorna, som pryda sitt hår, eller soldaten, som ikläder sig sin rustning. Kvinnorna pryda sig, då de skola avlägga ett besök, men vid hemkomsten lägga de sina dyrbarheter i ett skrin. Soldaten är klädd för striden, men då den är över, tager han av sig sin uniform. Med klädedräkten förhåller det sig ej så.

Om vi ej äro klädda, kunna vi ej umgås med människor. På samma sätt, om vi ej äro klädda i de kläder, som omnämnes i Kol. 3 kap. Vi kunna då ej komma inför Herrens ansikte.

Förutom dessa nu omnämnda kläder finnes ännu en klädedräkt. I Rom. 13: 14 uppmanas vi att ikläda oss Je-

sus Kristus. Om vi äro iklädda Herrens Jesu frälsande nåd, kan Guds dom aldrig drabba oss, världens kalla vindar ej genomkyla oss. Vid Herrens återkomst skola vi med visshet få ingå i bröllopssalen och sitta till bords med vår Frälsare.

Men det är ej nog med att vara klädd. Du måste ock bevara dina kläder. I Uppb. 16: 15 säger Herren: »Se, jag kommer såsom en tjuv; salig är den, som vakar och bevarar sina kläder.» Bröder och systrar! Bevara edra kläder! Orenen dem ej! Sliten ej sönder dem! Var på er vakt! Rövare komma för att stjäla dem ifrån er! Må Gud välsigna och bevara oss!

Till sist måste vi vara rena. I 1 Joh. 3:3 läsa vi: »Den som har detta hopp till honom, han renar sig, liksom Han är ren», och i 2 Kor. 7: 1: »Då vi nu hava dessa löften, mina älskade, så låtom oss rena oss från allt som befläckar vare sig kött eller ande.»

Då Ester trädde inför konung Ahasveros, hade hon i tolv månader berett sin kropp med välluktande kryddor och annat. O, må vi i dag låta Jesu blod vara det varmed vi rena våra själar! Kommen till Jesu blodskälla och renen edra hjärtan och edra själar! O, att vi alla vore villiga svara: »Herre, jag kommer, jag kommer till dig! Två mig, Herre, i ditt dyra blod!»

O, må vi vaka, vara klädda, bevara våra kläder, och vara rena tills Herren kommer! Välsigne oss Herren därtill! Amen.

Nya infödda pastorer på S. M. K:s fält.

Vi ha i detta nummer glädjen kunna införa anteckningar från en predikan av Kao Kweh-chen, Yunchengs församlings nyvalde pastor. Missionär Berg har godhetsfullt hemsänt dessa anteckningar till oss.

I missionär Bergs brev under rubriken: »Från föreståndarens på fältet arbetsrum» lämnas närmare underrättelser om pastor Kaos val och avskiljning och bedja vi alltså få hänvisa till detta brev.

*

Pastor Kaos avskiljning skedde alltså strax före missionärernas avresa från Yuncheng. Sedermera har följande meddelande, som talar om ny pastor även i Tungkwan, She. anlänt:

»Från Tungkwan församling föreligger en till Synoden ställd skrivelse av ungefär följande innehåll.

Under trycket av det inbördes krigets tidvatten ha de utländska missionärerna lämnat Tungkwans församling. Både de manliga och kvinnliga medlemmarna av densamma, liksom också sökarne, äro outhärdligt svaga och likna får, som mist sin herde. Med anledning härav ägde ett sammanträde rum den 15 maj, vid vilket ej blott alla församlingsmedlemmar och sökare voro närvarande utan även gene-

Kao Kweh-chen.

ral Chang Tz-chiang i nordvästra gränsarmén, överfältläkaren i sagda armé Hillington Kao samt fältkaplanen Teng Lohchih m. fl. Dessa beslöto att kalla herr Li Pao-lo att vara kinesisk pastor i Tungkwan församling. Denne har nämligen

Li Pao-lo.

länge på ett förtjänstfullt sätt skött församlingens angelägenheter utan att förtröttas, och han åtnjuter allmän aktning. Tungkwan församling bör riktigt känna sig tillfreds över att få en så god pastor.

Den 15 maj klockan 5 eftermiddagen hölls avskiljningsgudstjänst enligt bifogade program. Fastän den i missionens stadgar fastställda gången vid pastorsvalet ej följts, får man på grund av tidsläget låta vid det skedda bero. Vi bedja vördsamt att Synodens alla medlemmar ville i uthållig förbön nedkalla Guds välsignelse över pastor Li Pao-lo och alla medlemmar av Tungkwans församling, manliga och kvinnliga, och hoppas på en ljus framtid.

Å Tungkuans församlings vägnar:

Shang Pao-san, ordf.

Chang Tz-ho. *Feng Tsun-tao.*

U Ch'eng-sin. *Hsü Ch'i-ming.*

Liu Ming-ch'i.

Program vid herr Li Paolo's avskiljning till pastor i Tungkwan, She., församling den 15 maj 1927, kl. 5 e. m.

1) Fyra diakoner bjuda general Chang, överfältläkare Kao och pastor Teng att intaga högsätena. Därefter bjudes herr Li Pao-lo att taga plats vid dem.
2) Gemensam sång: Nr. 147 (A charge to keep I have).
3) Bön av överfältläkare Kao.
4) Bibelläsning av pastor Teng (1 Tim. 3: 1—10.)
5) Predikan av general Chang.
6) Avläggande av pastorslöfte av Li Pao-lo.
7) Avskiljning av pastorn genom general Chang, överfältläkare Kao, pastor Teng och den lokala församlingens representant herr Feng Tsun-tao.
8) Pastorn hälsas välkommen (Shang Pao-san).
9) Gemensam sång.
10) Herrens bön.»

Vi anbefalla dessa nya pastorer åt missionsvännernas trogna hågkomst i förbön.

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

Bön om nåd att vara vakande och redo.

Tacksägelse och förbön för de nyligen avskiljda kinesiska pastorerna, s. 172.

Tacksägelse för vad Gud givit oss och Kina genom missionär Ringberg samt bön om fortsatt välsignelse över honom och hans arbete, s. 174.

Tack för missionsmöjligheter, som ännu finnas i Kina, och bön om nåd till att kunna tillvaratagа dem, s. 174.

Verksamten i Chichchow-distriktet och de kristna där, s. 175.

Församlingsmedlemmarne i Kina, särskilt de unga, s. 177.

Arbetet i Ishihdistriktet, s. 180.

Missionens ekonomiska behov.

Missionstidningen Sinims land.

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

M. Ringberg 50 år.

Femtio år fyller den 21 aug. missionär *Malte Ringberg.* I överensstämmelse med av honom uttalad önskan återgiva vi här en av hans favoritsånger i stället för att meddela utförligare data i hans liv. Sången är författad av pastor K. L. Reichelt, missionär i Kina, och lyder:

»Din rikssak, Jesus, være skal
Min største herlighed!
Tak, at jeg ogsaa fik dit kald
Og skal faa være med.
Uværdig er jeg, Herre kjær,
At staa som lem i rigets hær.
Men du, som gav mig vennenavn
Og tog mig ömt ind i din favn,
Vil gi mig magt
At gaa, hvor du har sagt.

Giv mig dit ömme frelsersind
For slegtens sorg og harm!
Luk mig i dine smerter ind
Og gjör mig sterk og varm!
Hjælp mig at skue med dit blik
Hvert folk, som liv og grænser fik,
At bære verdens nöd og skam
Med kjærlighedens offerbrand
Til döden tro,
Taalmodig, sterk og fro.

Da ved jeg visst mit öje faar
Et herlig syn at se,
Naar det mod livets aften gaar,
Naar endt er lyst og ve:
Guds rige staar i straaleskrud;
Krist hentet har sin dyre brud
Af alle stammer, fra hver egn
Med hver sin straalekrans som tegn;
I jubelkor
De priser Herren stor.

*

Till ovanstående vilja vi så blott foga vår allra varmaste lyckönskan till missionär Ringberg med anledning av högtidsdagen. Give Herren missionär Ringberg en ljus och välsignelserik framtid och blive han alltfort till stor välsignelse!

M. L.

Våra missionsmöjligheter i Kina just nu.

Då det helt säkert är av stort intresse för alla S. M. K:s vänner att få en så klar inblick som möjligt i våra missionärers nuvarande ställning i Kina införa vi härnedan, i den utsträckning den kan vara av intresse för hemlandet, en skrivelse från Kommittén för S. M. K. till missionärerna på fältet.

Den ovisshet rörande den närmaste framtiden, som rådde då skrivelsen utsändes, råder alltjämt. Ännu stå de våra därute bidande och vänta att molnstoden skall höja sig. Under tiden ha de uppgifter att fylla och arbete att utföra, i vilket de behöva Guds barns varma förböner och intresse.

Skrivelsen lyder i huvudsak sålunda:

Till Missionskommittén på fältet.

I Herren älskade medsyskon!

»Delaktige med Eder i bedrövelsen och riket och tålamodet i Jesus Kristus.»

Det har varit smärtsamt för oss att erfara, att det måst komma därhän, att även våra missionärer, i likhet med missionärer tillhörande andra sällskap, nödgats lämna sina stationer och fara till kusten. Vi förstå, hur det måste kännas för Eder att lämna Edert kära arbete och de infödda kristna utan att veta, vad framtiden bär i sitt sköte. Säkerligen ha-

va de bävande frågorna »varför» och »huru länge» bränt i Edra hjärtan. Vi kunna dock vara förvissade därom, att han, vilkens vi äro och till vilkens verk vi vigt våra liv, här lett och leder händelsernas gång, så att allt skall samverka till det bästa.

Med anledning av det skedda har ju naturligen den frågan trätt i förgrunden: Huru skall denna tid bäst användes? Det är i sanning en fråga, vars rätta lösning är av stor betydelse för de infödda kristna, för Eder själva och — för missionsvännerna i hemlandet.

— — —

Från vår synpunkt förefaller det oss vara bäst, om hemresor till Sverige företagas i första hand endast av sådana missionärer, vilkas semester redan är berättigad, och i andra hand av sådana, vilkas semestertid är nära förestående eller vilkas hälsotillstånd gör hemresa behövlig. Återstoden borde sålunda stanna för att vara färdig att från kusten resa tillbaka till fältet, så snart möjlighet därtill gives.

Genom att så många som möjligt av missionärerna stanna kvar i Kina, blir det möjligt för Eder att underhålla förbindelserna med de infödda kristna på vårt fält och att till oss här hemma från fältet såväl som från Kina i allmänhet förmedla sådana upplysningar, som äro av vikt för oss att snarast erhålla samt kunna tjäna till missionsintressets stärkande i hemlandet.

Vi hoppas också, att tillfälle till direkt verksamhet bland kineserna på den plats, där Ni vistas, skall givas Eder. Såsom Ni själva helt säkert tänkt Eder, kan ju sådant arbete utföras genom »one by one work» samt på annat sätt, t. ex. genom samarbete med missionssällskap, vilka ännu bedriva missionsverksamhet på platsen, och eventuellt genom litterär verksamhet. Meddelanden härom, och om huru missionärerna för övrigt använda sin tid, komma säkert att av missionsvännerna mottagas med stor tacksamhet och förhjälpa dem till att allt fort följa Eder med kärlekens intresse och till att stödja Eder alla genom förbön och offer.

Om än det nuvarande missionsläget i Kina är kritiskt, så är det på samma gång fullt av möjligheter. Vi måste också komma ihåg, hurusom Gud förr under kritiska tider fört sitt verk fram till seger. Därom talar missionshistorien tydligt, t. ex. genom händelserna i Kina under och efter boxarupproret år 1900.

De idéer, som under en lång tid hållit på att arbeta sig fram, och vilka gå ut på, att missionärernas ställning härefter måste bli en annan än förr, synas nu komma att behärska situationen. Under sådana förhållanden är det gott att veta, att vad som än förändras, så kommer vår uppgift som Jesu Kristi vittnen ej att fråntagas oss.

»Guds högra hand kan allting förvandla»; »ljuset lyser ännu i mörkret, och mörkret får icke makt därmed». — Skenbara nederlag kunna bliva till seger och förluster till vinst. Därför vilja vi tillropa Eder: Varen fasta och orubbliga, överflödande i Herrens verk alltid, vetande att Edert arbete icke är fåfängt i Herren. Och låtom oss på samma gång framhärda i bön om visdom ifrån Gud, att vi må få nåd till att allting väl uträtta. Vår himlafarne konung har dragit ut med sitt evangelium i världen, och han drager fram segrande och för att segra.

Edra i Jesu kärlek förbundna
Erik Folke. *H. Dillner.*

FRÅN MISSIONÄRERNA

Redogörelse för arbetet i Chiehchow-distriktet under de två sista kvartalen 1926.

Efter en skön och stärkande två månaders vistelse på Sommarro kommo min hustru och jag åter till vår station den 2 sept. Intensivt arbete väntade oss.

Den 5 sept. avled vår varmt troende broder Iang Shan-ch'eng efter ett med otroligt tålamod buret mycket svårt och långvarigt fallandesotslidande. När jag kom för att till honom utdela nattvarden brukade han ibland säga med strålande

Foto: H. Tjäder.
Interiör av kapellet i Chiehchow.

ansikte: »Missionär Tjäder, jag är Job. Jesus har *i sin stora kärlek* pålagt mig detta lidande.» Ofta återvände jag rikt uppbyggd från dessa stunder.

*

Hopp som slog fel.

Som ett synligt resultat av våra fyra tältpredikokampanjer sistlidna vår trodde vi säkert att tre män skulle infinna sig till dopklassen den 3 november. De hade visat så stort intresse och försäkrade att de skulle komma. Men hedningarna ha aldrig som små fått lära sig att tala sanning. De mest bestämda löften givas därför ofta utan avsikt att hålla dem. *Ingen av de tre kom!* Särskilt för en av dem, Chang Ping-sin, vore jag tacksam för förbön. Honom ha vi nu överlämnat i Yunchengförsamlingens vård.

*

Den 12 okt. kunde min hustru öppna kvinnoskolan i Chiehchow med sju elever. Den har sedan pågått i tre månader. Som förstalärarinna har min hustru lyckats anställa sin gamla vän fru Klara Ni. Examen vid terminens slut ådagalade att ett mycket gott resultat vunnits.

*

Höstmissionsmötenas rad började med Yühsiang den 30 och 31 okt. där jag ombetts medverka. På utstationen Ch'ingtou hölls mötet den 6 och 7 nov. under medverkan av pastor Ching. På huvudstationen Chiehchow var mötet anordnat den 13 och 14 nov. och missionär Aug. Berg medverkade. Inga dop förekommo.

Med sorg ha vi måst stänga vår mångåriga gosskola i stället för att börja den igen i augusti. Orsaken är, att våra tre församlingar ej hittills ansett sig vara i stånd att bära utgifterna. Vi hoppas emellertid och bedja, att de skola komma därhän i likhet med församlingarna på andra platser.

Sista tältpredikokampanjen på det gamla året

slutade den 20 dec, då vi hade talat Ordet under en månads tid i en stor by, *To-lå,* 23 li sydväst om vår stad. Åtta i evangelium intresserade personer kommo in till staden för att fira jul med oss. Det var som en fläkt från den gamla tiden! Tre unga män av dessa säga sig skola komma till vår en mån. bibelkurs på det kinesiska nyåret i febr. 1927. *Bedjen för dessa!* Tre av oss talade Ordet flera gånger om dagen. Från 4—6 på e. m. gavs undervisning i den nya ljudskriften. Några män och ynglingar lärde sig ganska bra genom att skriva på sina brickor med sand samt genom övning att rätt uttala den inlärda tecknen.

Mitt på dagarna, då vi hade minst med folk, gingo båda dörrvakterna ut med megafoner och utropade inbjudningen till

tältet och sålde böcker i de kringliggande byarna. På kvällarna från 6—9 hade vi vanligen de flesta åhörarna vid den stora lampans sken. Understundom kunde vi då ha 100—200 personer närvarande. Understundom får grammofonen tjäna att draga de intresselösa och egenrättfärdiga inom hörhåll. Alla »som vilja höra mer» uppmanas att deltaga i morgonbönen kl. halv 8 varje dag i vår privata bostad. Här ha också vi predikanter tillfälle till enskild bön och betraktelse under dagen. Små skaror av både gossar och flickor få lära sig sjunga kristliga sånger under varje kampanj. Vi så på en förhoppning. Bedjen att Andens dagg må falla över den torra jorden. »Vi *skola* skörda om vi icke tröttna.»

Chiehchow i jan. 1927.

Ringe medarbetaren
Henrik Tjäder.

Från Tungkwan, tiden närmast före missionärernas avresa därifrån.

Tungkwan, She, den 14 mars 1927.

Kära vänner!

På denna missionens stora högtidsdag ha de av oss, som ha den förmånen att få höra till S. M. K. här i Tungkwan, varit tillsammans en stund för att påminnas om vad Gud gjort för S. M. K. och genom S. M. K. under de 40 år, som gått, sedan dess grundläggare kom till Kina, vi två missionärer samt de manliga och kvinnliga medhjälpare vi ha här — endast åtta voro vi — men det var ändå en glädje att få vara med bland den lovprisande skaran, som i dag tackar Herren för S. M. K.

De sista dagarna ha minnesfester av ett annat slag firats här i staden, nämligen efter Sun Yat-sen. Det är 2-årsdagen av hans död. Både i lördags och i söndags i går) voro skaror av människor samlade för att fira hans minne. Föredrag höllos, demonstrationståg med flaggor och standar gingo genom staden under ett förfärligt skrikande och skränande. Massor av flygskrifter utdelades. Allt med syftet att få kineserna att vakna upp över, att de äro förtryckta av utlänningarna, särskilt England, Frankrike, Amerika och Japan. Stort nummer göres av uppträdena i Shanghai den 30 maj 1925, då några kineser dödades, därför att de ej lydde order utan sökte komma in på utländska området för att skada och plundra. Andra tillfällen under sista året, då oroligheter inträffat, framställas nu alla så, att det är imperialismen, som vill döda alla kineser. Och alla missionsskolor, som finnas i landet, ha alla verkat för att göra Kinas ungdom till utlänningarnas slavar! Om man får tro dessa flygskriftförfattare.

Denna agitation för att få upp hat mot utlandet bedrives intensivt, och det är därför ej underligt, om det är svårt för våra kristna att förstå vad som är sanning i allt detta. Här talas vackra ord om frihet och jämlikhet, här förkunnas en fosterlandskärlek, som är villig att gå i döden för att göra Kina till ett stort, mäktigt och blomstrande rike. Allt skall ske, bara de få sopa rent från de utländska förtryckarna! Och då missionärerna ledsamt nog höra till »utlänningarna», så äro de föremål för noggrant synande. Ha de ej ibland visat något av allt detta, som »imperialisterna» nu beskyllas för? O, kära vänner därhemma, det är ej lätt att vara utsatt för sådana »strålkastare» som vi äro i dessa dagar. Ty vi äro inga helgon, bara skröpliga stackare, som många gånger ej ens ha så mycket tålamod som kineserna. Och dock ha vi kommit ut för att lära dem, för att visa dem något av Jesu sinne. Han som var fullkomlig.

Om det är svårt för alla kineser, som äro församlingsmedlemmar, så är det dock särskilt svårt för de unga. De älska sitt land, de ryckas med av alla dessa ljusa löften om Kinas förvandling till ett paradis. Hur önska de ej vara med om att göra sin insats för att förverkliga denna dröm. Och så lockas de med, i hopp att att de därigenom bäst skola kunna tjäna sin Herre och sitt folk. Försent ha somliga vaknat upp över, vart det bär hän. Somliga ha »följt med hopen» bort ifrån Herrens folk, bort ifrån församlingen.

Lyckligtvis har det ej gått så långt bland »de våra», så långt vi veta det. Men jag

Foto: M. Folke.
Fröken Ackzell på missionsresa i sällskap med bibelkvinnor.

ville med detta sända er en »nödsignal». Där »söderns armé» går segrande fram, där blir det snart nog en kamp på liv och död för de kristna kineserna. Läror spridas, vackra, försåtliga, en del fraser tagna från bibeln för att göra det tilltalande — undra ni på, om somliga ha svårt att se själafienden i detta? När han kommer som ljusets ängel, är han ej lätt att känna igen. På en del platser i landet är det förföljelse med hugg och slag, smädelser över de kristna, men kanske den farligaste frestelsen för de unga kristna ändå kommer i form av de läror, som nu spridas i detta land.

Det är ej nog med att ha »intresse för missionen» i dessa dagar. Det behövs en skara, som Herren kan räkna med såsom förebedjare, medkämpar i kampen om själarna härute. »*Men Abraham stod ännu kvar inför Herren.*» Det är sådana vi behöva nu, sådana som i mörker och natt, i motgångar och svårigheter äro villiga att *stå kvar* inför Herren i bön för dem, som kunna räddas, trots domen som går över landet.

Ingeborg Ackzell.

Från föreståndarens på fältet arbetsrum.

Mitt förra meddelande varslade något om, att kanske tider stundade, då vi för en tid nödgades lämna vårt arbetsfält. Vid min hemkomst möttes jag av underrättelsen att vår legation i Peking känt sig föranlåten att telegrafera till oss och tillråda oss att lämna fältet.

Givetvis väckte detta sorg och bekymmer i allas hjärtan, ej minst i våra kristnas. Ehuru i denna provins ingen anledning synes giva för handen att ett sådant steg behövde tagas, visa dock förhållandena i Shensi att den bolsjevistiska agitationen med förvånansvärd hastighet griper omkring sig. I Honan, på vårt fält, är allt f. t. lugnt, men erfarenheterna från andra delar av landet giva dock tydligt vid handen, att med »de södras» framgång följer plundring, mord och så mycket annat i spåren. Kom så telegrafisk uppmaning från ledningen i hemlandet, att vi borde lämna innan det blev för sent, och kände vi oss därför ej kunna handla på annat sätt än att omedelbart sända ut budkavle till alla våra missionärer att göra sig redo till avresa.

Vad detta allt medför kan ej beskrivas. Skolors upplösning och våra hems stängande, anordnande för barnen i barnhemmet och för många andra, åtgärder för arbetets bedrivande på alla stationerna, tillsyn av missionens lägenheter under en oviss bortovaro m. m., allt måste den enskilde och ledningen tänka på. »Du har räknat min flykts dagar» ljöd det åter och återigen i mina öron.

Här i Yuncheng skulle vi ha stormöte. Under mötesdagarna omtalade vi ej för någon, att vi fått uppmaning att lämna.

Vi ville ej störa friden. Men då mötet var över sammankallade vi de ledande inom församling och skola och berättade vad som var i görningen.

Vi komma nog aldrig att glömma den kärlekens förståelse och den sympati som lades i dagen av alla. I allra största frid och endräkt samrådde vi om vad som var att göra. De större skolornas stängning var ett av de första besluten. Då sedan frågan uppstod huru vi skulle ordna det med den andliga verksamheten beslöto de församlade ledande inom församlingen enhälligt, att till pastor för Yunchengs

Kao Ming-hsuen med familj.

församling kalla och avskilja den nu tjänstgörande evangelisten, *Kao-Kwen-chen,* son till avlidne äldsten inom Tungchowfus församling, Kao Ming-hsuen.

Då man läser om hurusom på många ställen de kristna visa ett bittert sinne gentemot sina mångåriga ledare, förakta och håna dem, kunna vi ej annat än av hjärtat tacka Gud för att vi fått göra motsatta erfarenheter. Det bönemöte som nu följde var mycket dyrbart. Tårarna kvävde mångas röster, och vi kände, att vi voro »ett hjärta och en själ».

Påföljande söndag avskildes vår broder till sitt viktiga kall. Söndagen förut hade diakonen *Wang Chien-hsiang* i An-I avskilts till äldste. Båda dessa stunder voro mycket gripande och vi känna oss med förtroende kunna anförtro hjorden i våra bröders händer. Kao har genomgått en hjärtats förändring, är av naturen rikt begåvad som predikant och har fått en god utbildning, dels i missionens egna skolor, dels i ett teologiskt seminarium i Shantung. Vi bedja att få anförtro honom åt hemförsamlingens synnerliga åtanke såväl som hela vår mission i dessa kritiska tider.

* *
*

Sedan den 30 april är föreståndarens på fältet arbetsrum ej längre förlagt till Yuncheng. Då bröto nämligen några av oss, bland dem jag och min hustru, upp från vårt hem och begåvo oss åstad till

någon säker plats, till att börja med till *Tientsin*.

Vår minister i Peking, vår generalkonsul i Shanghai och vår ledning i hemlandet hade alla uppmanat oss att ej dröja kvar, så att vi riskerade att bliva avstängda från förbindelsen med kusten, om järnvägsförbindelserna blevo avbrutna. De allra flesta av oss reste med »rickshaw», en tvåhjulig, av en man dragen liten vagn, den sju dagar långa resan till närmaste järnvägsstation norrut. Min hustru och jag jämte fru Ringberg och fru Linder begagnade oss dock av ett erbjudande att få hyra en bil av en missionär Briscoe i Pingyao och kommo sålunda på två dagar till samma mål.

För dessa tre damer, som ej voro så friska, var detta en stor välsignelse, isynnerhet som väderleken var rätt kylig och tidvis blåsig.

I Peking gjorde vi sedan några dagars uppehåll för att med minister Ewerlöf diskutera situationen. Det är ytterst svårt, för att ej säga omöjligt, att kunna förutsäga vad som kan komma att inträffa, men med erfarenheterna från 1900 och 1911 söka tydligen alla nationers myndigheter att försätta sina respektive undersåtar i trygghet. Därför finnas f. n. ytterst få utlänningar, vare sig det är missionärer eller affärsmän, i det inre av landet. De som stanna kvar få göra så på egen risk, och det har t. o. m. hänt, att de amerikanska myndigheterna hemsänt några av sina medborgare och förbjudit dem att vidare återvända till Kina.

Att det för oss missionärer skall vara en svår prövning att så här, på obestämd tid, nödgas lämna hem och verksamhet, säger sig ju självt. Vi tro dock, att det är en förkladd välsignelse.

Den kristna kyrkan har nu tvingats att vara förutan sina utländska ledares närvaro, beskydd och råd. Personligen ser jag saken så, att vi i missionsarbetet uppnått den tredje perioden.

Den första, banbrytningens, räckte till 1900, då boxarupproret för en tid hämmade arbetet. Intill denna period måste vi arbeta under stort motstånd och misstroende från myndigheternas och folkets sida. En kristen kyrka blev dock grundlagd. År 1900 fick denna genomgå sin luttringseld.

Den andra perioden har utmärkts av lugn, framgång och välvilja. Arbetet har konsoliderats och utvecklats med stor hastighet.

Den tredje perioden, som nu börjar, kommer att kännetecknas av att verksamheten mer och mer övergår i kinesernas händer. Nationalismen har paskyndat den. Redan höra vi, hurusom en del kristna institutioner övertagits av kineserna, såsom t. ex. »The Shantung Christian University» och andra. Här och var välja församlingarna sina pastorer, och på en del platser ha missionens egendom helt enkelt beslagtagits.

Då missionärerna en gång återvända blir det att lägga arbetet på ett helt annat plan. Missionärerna komma att ännu för en lång tid framåt behövas, men kanske mera som evangelister och rådgivare. Det nya vinet kommer nog att spränga sönder många läglar, men sådant får man räkna med. Gud allsmäktig sitter vid styret.

F. n. rasar kriget i vårt Honandistrikt. Utstationen Lingpao har plundrats av soldater. Vår evangelist därstädes uppgives ej hava varit nog undfallande för soldaternas fordringar, och så togo de hämnd genom att samla ihop en pöbelhop, som slog sönder fönster, dörrar, möbler m. m. och plundrade allt som fanns att få. Huru det gått med den närbelägna staden Shanchow, ha vi ej ännu fått veta.

Vi resa dessa dagar till Peitaiho, en plats belägen åtta timmars järnvägsresa härifrån. Vår adress är dock allt fortfarande *China Inland Mission, Tientsin.*

Tientsin d. 31 maj 1927.

August Berg.

Från Ishih.

I stormötestider.

Det sista stormötet, det sjätte, är just över. Det första hölls i Linchiu d. 27 mars. Den blott 25 km. långa vägen var dock så förstörd genom ständigt regnan-

de, att min hustru och jag icke vågade resa. Det följande mötet var det lika illa, och vid det tredje måste jag helt hastigt resa till Yuncheng för viktiga angelägenheter. Evangelisterna Hai och Li besökte dock mötena och gåvo goda meddelanden om desamma. Det fjärde, som hölls i Hongchii, blott 10 km. i öster härifrån, kunde dock icke, på grund av de svåra vägarna, besökas av min hustru. Själv måste jag hyra riddjur dit — vid 64 år är även en mil en något lång promenad, när det gäller att vid framkomsten predika. Evangelisten Hai var även med och talade enfaldigt och gott om tron och bättringen till frälsning. Mitt budskap var om alltings slut och beredelse därför. Vid nattvardsmötet bekände en av de troende, att han spelat; nu ville han med Guds hjälp lämna synden.

*

Till det därpå följande stormötet kunde min hustru äntligen följa med. Det var i Peichuang, över 4 km. från Ishih, och de dåliga vägarna gjorde det till en ganska »uppskakande» färd för den, som satt inuti kärran, varför min hustru kände sig rätt sönderbråkad vid framkomsten.

Vännerna mottogo oss med alldeles osedvanlig värme. De hade hört, att vi skulle ha rest från fältet, ja, hem till vårt eget land, och vi kommo nu som en överraskning — det *syntes* vara en behaglig sådan.

*

På grund av den myckna undran och de många frågorna om missionärernas avresa beslöt jag att offentligt redogöra för vad som sammanhängde därmed. Jag talade om, att vår minister telgraferat till oss och rått oss att resa till kusten; att anledningen till detta råd var den över hela Kina rådande osäkerheten, som på många orter ställt missionärernas liv i de största faror. Jag meddelade ock, att därtill kom den just då överhängande faran för krig mellan Kina och andra makter, då även utomstående nationers undersåtar skulle råka i överhängande livsfara och kanske ge anledning till förvecklingar, som vår överhet ville förebygga. Här i provinsen syntes visserligen ingen omedelbar fara hota, men man kunde vänta, att det fortsatta inbördeskriget eller förvecklingar med utlandet skulle avskära förbindelsen med kusten, varför det vore viktigt att i tid avresa dit.

Men varför ha vi då ej följt våra myndigheters råd utan stannat kvar? — Ja, jag kände från början en mycket stark motvilja mot en sådan brådstörtad avresa, och jag började bedja Gud om lov att få stanna, fastän alla andra reste, och om att han ville tydligt visa mig sin vilja och även giva mig tro och en känsla av trygghet under hans beskydd. Det blev en vecka av stor kamp, men vid dess slut var allt klart, jag hade fått lov av Herren att stanna, och jag kände mig viss, att han vid en möjligen kommande påfrestning skulle giva mig tro och trygghet till att förhärliga hans namn. Då jag nu frågade min hustru, om icke hon ändå ville resa ned, svarade hon blott: »Jag har en gång offrat mitt liv och allt för Herrens verk i Kina, jag är villig att möta vad som helst; för övrigt äro vi säkert lika trygga här som på någon annan plats.» Så kom det sig, att vi ensamt gjorde tvärtemot vad alla de andra missionärerna ansågo vara rätt, och jag kände mig viss, att detta var ett exempel på Herrens olika ledning med sina barn.

Det var ett par ljuvliga dagar vi hade bland vännerna där. Gudstjänsterna voro väl besökta, denna gång voro även nattvardsgästerna ovanligt många. Det budskap, jag fått för nattvardsgudstjänsten, var Luk. 22: 15 med dess sammanhang: »Jag har med åstundan åstundat att äta med eder.» »Åstunda» är i grundtexten samma ord som »längta» i Luk. 15: 16. Som en hungrande längtar han att få oss till bords med sig. Längta vi? Låtom oss undanrödja hindren för Herrens måltid och så gå till bords med honom!

*

Gudstro och Jesustro. Vid ett bönemöte lett av en av de troende på platsen på-

pekades nutidens stora fara att förlora den enfaldiga tron på vår Frälsare. Talaren berättade, att det fanns flera unga män, medlemmar av församlingen, som förlorat sin tro. Nu trodde de, som de själva sade, »på Gud men icke på Jesus». De hade gått i vårt lärare- och evangelistseminarium men kommit i beröring med så mycket av det unga och nya Kina, att de vilseletts. Huru böra vi icke ropa till Herren för alla dessa arma förförda-barn! Jag minns vad Landin en gång sade just om dessa ynglingar, sedan de kommit till skolan i Yuncheng. De hade sagt: »I Ishih voro vi så varma för Gud, men nu ha vi blivit så kalla och likgiltiga.» Sådan otro och främlingsfientlighet följas vanligen åt, faktum är, att en mycket stor del av dessa unga gärna ser, att vi missionärer resa vår väg.

*

Vårt eget stormöte i Ishih stad, var som sagt det sista. Dit kom, sasom flera gånger förut, broder Kao från Yuncheng, nu nybliven pastor. Herren gav oss det vanliga stormötesvädret; den yttre och inre stillhet, som äro lika väsentliga för stormötet, fingo vi även, och ordet mättade själarna, så att det allmänna uttalandet vid mötets slut var: »Vi ha fått Guds nåd i icke ringa mått», d. v. s. *rikligt*.

*

Insamling för kapellet. Vid församlingens ekonomimöte kom även frågan om kapellbygget upp. Det var fru Pei, som förde fram den — eller rättare sagt, den *följde med henne* fram, när hon i syföreningens namn kom fram och lade ett paket silverdollar på bordet, 26 stycken, och sade: »Detta skall vara till bänkar i det nya kapellet.» Sedan bröderna tittat en stund på varandra, började de göra sin del. Unge Hai tog papper och penna och började skriva namn och summor. Församlingen var nu vid mötets slut icke stor, men av summorna på från en till tjugo dollar, blev det dock 192, som tillägg till »Mor Höftlams» 26. Genom denna nya insamling fattas det nu endast mellan 700 och 800 dollar tills vi kunna börja bygga.

*

De nydöpta. Nio personer upptogos genom dopet i församlingen tre män och sex kvinnor. Deras ålder växlade mellan 66 och 16. Den sistnämnda åldern representerades av två skolflickor, 66-åringen var en lärare från Linchin. Han har under många år varit ett slags troende men först nu blivit en »verklig», som han sade. Hans hustru döptes för två år sedan och hade då under nära tjugo år varit utan avgudar samt bedit till Jesus. För 20 år sedan hade hon nämligen en gång besökt sitt barndomshem och hälsat på sin mor. Där hade hon träffat på en utlänning (det var min hustru), som hade talat om Jesus, och det underbara budskapet grep både mor och dotter, så att den förra genast lämnade sig åt Frälsaren och snart därefter dog, lycklig i sin nya tro, ehuru hon icke hann bli döpt. Min hustru förlorade spåret efter dottern, kom ej att taga reda på, var hennes mans hem var, men Gud höll reda på henne. Det ljus hon fått slocknade icke, om det än flämtade matt: efterhand kom hon i beröring med troende och fick höra mer men var själv så tyst och tillbakadragen, att ingen rätt visste, var man hade henne. — En ung lärare från samma trakt som detta par döptes även. Han är en av unge Hais »fiskar». Må han nu stanna i nätet!

(Forts.)

Insänd litteratur.

Han ledde mig. En enkel levnadsteckning av Philippus Gordon. Genomsedd, kompletterad och utgiven av Ernst Gordon. Israelsmissionens Andelsförenings Bokförlag. Stockholm. 163 sidor. Pris häftad 2 kr.

En synnerligen intressant och mycket lärorik levnadsteckning har givits oss i denna pastor Gordons självbiografi, i vilken barndoms- och ungdomstidens minnen blivit särskilt livligt och utförligt skildrade. Det är

i sanning att beklaga, att pastor Gordon ej hann avsluta det avsnitt, som behandlar den egentliga arbetstiden, men boken förlorar dock ej på grund härav sitt värde. De gamla såväl som de unga komma säkert att med stort intresse taga del av bokens innehåll. Själv har undertecknad funnit den så intressant, att jag ej kunnat lägga den ifrån mig förrän den var slut, och då jag nu slutat läsningen och lägger boken ifrån mig är det med en känsla av stor tacksamhet för den verkliga njutning, som bokens läsning skänkt mig.

Boken rekommenderas på det varmaste.

M. L.

Ben-Israel. Upplevelser från missionsfältet i fred, i krig och under judeförföljelser. Av E. Clausen. Översättning från danskan av Emy Stenberg. Israelsmissionens Andelsförenings Bokförlag, Stockholm. 127 sidor. Pris häftad 2 kr.

Den som vill lära känna något om judarnes förhållanden, seder och bruk torde i denna bok finna ej så litet av intresse. Då man följer denne Israels son, i det att man läser om hans upplevelser, får man nämligen en levande inblick i mangt och mycket, som rör sig bland Herrens egendomsfolk. På undertecknad har dock Ben-Israels lidandeshistoria vid en hastig genomläsning av boken gjort det djupaste intrycket. Mangt och mycket, som vi få genomleva och känna som något svårt, blir vid jämförelse med vad Ben-Israel fick genomleva av liten betydelse. Ja, man fylles av tacksamhet till Gud, som skonat oss från de fasor, som judarna i Przemysl fingo genomleva. Man fylles också av tillbedjan inför den allsmäktige Guden, som kunde använda allt detta för att föra sitt verk till seger i denne Israels son. Allt, även det svåraste, är i sanning medel i Guds hand varigenom han förverkligar sina planer. Underbar är han i nådefull uthållighet och barmhärtighet.

Må boken bliva ett medel i Guds hand varigenom våra hjärtan värmas för Israelsmissionen, så att vi bliva mera nitiska ifråga om att föra evangelii glada budskap till detta folk, som så ofta blivit misshandlat av de s. k. kristna.

M. L.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under juli 1927.

Allmänna missionsmedel.

1026. A. K., Ekenässjön 25: —
1027. Gåva efter avl. fru Anna Holmgren, Köping 500: —
1028. Ch. D. T., Saltsjö-Storängen 100: —
1029. »Onämnd», till missionärernas underhåll 100: —
1031. F. H., Duvbo, »tionde» 12: —
1032. A. E., Krylbo, ett ringa tackoffer» 25: —
1033. E. F., Kimstad 50: —
1038. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
1039. K. E., G:a Uppsala 25: —
1040. Köpingsvännernas offerkuvert, gm A. J. 15: —
1041. Brabo jungfruförening till M. Nicholsons underh. 300: —
1042. »Ur Guds rika förråd» 20: —
1043. S. S., gm Ch. A., Vadstena 5: —
1044. L. M. F., till Maria Nylins och Frida Prytz' underh. 900: —
1045. »Enligt folkskoll. Erik Larssons sista önskan», gm H. L., Krokom 50: —
1046. Gåvomedel från Mora, gm M. S. 33: —
1047. »Onämnd», gm G. G., Uppsala 139: —
1048. I. A., Norrköping 50: —
1049. M. H., gm d:o 20: —
1054. Ps. 34: 16, gm M. K., Kristdala 15: —
1056. Offerkuvert från Fridhem, gm H. I., Älgarås 4: 50
1057. S. A., Sthlm 10: —
1058. H. C., Sandhem 15: —
1059. »Kinavän», tackoffer 500: —
1060. Från avl. S. G., Bränsta, gm F. S., Kumla 10: —
1061. A. L., offerkuvert, till E. Sjöströms underh. 10: —
1062. N. S., d:o till d:o 20: —
1063. M. Ö., d:o till d:o 25: —
1064. Skellefteå landstörsamlings mfg 15: —
1065. N. H:s sparbössa 36: 60
1066. Kaffepengar vid mötet i Burön 30/6 16: 33
1067. S. M. K. i Malmö försäljning, gm J. S. 1,158: 10
1068. Syföreningens i Malmö sparb., gm d:o 319: 04
1069. Ränta å i »Bikupan» insatta medel, gm d:o 27: 24
1070. G. K., Björköby 25: —
1071. Stora Bölö Arbetsfören. 50: —
1072. Svenska-Lutherska Augustana församl. i New Britain Dollars 10: — 37: —
1073. Sv. Missionsförsaml. i Attleboro, Dollars 10: — 37: —
1074. »Herrens tionde» 6: —
1075. Visby Femöreförening 34: —
1076. A. G—n, Norrköping 500: —
1077. O. A., gm M. A., Spjutsbygd 20: —
1078. Stengöl-Spjutsbygds mfg, till missionärernas resor 10: —
1079. A. H., Stensjön 30: —
1081. D. P., Ronneby 10: —
1082. »Födelsedagsblommor», fr. V. H., Lidköping 25: —
1083. »Onämnd» 20: —
1084. Resebidrag fr. missionsmöte i Hägersta, Oppeby 50: —
1085. T. F. S., Duvbo 22: —
1086. »Onämnd» 10: —

1087. H. S., Uppsala 25: —
1089. H. J., Ersta 20: —
1090. H. F., Stenstorp, gm K. A. 10: —
1091. A. D., Kristdala 50: -
1092. »Missionsoffer» i Lundsbrunn 10/7 59: 26
1093. I. L., Malmö 60: —
1094. »Ur två sparbössor i Jesu namn» 39: 09
1095. »Blanka pengar och efföringar i Herrens Jesu välsignade namn», av O. och H. K., Lund 8: 30
1097. »Böndagsoffer», A. A. & O. M. 100: —
1098. De ungas syförening, »Snödroppen», Åstorp 50: —
1099. J. o. E. R—n, till Richard Andersons underh. 600: —
1100. Uppsvenska distriktet av K. F. U. M. till Morris Berglings underh. 800: —
1101. »Gunnar» 20: —
1102. »Herrens del», J. S., Karlskrona 15: —
1103. E. E., sparb.-medel 25: -
1104. A. J., d:o 15: —
1105. I. T. B., offerkuvert 10: —
1106. K. F. U. M:s mellersta distrikt till M. Ringbergs underh. 750: -
1107. Missionsvänner i Hassle, till Hildur Andersons underh., gm S. A. 67: 50
1108. »En sparbössa, Ps. 3: 9» 69: 23
1109. »Ps. 69: 14», till R. Andersons underhall 200: —
1111. Koll. i Sjötorp d. 24/7 27: 80
1112. Sparbössemedel från I. M., Gbg, gm K. B. 15: 75
1113. Daggryningen i K. M. A., till Ester Bergs underh. 900: --
1114. K. F. U. K:s Centralförening gm K. M. A., till Maria Björklunds underhall 50: —
1115. Boda s:a missionsförsaml. 29: 50
1117. Skärstads Södra Yngl.- och Jungfrufören. 49: 41
1118. S. K., Hvetlanda 10: —
1119. Del av makarna Alexanderssons, Malmö, testamente gm A. A. L., Malmö 10,000: —

Kr. 19,612: 85

S. M. K:s Pensionsfond.

1050. »Minne av en hemgången vän» 20: —
1110. 2 Mos. 35: 5 50: —

Kr. 70: —

Särskilda ändamål.

1030. M. S., Sthlm, till M. Ringberg för kvinnoarb. i Mienchih 50: —
1034. A. O., Norrhult, till Judith Hultqvist att anv. eft. gottf. 50: —
1035. D:o till Lisa Gustafsson till d:o 50: —
1036. P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-liens underh. 30: —
1037. L. H. L., Visby, till Hugo Linder att anv. eft. gottf. 45: —
1051. A. P., Flinshult, till Maria Pettersons till d:o, gm M. K., Kristdala 5: —
1052. Onämnd till d:o gm d:o 5: —
1053. Födelsedagsblommor, E. I., Mariestad, till Gerda Carlén till d:o 20: —
1055. »Matilda», till Maria Pettersson till d:o gm H. I., Algarås 10: —
1080. J. R., Östersund, till d:o till d:o 10: —
1088. Böneringens sparb., Duvbo, till Hanna Wang till d:o 19: 88
1096. Söndagsskolbarn i Vena, till M. Ringberg för Fuh-lus underh., gm L. R. 40: —
1116. Forshems Kr. Ungd.-förening för Yin Tongs underh. 35: —

Kr. 369: 88

Allmänna missionsmedel	**19,612: 85**
S. M. K:s Pensionsfond	**70: —**
Särskilda ändamål	**369: 88**
Summa under juli mån. 1927	**Kr. 20,052: 73**

Med varmt tack till varje givare!

»Jag, Herren, — — jag skall giva dem deras lön i trofasthet.» Jes. 61: 8.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1927 i sin 32:dra årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.
Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Bön. — Varen vakande! Varen redo! — Nya infödda pastorer på S. M. K:s fält. Malte Ringberg 50 år. — Våra missionsmöjligheter i Kina just nu. — Från missionärerna. — Insänd litteratur. — Redovisning. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1927.